

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ
ΣΥΝ ΘΕΩ ΑΓΙΩ

Περίχον τῷ παρέσσαν αὐτῶ

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑΝ

Νεωστὶ τυπωθὲν, καὶ μὲν πολλῆς ὀπμελείας
διορθωθὲν καὶ τὰς παλαιὰς
Βιβλίους :

Ἐν ᾧ καὶ προστέθη ἡ παλαιὰ Ἀκολουθία
τῆς ἐβδομάδος τῆς Διακαινησίμου,
σὺν τοῖς Τελεωδίοις μὲν

ΤΟ' ΑΝΤΙΓΡΑΣΧΑ

Τὰ πρῶτα νῦν τετυπωμένη

Ἐν ἔτει τῆς ἀπὸ τοῦ Κόσμου κτίσεως, ζςμς'.

καὶ ἀπὸ τοῦ ἐσαύτου οἰκονομίας, αψλή.

καὶ μῆνα Ἀπριλίον.

ΤΡΙΩΔΙΑ ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΣΧΑ

Ποιήματα τῆς ὁσίας πατέρων ἡμῶν καὶ αὐταδέλφων Ἰωσήφ,
καὶ Θεοδώρου Στεδίτου.

*Δεῖ δὲ εἰδέναι, ὅτι καὶ τὸ ἀρχαιοπαροῦσθόδοτον, καὶ καὶ τὸν τύπον τῆ παλαιῆς
Πεντηκостаίης τῆς Κρυπτοφέρρης, τὰ ξιῶδηα τῆ Ἰωσήφ, καὶ τῆ Στεδίτου (τὰ
ῥεῖα καὶ πετυπωμένα) ψάλλονται εἰς τὸν ὄρθρον· καὶ ἀρχόνται
ψάλλαν ἀπὸ τῆς β'. τῆ Ὡμῆ μέχρι τῆς ἀγίων πάντων.*

*Τῆς β'. τῆς δευτέρας ἑβδομάδος
ἀπὸ τῆ πάσχα.*

*Τριῶδιον. Ποιῆμα Ἰωσήφ,
φέρων ἀκροστιχίδα.*

Αἴδει τὰδε Ἰωσήφ.

Ὡδὴ, α. ἤχθ, α.

Σὺ ἡ τροπαιῶχθ δεξιά.

Σωμην Θεῶ ὡς νικη-
τῆ· τῶ κα θελόντι θανά-
τω τὸν θάνατον· Ἐξα-
νασήσαντι σὺν ἑαυτῶ·

τὸ γένος τὸ ἀνθρώπινον· Ἐ τῆ ἀφθαρ-
σία· ὑπερβαλλέντως τιμήσαντι.

Δ Εσμβυθείς θανάτῃ τὰ δεσμῶ·
ὡς δωματὸς ἐν ἰαχῷ διέρρη-
ξας· λίσας τὰς ἀνθρώπῃς δὲ ἐν τῆς
φθορᾶς· τῆ ἀδ' ἔξαιέσιπας· ἀνυ-
μολογηθῆσας· τὸ κράτος σε πολυέλεε.

Ε Ὡππαγγνε Χριστὸ ὁ δι' ἐμὲ·
μέχρι τῆ ἀδ' ἔξαιέσει γενύ-
μη, θ· κείμενον ἐν τάφῳ με ἀμαρ-
τιῶν· καὶ λίκνω πῶρα πῶσεων· τῆ
σῆ ἐπινύσει· ἔξανασήσας ἐλέησον.

Θιοῦθιον.

Ι Δῶσα Χριστὸν ἐν τῆσ νεκρῶν·
Θεογεννήτορ σαρκί ἐγειρόμενον·

Α

ἔχει-

ἔχαιρες ἀλλ' αἴτησαι χαροποιόν·
πένθος μοι νῦν δωρήσασθαι· ὅπως
ὄρω τότε· ἀγνή τὴν θείαν πα-
κλησίαν.

Ἐπερον τριώδιον τῷ ΣΤηδίτῃ.

Ἦχος, α. Ω δὴ, α.

Τῷ βοδύσασθαι Θεῷ.

ΕΓηραμνίζέσθω πᾶς πιστός· ἐν
ἡμέρα τῇ κτηνῇ· καθ' ἣν ἐπέ-
ση ὁ Χριστός· κεκλεισμένων τῶν θυ-
ρῶν· τοῖς ἀποστόλοις παρέχων· τὸ
πνεῦμα νῦν· αὐτῷ τὸ ἅγιον.

ΗΚολυμβήτρα συγκραεῖ· ὅς
ἐγέννησεν ἕως· λαμπροφω-
ρῶντας περὶ θείων· εἰς ἀπάντησιν
Χριστοῦ· Ἰσνασας γὰρ νῦν ἦκει· δω-
ρήσασθαι· πνεῦμα τὸ ἅγιον.

ΑΕυχειμηνῶντες τῇ ψυχῇ· σω-
φρονῶντες τῇ σαρκί· οἱ βα-
πτισθέντες εἰς Χριστόν· προσκυνησά-
μενοι αὐτόν· ἐγγυερμένον ἐν τάφῳ·
ἑτάμηνα· πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Θιοτοκίον.

ΔΕδοξασμένα πρὸς σὺ· ἐλα-
λήθη πανταχῶς· ὅτι ἐκύησας
σαρκί· τὸν τῷ ὅλῳ Παισιτῷ· Θιο-
τόκε παρεδίνε· πανύμνητε· ἑτάμη-
νάμα.

Τῷ Γωσῆφ. Ω δὴ, η.

Ἐν καμίνῳ πατρὶς Ἰσραὴλ.

ΤΩ σαιρῶ σὺ λίσας τὴν ἀ-
ελί· ἐτίθεις ἐν μνημείῳ· ἑτάμη-
νάμα.

ἄδῃ τὸ ζοφερώτατον Χριστὸν ὡς δωα-
τὸς· καθεῖλες βασιλείον· ἑτάμηνα·
πᾶσαν τὴν κτίσιν σωτηρῶν σωανα-
σῆσας· ὅθεν σε ὑμνήσωμεν· εἰς πάν-
τας τῶν αἰώνων.

ΑΝαβάντῳ σὺ ἐν τῷ σω-
ρῶ· ὁ ἥλιος ἐσβίαθη· εἰς
ἄδῃ δὲ καταβάντος σὺ φῶς ἔλαμ-
ψε ψυχῶν· ἐν σκότει φιλάνθρωπε·
ὑπερχύσας· ποιμαινομένας ἐπὶ
πικρῶ θανάτῳ· ὅθεν σε ὑμνήσωμεν·
εἰς πάντας τῶν αἰώνων.

ΔΙδεμένον λύσον με Χριστὸν·
σειραῖς ἀμαρτημάτων· καὶ
λάμπρον μοι μετανοίας θείαν ἔλ-
λαμψιν Σωτῆρ· ὁ σκότους ῥυστάμε-
νος· τῶν ἀνθρώπων· τῷ ἀναίῳ τῇ
σῆ Χριστὸν ἐγέρσει· ἡμῶν ὑμολογῶμεν·
εἰς πάντας τῶν αἰώνων.

Θιοτοκίον.

ΕΝ ἀγκύλαις φέρσας Χριστόν·
ἐν σὺ σωματωδίοντα· παρε-
δίνε αὐτόν δυσώπει ἀγαλλίσασθαι
καμῆ· νῦν ἀεὶ πλαιώμενον· ἀνο-
δίας· πάσαις τῷ βίῳ ἑτάμηνα·
σιμυρίαις σωλοτῶντα γνώμη· ῥα-
θύμα κατ' ἐκείνην.

Τῷ ΣΤηδίτῃ. εἰρμὸς ἄλλῳ.

Ἦμιν σοι προσφέρωμεν.

ΕἌρ τὸ σωσίκοσμον· ἡμῶν ἐ-
πίση νῦν ὄφραϊθῶμεν· ὄ-
σεβοφρόνως· μελωδῶντες ἀπ' αὐτῶν·
ὄλο-

Ὀλογοῦνται πάντα τὰ ἔργα. Κυρίου τὸν Κύριον.

Δ Εὐτε ἐγκαιρίσθητε τῇ ὀφειλῇ ἡμῶν ἡμεῖς ἡμεῖς Χριστῷ ἐγγύς. τῆς ἀγάπης. οἱ ἐκδυθέντες. τὸ δὲ ἕρως δι' ὕδατος.

Δ Ὁ ἕρως τῆ ἐγγύς σε. Σωτῆρ τῷ κόσμῳ δι' ἡμῶν παρέχεται. τὴν ἀφθαρσίαν. τοῖς βοῶσιν ἀπαύτως. Ὀλογοῦνται πάντα τὰ ἔργα. Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτ.

Τ Ἀξίσεις σε δεξάζουσιν. αἱ τῶν ἀγγέλων καὶ τῶν ἀνθρώπων. ἅπαν τὸ γένος. παναγία ἄχραντε. Θεοτόκε. Χριστὸν δυσώπει. ὑπὲρ τῶν ὑμνούντων σε.

Τῷ Γωσφ. Ωδὴ δ'.

Τύπον τῆς ἀγνῆς.

Ι Δεν ἡλίου σαυρῶν. μέσον λησῶν σε Λόγε ἡλίου ἄδυτε. ἐσκότασεν ὄρη βουνοῖ τε ἐπὶ γάλασσα. ἐκλονήθησαν ἄδης ἐτρέμαξεν. δεσμούς ἀπολύσας. ὕασις κατεῖχεν ἀνυμνούντάς σε.

Ω Φθῆς ὡσπερ μέγας ἡλίου. ὑπὸ τὴν γῆν μὲν δύνας ἐξαυτίειλας δὲ ἄδυτος Σωτῆρ ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ κατήγαγας. τὰ τῆς γῆς πᾶσα δόξα πληρώματα. διό σε Ζωοδότα. ἀκαταπαύτως μεγαλύνομεν.

Σ Ω πρ. Ἰησοῦ ὁ θάνατον. τῷ σῶ θανάτῳ λύσας ἔξασθενήσας δὲ. πάντας τὸς ἐκεῖ κατεχομένους ἀνάσσει. κατωπιάτῃ με λέκκας κραυγάζω σοι. παθῶν θανατηφόρον. καὶ ἀμαρτίας ἐκλυτρώμενος.

Η Ἄδων. μικροφῆροι κλαῖσας. ἐπὶ τὸ μνημῆ ὄρθρῃς ἐδύξασά σε. εἶδον ἐν λυκοῖς περσκα θεζόμενον ἀγγέλον. καὶ βοῶντα ἡγέρθη ὁ Κύριος. ἀπόστατε ἀπαγγεῖλαι. τοῖς μεθιταῖς αὐτῷ τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

Φ Ρίψαι. πᾶσα κτίσις Δείπωνα. τὸ ὑπὲρ νῦν μυστήριον τῆς λοχείας σε. τίκεις γὰρ Θεὸν Ἐμμανὴλ χρηματίσαντα. δι' ἡμῶν παναμάμητε ἀνθρώπων. τὸν λύσαντα θανάτῃ. τὴν δωασείαν τῷ σαυρῶ αὐτῷ.

Τῷ Στεφάνῳ. εἰρήμ. ἀλλ'.

Σὶ τὴν ὄραθεῖσαν πύλιν.

Σ Ε' τὸν ὄραθίντα Λόγον. τοῖς πᾶσι Κλεόπαν καὶ σάρκα καὶ συνεσιθῆντα φρικωδισάτω τρέπω. ὡς Θεὸν ἐ Σωτῆρα ἀπαύτως μεγαλιώμεν.

Σ Ε' τὸν ἐπισάντα ἀφθῆς. τοῖς πᾶσι τὸν Πέτρον κεκλεισμένους. καὶ ἐκ δειλίας τῆς εἰς ὄφροσιώλω πάλιν. ὡς Θεὸν ἀγαθόντα. ἐν ὕμνοις μεγαλιώμεν.

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΨΑ.

ἑ.

σὺ δὴ ὄντως σαυρῶ· ἔοι ἐν τῷ σκό-
τει· καθεργαμένοι ποτε· μέγα φῶς
ὄρασιν· ὑμνεῖντες σε οἰκτιρῶν.

Ε Τέμαξεν ἄδης σε· ἰδὼν μὲν
ψυχῆς· πρὸς τῶτον γινόμε-
νον· Χριστὸν παμβασιλῶ· ἔτ' ἄπ'
αἰῶν· ἀπεδίδ' ἐνεκρῆς· ἀνυμνο-
λογῶντας· τὴν σὴν φιλανθρωπίαν.

Ω Ράτης τῶ μνήματ'· Χρι-
στὸν Ἰζαακὰς· φερύσας ἀρώ-
ματα· τῆς θείας γωαιξί· ἐπὶ τῶ-
των τὸν βρῆνον· μετεπίπισας· πᾶ-
κλησις πάντων· ὑπάρχων εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ι Δῶσα ὃν ἔτικες· Θεὸν ἐκ τῆς
νεκρῶν· χαρῆς ὠφθης ἔμπλεος·
παρθένε Μαριάμ· αὐτὸν ἔν δυ-
σώπῃ· πᾶσαν λύπην ἀγνή· τῆς
ἡμῶν καρδίας· τελείως ἀπαλεί-
ψαι.

Στὸ δὲ τὸ· εἰρμὸς ἀλλ'.

Τοὶ τῶν ὑμνολόγων ἐν καμῖνῳ.

Τ Ὅν καταξιώσαντα κληθῆναι·
ἐν Κανᾷ πρὸς τὸν γάμον· ἐπὶ
μετασρέφαντα· εἰς ὑδύποτον οἶνον
τὸ ὕδωρ Χριστὸν· ὑμνεῖτε· ἔ ὑπερυ-
ψῆτε· εἰς πάντας τῶς αἰῶνας.

Τ Ὅν ἐν Κανᾷ τῆς Γαλιλαίας·
ὄψαθ' ἰδόντα γάμον· ἐν καὶ
σωήρωσεν εἰς τὸ τεκνογονῆσαι Χρι-
στὸν τὸν Θεόν· ὑμνεῖτε· καὶ ὑπερυ-
ψῆτε· εἰς πάντας τῶς αἰῶνας.

Τ Ὅν ἐν ἰαχύσαιτα Κλεόπαν·
ἐν τῇ κλάσει τῶ ἄρτου· καὶ
καταπλίξαντα· ἐν τῷ ἀφαντωθῆ-
ναι αὐτὸν ἔξ αὐτῶ· ὑμνεῖτε· καὶ
ὑπερυψῆτε· εἰς πάντας τῶς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο Ἐν τῇ μήτρᾳ σε παρθένε·
συλληφθεὶς ἀπειράνδρος·
τῆς πᾶσ' ἀβάσεως· καταλύει τῶς ὄφθ' ἄ-
σπῆρας τεχθεὶς· διό σοι· χαῖρε
Θεοτόκε· βραδύην ἀσιγήτως.

Γωσὶφ· Ὡδὴ, δ'.

Τὴν φωτοφόρον νεφέλῳ.

Ω Σ σὲ κατείδεν ἐν ξύλῳ· ἐθι-
λοσίας ταθέντα· ὁ ὄγνω-
μότατ' ἔλθης· μνήσθητί μου ἐβόα·
ἡνίκα ἔλθης Ἰησοῦ· ἐν τῇ βασιλείᾳ
σε· ἔ γέγονε· πᾶσ' αἰῶν οἰκήτωρ·
πίσει μόνῃ· ἀληθεῖ διηγομαθεὶς.

Σ Ἐκατιδὼν ἐνεκρῶθι· ἐν τοῖς
νεκροῖς Σάτερ' ἄδης· ἐπὶ ἀπι-
δίδ' ἔτ' ἄδης· ἔς κατέπε πᾶ-
λαι· δοξολογῶντάς σε Χριστὸν· τὴν
ἀρρητον δὴ ἄμῳ· τὸ ἔλε· τὴν
πολλῶ ὄψαθ' ἀγχιαν· δι' ἧς σῶ-
σον· ἔ ἡμῶς παμβασιλῶ.

Η Ἄθεν κομίζουσαι μύρα· ὅτι
τὸ μῆμα γωαῖνης· ἔ κα-
τιδ' ὄσαί σε Χριστὸν· ἐν νεκρῶν ἐγε-
ρήντα· χαρῆς ἐπλήθησαν πολλῆς·
καὶ τοῖς ἀποστόλοις σε· ἀπήγειλαν·
ὡς ἡγέρθης ἐκ τάφου· σωεγεύρας·

κὶ-

Μ Ακάρη Θ εἶ Θωμᾶ · ὅτι ἠξιώθης · Χριστὸν φιλαφῆσαι· εἰ πᾶσι πισώσαθαι· αὐτῷ τῷ θείῳ ἐργεσθαι·

Θεοτοκίον.

Σ Τερέωμά μιν γενῶ· ὁ ἐκ τῆς παρθένου· σαρκωθεὶς ἀτρέπτως· καὶ σώσας τὸν ἀνθρώπου· ὡς μόνον Θ πολυέλεον Θ ·

Γωσφ. **Ωδὴ, η΄.**

Θαίματ Θ ὑπερφυῶς.

Θ Ἄνατον ἐθελοσίως κατεδέξω· ἀνυψώμενον Θ σαρκὶ ἐν ξυλῷ· εἰ ὄραδν σε ἥλιος· ἀπεστέθη Θ τῷ ναῷ· ἢ φρεσῶν διερράγη παντοδύναμε· διό σε ἰμνήσω ἀναμείποντες· ὕλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· εἰ ὑπερυψώτω· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας·

Ε Βλεφάρῳ ἐν σκιᾷ πάλαι γενάτω· καθεζόμενοι ἄδυτον φέγγον· ἐν αἰτοῖς σε Κύριε· καταβάντος μὲν ψυχῆς· εἰ δεσμῶν τῶν αἰώνων ἀπελύθησαι· μεγάλως ὑμνήσαντί σε λέγοντες ὕλογεῖτω· ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· εἰ ὑπερυψώτω· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας·

Ο Ἰθὺαι πρὸς τὸ μνημεῖον ἀπιδύσασαι· ἕλασάτωντα ἄγγελον εἶδον· αἰ γυναικες λέγοντα· ἕλασθη ὁ Λυτρωτὴς· τί τὸν ζῶντα ἐν νεκροῖς ἐπιλογίζεσθε·

πλιθοῦσασιν χαρῶς ἀναβοήσατε· ὕλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· εἰ ὑπερυψώτω· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας·

Θεοτοκίον.

Ν Ἐκρασιν ὁ σὸς Υἱὸς ἀγνή τῷ ἁδελφῷ· ἐργασάμενον Θ καθῶς προεῖπεν· ἐκ νεκρῶν ἐγήγερεται· ὃν δυσώπει φθοροποιεῖ· ἀμφοτέρως λυτρωθῆναι εἰς κολάσεως· πάντας τὰς ἐν πίστει ἀναμείποντας· ὕλογεῖτω ἢ κτίσις πᾶσα τὸν Κύριον· καὶ ὑπερυψώτω· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας·

Στηθεῖτε εἰρήμῃ· ἄλλ Θ ·

Τὸν βασιλεία τῆς δόξης·

Ε Ἰμὴ χερσὶ φιλαφῆσω· τὸν ἀνασάντα ἐν τάφῳ· ὁ Θωμᾶς ἔμὴ πισύσω· ἐβόα κελεισμένος· σωὲ τοῖς ἀποστόλοις·

Ε Ἰ ἀπισεῖς ἡμῖν δόξο· ἐπίσημη πρὸς τῇ θύρᾳ· εἰ ἀπάντησον τῷ Κτίσῃ· Θωμᾶ τῷ ἀποστόλῳ· ἐβόων οἱ συμμαῖται·

Α Μφιβολῶντ Θ Διδύμω· ὁ Κύριος ἔφη κρίζων· ὃ Θωμᾶ φιλαφῆσόν με· καὶ γινώθι με Θεόν σε· σαρκὶ τὸν πεπονθότα·

Θεοτοκίον.

Τ Ἦν Θεοτόκον Μαρίαν· τῷ τῷ Κυρίῳ μητέρα· ὡς γενήσασαν ἀσπύρας· χαρῶν εἰσωτηρίαν· αἰεὶ δοξολογῶμεν·

Γωσιφ. Ωδ' η, θ'.

Μυσήριον. Ξέρον οράδ.

Ι Ω' μεν Θ. τῷ πρωτοπλάστῃ
 πὸ ἄλγημα. ἤλγησας κρεμάμα-
 ν Θ. Σάπερ ἐθαύσας. ἐν ξύλω
 τεθεῖς δὲ ἐν τάφῳ. ἐκὼν. τὸς ὑ-
 μνήντας σωανέσθους. σαυτῶ. ἀνυ-
 μνήντας τὴν φρικτὴν οἰκονομίαν σου.

Ω Σ' ἐβλεφε. πάλαι χροὸς ἀ-
 ποστόλων σε. ἀνασάντα Κύριε.
 φόβῳ τε καὶ χαρᾷ. περισκυῖται
 πρὸς ἑς ἀνεβόας. ἰδ' ὃ. αἱ ἐκβάσεις
 τῶν ῥημάτων μου. μὴ ἔν. σκυθρα-
 παζέτε ἰμεῖς ἀλλ' ἐπαγάλλεσθε.

Σ Ἰδόνει. Σῶτερ εἰλύσας κα-
 τίδιπο. Γωσιφ ὁ δ' ἴναμ Θ.
 πῶδω ἐν κρηνοτάτῃ. μνημείῳ πύ-
 λας δὲ τῷ ἁθ' ὃ. σαφῶς. ἔμοχλῆς
 σωτρίφας ἡγείρας. νεκρῶς. ἑς ὁ
 θάνατ Θ. ἰχθῶσας πρὶν κατίπειν.

Η Γάλλοντο. αἱ μυροφόροι
 ἀκούσασαί. τῷ Χριστῷ τὴν
 ἔγερσιν. ὅθεν τοῖς ἀποστόλοις. ἐ-
 βῶαν δρᾶμετε σωδ' αἶψας. ἰδ' ὃ. μὴ
 λυπεῖσθε ἀλλὰ χαίρετε. ὑμεῖς.
 διηγέρεθι ἐν νεκρῶν ὁ πάντων Κύ-
 ρι Θ.

Θεοτοκίον.

Φ Αἰδεστάτον. ὅλον ἐν κάλλει
 ἀσύκρητον. ὡς νυμφίον βλέ-
 ψασα. Κόρη ἐκ τῆς τῷ τάφῳ. πα-
 σάδ Θ. Χριστὸν ἀνασάντα. χαρῶς.
 ἐπληρώθης ὅν ἰκέταυε. φθορῶς. ἔ

κολόσως ῥυθῆναι τὸς ὑμνήντας σε.

Στυδίτη. εἰρήμης ἀλλ Θ.

Σ' ἡνὲρ εἶδε Μαυσιῶν.

Τ Ἰς ὁ σκληρώσας σε Θωμᾶ.
 πρὸς μακρὴν ἀπίστησιν. Χρι-
 στῷ τὴν ἀνάστασιν. πῶς ἔ. ἐν λήθῃ γέ-
 γονας. αὐτῷ περὶ σαυρώσεως. ἐν
 Γαλιλαίᾳ. εἰπόντ Θ. ἐφθῆναι σοι.
 ἐρημνύσουσιν τιλαυγάς τὸ μυσήριον.

Κ Ράξει ὁ Δίδυμος ἡμῶν. τὴν
 πλῆρῃν ψιλαφίσας. Χρι-
 στῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν. εἰμὴ ἐγὼ ἠπίστη-
 σα. ἔδεις βεβαυότερον. τῆς μὴ ἰδόν-
 των. τὸ πάθος ἐκήρυξεν. ὁ γὰρ εἶδον
 σαφῶς καὶ ἐκήρυξα.

Π Ἐίτρος ἀρνήσει περσρεῖς. ἔ.
 Θωμᾶς ἀπίστησας. ἐβεβαίως
 περὶ τρέπονται. ἔ τῶν ἐθνῶν τὸ πλή-
 ρωμα. τὸς μὲν μεταστώσεσθι. τὸς δὲ
 πισύσαι. Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.
 πισύοντες γὰρ αὐτῶ σωθισώμεθα.

Θεοτοκίον.

Σ Ε' λὼ Δαβὶδ ὁ μελωδὸς.
 περὶ κήρυξε Σιών. ἐν ἡπερ
 κατώκησεν. ὁ ἕρανοῖς ἀχώρητ Θ. ἔ.
 ἀνεδομήσατο. ἐκ τῆς γαστρός σου.
 κόσμος ἰλαστήριον. ὑμνοῖς Μῆτερ
 ἀγνή μεγαλιώμεν.

Τη, ἰ. τῆς β'. ἐβδομάδ Θ.
 Τριώδιον, ἡχ. α'. φέρου ἀκροσυχ.
 Υ' μνωδία Γωσιφ.

Ωδ' η,

Ωδὴ, Ν. Ἐπι τῆς θείας φυλακῆς.

Υ Περὶ ἡμῶν τῶν παπεισάντων.
ἡχθῆς εἰς θάνατον Χριστέ.
πάντων ἡ ζωὴ. ἔσφυλδύσας. ἄδυσ
τὰ βασιλεία. τὰς ψυχὰς ὡσπερ
περὶ βᾶτα. ἤρπασας σωτηρίας
σῆσας. ὡς βασιλεὺς κραταῖος. καὶ
παντοδύαμ.

Μ Ἐπὶ νεκρῶν τί τιμὴ ζωῆ.
ἔπιζητεῖτε ὁ φανεῖς. ἔφθ
γυωαξίν. ἔξασράτων. ἐν τῷ τά-
φῳ ἀπέλθ. ἡγέρθη δόξτε ἴδετε.
κείμενα ἔα ἐντάφια μόνα. ἔ ποῖς ἀυ-
τῷ μαθηταῖς. μνηῦσαι σπούσατε.

Ν Εκείνος ὁ ἄδης γεγωνῶς. τῇ
καταβάσει σα Χριστέ. πάν-
τας τὸς νεκρῶς. ἀπέδιδυ. ὅλθ.
σφυλδύμην. ἔ παντελῶς κενύ-
μεν. τῷ τῷ γαστέρα τῷ παμ-
φάγον. ὡς δυνάτος ἔξασράτας. πάν-
τας ἡγείρας.

Θεοτοκίον.

Ω Σωραϊότατον ναόν. σὲ κα-
ποικῆσας Γησῶς. ὁ παμβα-
σιλεύς. καταβάσει. ἄδυσ οἰκητή-
ρια. τὰ ζοφερά ἐκένωσεν. ἄχραυτε
παρθένη. ἔ ἀνέστη. σωανασῆσας βρο-
τῶς. ὡς παντοδύαμ.

Στῆδίτῃ. ἡχ. ἀ. εἰρημὸς ἄλλ.

Κατινόου παντοδύαμ.

Ο Θωμᾶς φόβω ψιλαφῆσας
σε. ἔπισώσατο πάντας.
Θεόν σε εἶς σεσαρκωμένον Χριστέ.

Τ Ὁ θρόνος σου ἔαρ ἡνθισε.
Χριστέ τῇ ἐκκλησίᾳ. ὡς ἐπ
λειμῶνι ἀνθῶν κωπρίζοντα.

Ο Ἄπιστολοι πάντες σήμερον.
τὸν Χριστὸν περὶ σκωῶσιν.
ἔξαναπάντα ἀπὸ τῷ μνήματ.

Θεοτοκίον.

Τ Ἦν παρθένον τε καὶ πανάμω-
ρον. τῷ ἀγνῷ Θεοτόκον.
ἀπὸ αὐτῶς πάντες πιστοὶ ἡμνήσωμεν.

Γωσῆφ. Ωδὴ, ὕ.

Αὐτο. ἡ κλητὴ ἔ ἀγία ἡμέρα.

Δ Ὁ ἔα. τῷ Χριστῷ τὸν ἐχθρὸν
κατέλιπον. καὶ σφυλεύσαντι
ἀδύλῳ. τῇ περὶ αὐτὸν καταβάσει. ἔ
ζωῶσαντι. τὸς βροτῶς ἔσπερ ἰχύ-
σας κατέπιεν. ἀνυμνολογῶντας αὐ-
τὸν. εἰς τὸς αἰῶνας.

Ι Δε. γυωαξί μωροφύροις ἐβόα.
ὁ φανεῖς ἔξασράτων. τόπθ.
ἐν ᾧ κατετίθη. ὁ τὸν θάνατον. καὶ
τὸν ἀδύλῳ κατέλιπον τῷ δυνάμει αὐ-
τῷ μὴ ἔν ἐν νεκροῖς τῷ ζωῷ. ἔπι-
ζητεῖτε.

Α Δης. σωανθήσας σοὶ κέτω.
δεν Λόγε. ἔπι κενῶν μὴ
δένων. σοὶ περὶ ἐγίσει καὶ τάχος.
ἔς κατέπιεν. ἀπέδιδυ νεκρῶς τῇ
κελεύσει σα. ἀνυμνολογῶντας τὸ
σὸν. συμφάνως κατέτ.

Θεοτ.

Ι Δε. ἐν νεκρῶν ἀναπάντα παρ-
θένη. ὃν σαρκὶ ἀπορρήτως. ἐκυο-

φόρησας Λόγον· καὶ χαρῆς τὴν ψυ-
χὴν· ἐπληρώθης τὴν αὐτὴν συγκα-
τάβασιν· ἀνυμολογῶσα εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

ΣΤΑΘΙΤΑ· εἰρμὸς ἄλλθ.

Τὸν ἐν Σινᾷ τὴν βᾶτον·

Εἰς Ἀρινὴν ἡμέραν· τὰ περπὶνὰ βλα-
σήμεθα· πᾶσι κυπρίζουσα·
ἐπιφάνη· δρεφάμεθα τὸ λύτρον ψυ-
χῆς· πῖσοι δὲ ἀρετῆς· ὑμνῶντες ἐυ-
λογῶντες Χριστὸν· καὶ ὑπερυψῶντες·
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Εἰς Γκαρνισ μὲ ὄψια· τὰς ψυ-
χὰς ἐν Πνεύματι· πάντων
καμίζουσα· ἀθροιάζει· συνέλθω-
μεν περθύμως λαοὶ· ῥυφθέντες ἐν
παθῶν· καὶ ὡς εὐλογῶντες Χρι-
στὸν· καὶ ὑπερυψῶντες· εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Τὼν μαθητῶν οἱ δέκα· τῶ ἐνὶ
ἐκέρυπτον· Χριστὸν τὴν ἔγερ-
σιν· ἀπισθῶντι· νωὶ δὲ πῖσωθῶντι
αὐτῶ· Ἐκράζουσι τρανάς· ὑμνεῖ-
τε εὐλογεῖτε λαοὶ· Ἐὑπερυψῶτε·
εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸ ἐν καπνῶ Ἐγνόφω· καὶ
δυσέλλη Δέσποιναν· ὄρος Θεῶν
τὸ Σινᾶ· περδιετύωσ· τὴν ἄχραν-
τον γαστέρα σου· Ἐξῆς ὁ ἰαχεὺς· ὁ ὢν
καὶ βασιλεύων Θεός· ἠροῦλητε φορέ-
σας· τὴν σάρκα ὡς νεφέλλη.

Γωσφ· Ὡδὴ, ς'.

Φωτίξω φωτίξω·

Ωραν ἡμερῶν τε· δημοεργῶς
ὢν Λυτρωτὰ· ἐν ἡμέρᾳ καὶ
ῶρα· ἔκτη ἐπὶ ονειδίζον· θείων ὑπέ-
σης· οἰκίτημον σωεῦν· ἵνα ἡμῶς·
πάντας ἐκλυτρώσης· Ἐ καταλλά-
ξις Χριστὸν τῶ Πατρὶ.

Στενάξων ὁ ἄδης· καθυπαν-
τᾶ σοι Λυτρωτὰ· Ἐ σωὲ τά-
χει δισμῶτας· ὅς εἶχεν ἀπίσειεν·
θείαις φωναῖς· ἀνυμνῶντάς σε· τὴν
ὑπὲρ νῦν· Λόγε διωασεῖαι· Ἐ φο-
βεῖται συγκατάβασιν.

Ηλθον μὲ μύραν· ὄρθρη
βαθείας ἐν σωδῆ· τὴ μω-
ρίσασε σου μω· γιωαῖνες τὸ ἄχραν-
τον· Ἐ περὶ αὐτὰς· ἔφη ἀπέλος· ὁ
Ἀρχηγός· τῆς Ζωῆς ὑγέρθη· χα-
ρῆς ἐκθέει πληρώθητε.

Θεοτοκίον.

Φῶς τὸ ὀπλάμεφαν· τοῖς καὶ
δημένοις ἐν σικᾶ· τὴ θανάτου
παρθένη· ἐν νεκρῶν ὡς ἐβλεφας·
Ἐθανατεῖλαν ὡς ἥλιον· σωὲ γωαιξί·
πάσαις μυροφόροις· ἐδοξολογεῖς χα-
ρεῦσα.

ΣΤΑΘΙΤΑ· εἰρμὸς ἄλλθ.

Τῆς ὑπερυψῶς λοχείας σου.

Τῆς δεσποτινῆς λογιούσας
τὸν τύπον· διεροβύσας τοῖς
δακτύλοις· Ὡμῶς ἀνεβόα· ὁ Κῆ-
ριος

ριθ ε ε ο Θεός με δόξα σοι· ο ελθών
εις τὸ σώσαί με.

Δ Εὐρο μαθητὰ φιλόφισον ὡς
θίλει· Χριστὸς ἐβόα τῷ Δι-
δύμῳ· ε γίνε πιστὸς μοι· τοῖς ἀπίστοις
πισθόμενθ τῷ πίσωσιν· τῆς ἐκ
νεκρῶν με ἐγέρεσας.

Φ Ρίψω τῷ πυρὶ ὁ χόρτος περ-
σεγγίζων· καὶ ἐκλυτρεύμενος
δειλίας· ἀπαύζομαι πίστει· τὰ πα-
νάγια τῷ σώματός σε σύγχευα· Γη-
σθ ὑπεράγαθι. *Θεοτοκίον.*

Ο Μὲν Γεδαιῶν τῷ πόκῳ σε
προεῖπες· ὁ Μαῦσῆς δὲ τῷ
τῆς βάτης· θιάματι ξένῳ· ὁ Δαβὶδ
δὲ κιβωτῷ τῷ ἀγιάσματιθ· Θεο-
τόκε ὑπερένδοξε.

Τῆ, σ', τῆς, β', ἐβδομάθθ.

Τριώδιον, ἡχ. α'. φέρον ἀκροσυχ.

Δόξα τῷ Θεῷ· ἀμὴν.

Ωδή, ε'. Τὸ φαινὸν ἡμῶν.

Δ Ἦμος ἐβραίων σε τὸν μακρο-
θυμον· Λόγε ἐσαύρωσε· δῆ-
μον ἀπειρον ε ἔδνη ἅπαντα· τῆ σῆ
σαυρώσει· σώζοντα φιλόφθρωπε·
Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ο Υ' παριστάλλουσας λίθου σή-
μαντρα· τῆ ἀνασάσει σε· ὡς
εὐκ ἠνοιξας ἐν τῇ γεννήσει σε· τῆς
παρθενίας· κλειθρα τῆς Τεκύσης
σε· Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Ενωτῷ οὐρανῷ θιασόμεναι·
θείως ἀσέπτοντα· τὸν ἀσω-
ματον γυναικας ἐκδαμβοι· γεγε-
νημένα· ἡκσον μὴ κλαίετε· ἀνέση ὁ
Κύριθ· *Θεοτοκίον.*

Α Γιον Κύριον τῆ δυνάμεων·
ἄχρατε τέτοκας· τὸν κενώ-
σαντα ἄδ' βασιλεία· Θεογενῆτορ·
καὶ σωαναθήσαντα· ἀνθρώπων τὸ
φύσμα.

Στηδίτθ ἡχ. ὁ αὐτός.

Εἰρμὸς ἄλλθ.

Τῷ σὺν ἐρμῶν δὸς ἡμῶν.

Τ Ο' Πνὸμά σε τὸ ἄγον τῷ
χα καὶ ἡμῶν· ὅπερ περ σαυ-
ρῶ σε εἶπας Κύριε· τοῖς ἀποστόλοις
καταπέμφαι σε· περὶ πατρικῆς
κόλπου· φοιτήσας τῷ δόξας.

Ε Ἰερῶν τῷ σωθῶσάν μοι δωρῶ-
μαι ἀ ὑμῶν· εἶπας ὁ Θεὸς τοῖς
αὐτόπταις σε· περὶ τῷ παθεῖν σε
ἐπιτόμενθ· τῷ παντελῆ τῷ κό-
σμα· ζῶν καὶ σωτηρίαν.

Ε Γώ εἰμι ἡ ἄμπιλος τὰ κλύ-
ματὰ ὑμῶν· φήσας μαθητῶν
περὶ τῷ πάθος σε· κερποφορίαν τῷ
παγκόσμιον· εἰς ψυχικῶ ὄντως·
ἐδήλα εὐφροσύνη.

Θεοτοκίον.

Μ Ἠτέρα εἰ παρθεῖνον σε ἡ κτή-
σις ἀνυμνεῖ· ξένον ὅπῃ γῆς
ε πρέγμα καὶ ἄκρομα· αὐτῆ γῆ

μόνῃ ἀειπάρθενε· ὡς τῷ Θεῷ μή-
τηρ· πίπτεις καὶ παρθενεῖεις.

Γωσήφ· Ωδὴ, η΄.

Τὸν τῶς ὑμολόγησιν.

Τὸν ἐδελθοῖας σαυρωθέντα·
ἔτεθέντα ἐν τάφῳ· ἔκταρα-
γίσαντα· τῷ θανάτῳ τὸ κεφάλαιον
Χριστὸν τὸν Θεὸν ὑμνήσωμεν· ἐὶ ὑπε-
ρυψώμεν· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωφθης γωαφξίν ἐγνηγεμένους·
ἐκ τῷ μνήματι Σαδπερ·
ἐπαφελίστριας· ἀποσείλας αὐτάς ἀ-
ποσέλοις σο· διό σε· ἀνυμολογῶ-
μεν· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θάνατον Χριστὸν τῷ σῶ θανάτῳ·
θανατώσας ἀνέστης· ἔθανά-
τῳ σο· τὰς θανόντας ζωῆς κατηξία-
σας· διό σε· ἀνυμολογῶμεν· εἰς πάν-
τας τὰς αἰῶνας.

Εφθης μαθηταῖς ἐγνηγεμένους·
εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον· κηρύ-
ξαι πούσατε· τὴν ἐμὴν διωασείαν
ἐξάφροντες· τὸ σκότος· τῆς πολυ-
θείας· φωτὶ τῆς ἀληθείας.

Θεοτοκίον.

Ωσὶ ἕβρανῶν ὑψιλοτέρα· ἐπὶ
χερσὶ βίμῃ ὑπερέτερα· τιμωπέ-
ρα τε· παναγία παρθένη τῆς κτίσεως·
δυσώπει· ὑπὲρ τῆς ἐν πίσει· αἰεὶ σε
δοξαζόντων.

Στηδότη· εἰρημὸς ἀλλο·

Ὁν φρίτῃσιν ἀπὸ τοῦ·

Οὐκ ἐφρίξε θάνατον· ἐκερά-
τισε Θωμάς· ἔπῳσιν ἐκ-
ρυξεν· ἀθάνατον Θεὸν· κραυγάζων
ὑμνεῖτε· εὐλογεῖτε λαοὶ· ἔὑπερυ-
ψῆτε· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ηρῦσαστο Πέτρος μὲν ὑπὲρ
σε Θωμάς· σωῆφας τὰς δύο
δὲ· ὡς εἷς ἂν καὶ διπλῆς· εἰς ἐν τῷ
σοῶν σοι· εὐλογεῖτε λαοὶ· καὶ ὑπερυ-
ψῆτε· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Λαμπρωθῆτε ἅπαντες· τὰ
ἔαρι πιστοὶ· Χριστὸς τῆς ἐγέρ-
σεως· ὡς πάλαι καὶ Θωμάς· βεβῶ-
ντες ὑμνεῖτε· εὐλογεῖτε λαοὶ· ἔὑπε-
ρυψῆτε· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πολύφωτος γέγονας· Παρθέ-
νος ἕβρανός· τῆ Ἡλίον φέρσασα·
Χριστὸν φωταγωγόν· τὰ ἄνω τοῖς κέ-
πῳ· δαδὸν ἄχθοντα λαμπροῦς· ἐν τῇ
ὀπλήμῃ· τῆς θείας παρθεσίας.

Γωσήφ· Ωδὴ, θ΄.

Τὴν ζωοδόχον παγίην.

Αγαλλιάσθω ἡ γῆ πᾶσα σήμε-
ρον· καὶ εὐφροσύνῳ νεφέλαι
βανάτωσαν· ὁ τῆς δόξης Κύριος· σαυ-
ρωθεὶς ἐγνήγετα· φθορῆς θανάτου
ἡμῶν· ἐλευθερώσας· ἐπὶ ἀφθαρσία
λαμπρωῦσας ὡς ἑὺπλάγχο·

Μὲν ἔρα ποτὲ νομίζουσαι σω-
καίξιν ἀπεφρίξετο· ὁ ἀσεβῶντων
ἀπὸ τοῦ·

ἄψιλον· φαιδρὸς ἐν τῷ μνήματι·
 νεκρῶν τῷ Ζωῷ· ἢ ἐκζητεῖ-
 τε· ἰδὲ ἀνέστη φωτίσας τὰ σύμ-
 παντα.

Η Φωταυγὴς τῷ Θεῷ ἡμῶν ἐν-
 γερσις· ὑπὲρ ἡλίου ἀυγὰς κα-
 ταλάμπουσα· τὴς πίστεως ἐν Πνεύ-
 ματι· εἰς ἀθάνατος ἀπάντας· φωτα-
 γωγῆ ὁδηγῆ· πρὸς σωτηρίαν· ἡ
 καὶ ἁρῶ λογισμῶ ἐορτάσωμεν. **Θεοτ.**

Ν Ενεκρωμένους ἡμῶς τῷ πᾶσι
 μασι· ἢ τῷ Ζωῷ τῷ ἀθά-
 νιον τίξασα· Θεοτόκε ζώουσον· καὶ
 ποιῆν υἰάδουσον· τὰ πρὸς ζωὴν ἀλη-
 θῶς· καὶ ὁδηγῆντα· ὅπως πιστῶς σε·
 αἰεὶ μεγαλιώμεν.

ΣΤΥΔΙΤΑ· εἰρημὸς ἄλλο.

Επιπίσει κερῆ.

Ι Δὲ ἢ τῆς νέας· ἐβδομάδος ἐορ-
 τῆ· ἐκάνισεν ἡμῶς ἀντὶ πα-
 λαιῶν· τῷ Πνεύματι τῷ φοιτᾶν·
 ἀκωλύτως τῇ Ἐδῆμ· ἐν ἣ τὸ κατὰ-
 κριμα ἡμῶν· τὸ κατ' ἀρχὰς ἔπαρ-
 χθη· ἐν τῇ βρώσει τῷ φυτῷ· δὲ
 τῷ Γενάρχῃ.

Ο Δείξας τὸ τύπον· τῆς πλοῦ-
 ρῆς σε τῷ Θεῷ· ἢ φήσας
 πρὸς αὐτὸν οἱ μὴ ἰδόντες· μακάριοι
 ἀληθῶς· ἢ πιστεύσαντες ἐμῷ· αὐτὸς
 καταξίωσον ἡμῶς· τῆς ἀκραιφνῆς σε
 δόξης· τοῖς πρὸς ἀγάμασι τοῖς σοῖς·
 ἔξακαλοῦντας.

Υ Μνά σε τὰ πάθη· ἢ τῷ ἐν-
 δοξον ταφῶν· δεξιά σου καὶ
 τῷ ἐκ τῷ μνημεῖο· ἀνάστασιν εὐσε-
 βῶς· Ἰησοῦ με ἀγαθῆ· τιμὰ σου
 Πατρί σε τοῦ Υἱόν· ἢ Πνεύματι τῷ
 Δείῳ· πρὸς σαρκὸς· τῷ
 μαρτυρῶ σε Λόγε.

Θεοτοκίον.

Ο Πάντα ποιήσας· ἐν σοφίᾳ
 Ἰησοῦ· ὁ ὅλον με φορέσας ἐν
 παρθένο· ἢ ὅλος μένων αἰεὶ· ἐν τοῖς
 κόλποις τῷ Πατρὸς· τὸ ἕγιον Πνεῦ-
 μα σου Σωτῆρ· ὅτι τὸ ποίμνιόν σου·
 καταπέμφας ὡς Θεὸς· φωταγωγη-
 σον ἡμῶς.

Τῷ σαββάτῳ τῆς β'. ἐβδομάδος·
 Τετραῶδιον, ἢ χ. α. ποίημα Γωσφ·
 Ωδὴ ε'. Τὸν προσφῆτῳ Γωνῶν.

Ε ἢ ἐπαθῆς σαρκὶ· ἢ κατῆλθῆς
 ἐν νεκροῖς· ἀλλ' ἀπάθειαν θρο-
 τοῖς· ἢ ἀνάστασιν Χριστῆ· διεδώρησαι·
 διὸ ὑμῶν με τῷ Διωασείαν σε.

Τ ὁ ἀθῶνιον ἡμῶν· ἐδώρησαι ἢ
 σε πᾶσι· πάρα δέωοτα Χρι-
 στῆ· ἀναστὰς ἐκ τῷ νεκρῶν· διέβη γῆν
 βροτῶν ἢ φύσις πρὸς τὰ ὑψῆνια.

Κ Αταπαύσας ἀληθῶς· ἐκ τῷ
 ἔργων σε Σωτῆρ· ἐσαββα-
 πῆσαι ἐν γῆ· τριήμερῳ σε ταφῆ· δὲ
 ἢς ἡμῶν· ζωὴν παρέχεαι πᾶσι ἀγα-
 ματον.

Θεοτοκίον.

Σωτήρ ἰδερσίξιο.

Η Κυρία τῶ παντός· βασιλέα
 γὰ Θεόν· ἀπεκύησας ἀγνή·
 οὐ ὑπάρχεις ἀληθῶς· πανάχαρτε·
 αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῆς δόξης σου.
 Τῶ Στεδίτε· ἕτερον τετραάδιον,
 ἦχ. α'. εἰρμὸς ἄλλο.

Εὐκίχασιν ἡμῶς.

Α Νέησεν ἡμῶς ἕξ ἄλλ' Κυ-
 ρι. ἔτι κατεχόμεθα·
 ἐν κοιλίᾳ τῶ θανάτου οἱ βροτοὶ· ἀ-
 παξ γὰρ καθέειλεν αὐτὸν νεύματι· ὁ
 κραταῖος· ἐν δυναστείᾳ ἔκ κυριότητι.

Α Γάλλεθε πιστοὶ Χριστὸς ἐγῆ-
 γερται· ἔωφθη ἀνθρωπίνω
 φ. ἀποστόλοις ὡς περ εἶπεν περ
 σαυρῶ· ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ ψιλαφώ-
 μεν. ὑπὸ Θαμᾶ· ἔ τῶ Κλεό-
 ωα σωθῆναι τῶν.

Π Ἰσῶσας τὸν Θαμᾶν τῶ Πέτρῳ
 ἔφισας· ποιμαίνειν σε τὰ
 πρόβατα· ὡς φιλήντι σε θερμότη-
 τι ψυχῆς· ἀλλὰ καὶ ἡμῶν Σώτερ
 ἐμφάνηθι· εἰς σωτικῶν· ὀπκηρίαν ὡς
 ὑπεράγαθ.

Θεοτοκίον.

Ε Υφραίνονται ἐν σοὶ Παρθέτε ἀ-
 χαρτε· τῶ γένους οἱ περ πά-
 τῆρες· τῶ ἐδὲμ ἀπολαβόντες δόξα
 σου· καὶ ἐν τῶ βάσει ἀπώλεσαν·
 σὺ γὰρ ἀγνή· καὶ περ τῶ τόκῳ καὶ
 μὴ γέννησιν.

Γωσίφ, Ωδὴ, ζ'. Ἡ κέμο.

Ε Σείτο· ἡ γῆ ἐν τῶ πάθει σου·
 ἕτερος μῆξεν· ὁ ἄδης τὰ θέντος
 σου· οἱ δὲ νεκροὶ ἐκ τάφῳ· ἕξαι-
 σισαν ὑμῶν τῆς σε.

Ε Πύχασας· ζωὴ τοῖς ἐν μνή-
 μασι· ἔ ἔλυσας· δεσμὰ τῆς
 νεκρώσεως· ὅτι Ζωὴ ὑπάρχεις· καὶ
 ἀνάστασις Χριστὸς ὁ Θεός.

Γ Ὑναῖκές σοι· τὰ μύρα κομίζε-
 σαι· μετήλλαξαν· εἰς χαρὰν
 τὰ δάκρυα· σὲ τῶ Ζωὴ ἰδῶσιν·
 περσφηλομένῳ τὸ χαίρετε.

Θεοτοκίον.

Π Ὡς τέτοκας· Παρθέτε τὸν
 Κτιστῶ σου· τῶ ἀδόξον· τὸ
 θαυμά καὶ ἄρρητον· ὡς ὁ Θεός γὰρ
 δέλει· νικᾶται τάξι φύσεως.

Στεδίτε· εἰρμὸς ἄλλο.

Σε τοιῶν· Θεοτοκίον.

Ο Κηδούτης· Γωσίφ ἀγάλλε-
 ται· σωαυλιζόμεν· Χρι-
 στῶ· ἀναστάντι ἐκ τῶ νεκρῶν· ἄμω
 ἔ Νικόδημος· ἀφ Μυροκομίσειαι·
 σω τῶ Κλεόωα τὸ σύσημα· τῶ
 μαθητῶν· μετ' ὧν νῦν καὶ ἡμεῖς
 παυηγύρισωμεν.

Δ Ἡμερῶν· Χριστὸς τεισαράκον-
 τα· τοῖς ἀποστόλοις σου σαρκί·
 ὀπηνόμεν· ἐν Σιών· μὴ ἀπο-
 χαρίζεσθε· ἐκμῆτες ἀλλ' ἔτριμοι· γί-
 νεσθε πάντες περὶ τὸ δέξασθαι τὸ
 ἰσχυρ-

ισαργόν· Πνεῦμα ὅπερ ὑμῖν πέμψαι πορεύομαι.

ΝΥν ὁ Κηφᾶς· ἀλιόβειν ἐκράξεν· ὑπάγω πρὸς τὸς σωαυτῶ· καὶ μικρὸν κηκοπιακῶς· ἠύουσεν ἕδ' ἐπὶ ἔν· ἕως δ' τῶ ρήματι· Χριστῷ τὸ δίκτυον ἠπλώσε· περὶ πτωχοὺς· ὡς ἰχθύας βροτῶς περὶ δὲ ἀδέχεται.

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε πηγὴ· ἀειζῶς νάματ'· χαῖρε παρὰ δαίσει τρυφῆς· χαῖρε τείχ' τὸ τῆς πιστῶν· χαῖρε ἀποεργάμα· χαῖρε ἢ παγκόσμιος χρεῶ· δι' ἧς ἡμῖν ἔξανέτειλεν· ὁ ἀμειπὸς· τῆς πατέρων Θεοῦ καὶ ὑπερένδοξ'.

Γωσῖφ. Ω' δὴ, ἢ.

Υμνοῦσάσε· σοφία τῆς ἀπέλαου.

ΕΞέδουσε· τὴν σοφίαν ὁ ὄφισ· ἐνέδουσε· φθορῶς με δι' ἀπάτης· ἀλλ' αὐτὸς Σωτὴρ με· γυμνὸς ὅπῃ τῷ ξύλῳ· ταπεινὸς ἀφθαρσίαν μου· καὶ ζωὴ ἡμετέρας Λόγε.

ΤἮν ἀσεκτοῦ· παρῆσαν Σάπερ· μὴ φέραν σε· ὁ ἀδης σωιτρίβι· καὶ νεκρῶς ἔς εἶχε· σωτρώμα ἀπιδίδ'· ὑμνοῦντας ἀθάνατι· βασιλεῦ τὴν ἔγερσιν σε.

ΜΕθίορτον· τῆς ταφῆς σε Λόγε· τὴν σήμερον· ἡμέραν ἐκπελῶμεν· ὅθεν σὺ γὰρ πάντας· ἔς κατέπειν πάλαι· ὁ ἀδης σιωεγεί-

ρας· Σωτὴρ ὑμολογῶντάς σε.

Θεοτοκίον.

ΥΜνοῦμέν σε· τῆς βροτῶν τὸ γέν'· πανύμνητι· ὡς πάντων σωτηρίαν· ὅθεν σὺ γὰρ πάντες· καταδίκης θανάτου· τὴν λύτρωσιν ὑψώμεν· πρὸς ζωὴν ἀνακληθέντες.

Σταδίτη· εἰρήμ' ἀλλ'.

Ἐν καμίνῳ παιδὶς Ἰσραὴλ.

ΤΩ Θωμᾶ συλήθετε λαοί· τῆ πίσει ὡς ὀράντες· τὸν Λόγον καὶ φιλαφῶντες τὸν ἀκήρατον νουί· Χριστὸς ὁ αὐτὸς ἐστίν· ὁ ἐν τάφῳ· ἔξαναθήσας Ἀδάμ τὸν πεπλωκότα· καὶ νῦν τῆς πατρώας· δόξης κατεξίωσας.

ΤΩ Κλεόωα δόστε ὡς ἡμεῖς· τῆ Ἐμμάθ' μελῶντι· γενώμεθα σιωδῖται τῆ προθέσει τῆς ψυχῆς· Χριστὸν ὕψως ἰδῶμεν· τῆ καρδίᾳ· ἐπὶ τῆς γλυκειᾶς φωνῆς αὐτῷ πληθῶμεν· ὑμολογῶντες· αὐτὸν εἰς τὸς αἰῶνας.

ΤΑῖς τιμῆς πάντες γυναιξί· σιωέλθωμεν τῶ τρώω· καὶ ἔργῳ ὡς περ ἀρώματ' ὡροσίσαντες Χριστῷ· χαρᾶς πληθυσόμεθα· ἐκβοῶντες· δόστε τὰ ἔθνη κροτήσατε πᾶς χεῖρας· εἰδωλομαχίας· ὅθεν σαυρῶ ρυθύντα.

Θεοτοκίον.

ΧΑῖρε θροῦε ἀδόξε Θεῷ· πιστῶν χαῖρε τὸ τείχ'· δι' ἧς φῶς

τοῖς ἐν σκότει ἔξανέτειλε Χριστός·
τοῖς σὲ μακαρίζουσι· ἃ βωδοσι· πάν-
τα τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε· καὶ
ὑπερυψθε· εἰς πάντας τῆς αἰώ-
νας.

Γωσφ. Ωδὸν, θ'.

Τὴν ζωηφόρον νεφέλῃν·

Τὸν ἐν σκιά τῆ θανάτῃ· εἰ ἐν
τῷ σκότει τῆ ἀδύ· κατακι-
σμένον με Σωτῆρ· τῷ θανάτῳ σα-
λύσας· καὶ πρὸς ἀθάνατον ζωὴν κα-
λύσας ἀνέσθους· ὅθεν πίσει· περ-
σικωδ καὶ ὑμνά σ· Ζωοδότα· τὴν
τρίμυρον ταφῷ.

Πᾶσα τελείσαντες θεῖον· πά-
σα σωτήριον κόσμῃ· πάσα
τὸ μέγα καὶ σεπτόν· ὡς μεδίοντον
ἀέτω· τὸ θεῖον σάββατον πισοί·
ἱμνήσωμεν σήμερον· τῆ ἀγίῃ· καὶ
μεγάλῃ σαββάτῃ· τὰς ἀκτῖνας·
ἀπαρξάτων μουσικῶς.

Δόξα τῷ θεῷ σαυρῶ σ· δό-
ξα τῷ πάθει σα Λόγε· δόξα
τῇ θεῖα σα ταφῇ· δόξα τῇ ἀναστά-
σει· δι ὧν εἰργάσω τὴν ἡμῶν· Σω-
τῆρ ἀπολύτρωσιν· καὶ ἔλυσας· τῆς
δυσμῶν τῆ θανάτῃ· συκαθίσας· τῷ
ἀνάρχῳ σα Πατρί· **Θιστ.**

Φύσεως νόμος λαθῶσα· καὶ τὰ
μιπέρων μὴ γνῶσα· ἐκνοφά-
ρησας Υἱόν ἀνοδῶως Παρθένη· τὸν
ἐν γαστρὶ σα τῆς μητρὸς· χεῖρὶ δὲ

πλάσαντα· ὅθεν πᾶσαι· γενεαὶ
ἐπαξίως· ἀνυμνῶσαι· μακαρίζου-
σιν αἶε.

Στὸ δὲ τῆ· **εἰρημὸς ἀλλθ.**

Τύπον· τῆς ἀγῆς.

Χαῖρε· ὡ δὲ δὲ θεοληπῆ· σὺ
Γωσφ Νικόδημε ἀγίωτατοι·
ὅτι ἠξιώθητε Χριστὸν ἐντυμβῶσαι
σαρκί· ἐν καὶ νῦν καθεσθῆτε περ-
σβύοντες· ὑπὲρ τῆς περσικωδν-
των· τὴν ζωηφόρον ἔξανάσασιν.

Τέρπῃ· ὡ δὲ δὲ θεόμιλε· σὺ
τῷ Λυκᾷ Κλεόπασ θαυμα-
σιώτατοι· ὅτι ἠξιώθητε σαρκί σωο-
δῶσαι Χριστῷ· ἐν εἰ νῦν καθεσθῆτε
περσβύοντες· ὑπὲρ τῆς περσικω-
δντων· τὴν ζωηφόρον ἔξανάσασιν.

ΕΥγε· ὡ δὲ δὲ θεόκλητε· σὺ
Μαριάμ Μαρία μυροκομίστρια·
ὅτι ἠξιώθητε Χριστῷ ὑπαντῆσαι σαρκί·
ἐν εἰ νῦν καθεσθῆσαι περσβύ-
σατε· ὑπὲρ τῆς περσικωδντων· τὴν
ζωηφόρον ἔξανάσασιν· **Θιστοκίον.**

Σὺ σὺν· τὸν λαόν σα Κύριε·
ὅνπερ ἐκτίσω τῷ ἰδίῳ σα
αἴματι· κατ' ἐχθρῶν ἰαχῷ τῷ βα-
σιλεῖ χαρίζομεν· καὶ ταῖς σαῖς
ἐκκλησίαις φιλέανθρωπε· βραβύσαν
τὴν εἰρήλῳ· τῆς Θεοτόκῃ ταῖς ἐν-
τόλῃσιν.

Ἔτιον, ὅτι τὸ μὲν Τετραῶδιον τῆ
Γωσφ τῷ σαββάτῃ τῶν ἡμῶν ἔμὴ δὲ
εἰδῆ.

τῷ μαθηταῖς· ἐφάνη· οἷς σωμαλιζόμεν· τῶτων ἄφροσύνης· ἐπλήρη τὰς καρδίας.

Δ Ακρυρόσους γυναιξί· τὴν χαρὸν ὁ Ζωοδότης ἐπέφάνει· ἀφαιμένας τῆς τῶτων· ἱερωτάτων ποδῶν· ὧν παλαι· τὸν κρότον πεφόβηται· ἢ περιμήτωρ Εὐα· ἴδον τῷ πῶταδίσσ.

Τριαδικόν.

Ε Να Θεὸν δοξολογῶ· ὑψωσάσσι τριασὶ μᾶ δὲ φύσει· τὸν Πατέρα ἔ Λόγον· ἔ θεῖον Πνεῦμα ἁγίον· κρυστάλλον· ὑμνεῖτε ὡς Κύριον· ἔ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ι Ἐρωτάταις σε φανᾶς· τὴν μητέρα τῷ Θεῷ δοξολογῶμεν· ὡς τῆς ἁγίας ταγματῶν· ἀγιωτέρου σαφῶς· ἔ θεῖαν· γέφυρα μετάγχεσαν· πρὸς ὑπερκοσμίους· βροτῶν χορυσάσις.

Τῷ Στυδίτῳ· εἰρμὸς ὁ αὐτός.

Τ Οὐκ ἐν περὶφύταις τηλαυγῶς· τὴν σωσικοσμον αὐτῷ ἔ φαπύρον· παρεσίαν διελθῶντα· ἔ μαθηταῖς τῆς αὐτῆς μεγάλης· ἔ θεῖας διδάξασα· νῦν οἰκονομίας· μυστήρια ὑμνεῶμεν.

Τ Οὐκ ἐκλεξάμενον Χριστὸν· τὸν ἁγίον μαθητῶν Ἀνδρέαν Πέτρον· Ζεβεδαῖον τὸν γόνον· Βαρθολομαῖον σοφόν· Θαδδαῖον· Φίλιπ-

πον Γάβριον· πάντες ἀνυμνεῶμεν· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ο Διὰ πλάγχθα οἰκτιρητῶν· ἐκλεξάμενον· Χριστὸν ἔ τὸν Ἰῶδαν· ζηλωτῶν ἔ Ματθαῖον· ἔ Παῦλον τὸν θαυμαστὸν· ἔ πάντας· λοιπῶν ἐβδομήκοντα· σῶσον ὅσπρῃψας· ἢ μῆς ἐκ πλάνης πάντας.

Θεοτοκίον.

Α Καταπαύσας οἱ πιστοὶ· Θεοτόκε τὴν φωνῶν σοι τῷ ἀφελῶ· μελωδῶντες βοᾶμεν· χαῖρε Μαρία σμηνή· ἢ πάντας· ἢ μῆς τῆ γεννήσει σα· ἐκ τῷ ἄλλοτρίῳ· τῆ βελῶν λυτῶμένη.

Τῷ Γωσίφ· Ω' δὲ, θ'.

Τὸν ἐκ Θεῷ Θεὸν Λόγον.

Ω Τῆς ἐβραίων ἀνοίας· πῶς ἐκξύλω ἀδικίας· θανεῖν κατὰδικῶσι Χριστὸν· δίκημον μόνον ὑπάρχοντα· καὶ νεκροῖς τοῖς ἐκ ἁδῆ· ἐμωπνέοντα ζωῶν θαρραλῶς· ἔ τὴν θεῖαν τιμῶντες· ὑμνεῶμεν ἕξανασσιν.

Σ Φραγίδων ἐπικειμένων· ἕξανέσης τῷ τάφῳ· ἢ πάντων ἕξανάσσι Χριστὸν· ἔ μαθητῶν πεφανέρωσαι· ἔ ἀπόρητα τῶτων· διδάσκων ἔ περιέλαθε βοᾶν· εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον· κηρύττοντες τὴν δόξαν μῶν.

Η Τῆς ἐχέρσεως αὐτῆ· παναγία ἢ μέγα· πῶτα κληροῖς ὑπάρχοντα

χρσα ψυχῶν· ἔδύφροσῶν χαρ-
μῶσιν· τὸς πιστὸς συγκληίται·
ἐνθῶς ἐορτάζειν ἔβραῶν· ὁ Πατὴρ
ὁ Υἱὸς τε· ἔδθειον Πιῶμα δόξα σοι.

Θεοτοκίον.

Φωτοκῆτορ παρθένη· τῷ φατί
σὺ τῷ θεῷ· κατὰ γαστρὸν ὑ-
μῶν τὸς λογισμῶν· ἔπας κερδίας
πρεσβείας σὺ· τῆν παθῶν τῶν ὀ-
μίχλων· σκεδαζῶσα ἔπας πάντας κοι-
νωνῶν· ἀνεπίρρα ἡμέρας· ἐργαζομένη
νῆ χάριτι.

Τῶ Στῆδῆτῃ· εἰρμὸς ἄλλο·

Ἡ ὀν ἔρανοῖς ἄλογῶν μῶν·

Λόγω προσκληθεῖς· τῆν ἀ-
ποσῶν· ὁ ὄμιλος· τῷ ἔξα-
νάσῃ· οἰκειῶται Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Οἱ πεικλαῖς ἐκκλησιάρχαι·
ὡς ἀληθῶς· ἔκρυφιομῶσα·
πᾶς ψυχῶν ἡμῶν σκέπτεται.

Ιλαθῆ ἡμῶν· Σωτὴρ τῶ κόσμου·
ταῖς προσευχαῖς· τῆν σῶν ἀ-
ποσῶν· ὡς φύσει πολυέλεος.

Θεοτοκίον.

Υπὲρ τῆν πιστῶν· ὁ Θεοτόκε·
τὸν σὸν Υἱὸν· πάντοτε δυσῶ-
πει· ἔκρυφιομῶσα μὲν σε.

Τῶ γ· τῆν γ· εἰδομῶν·

Τριῶδιον· ἡχ· β'· φέρον ἀκροσῆχ·

Χριστὸν σῶσον με.

Γασφ ποιμῆ· Ωδῆ, β'.

Προσέχει λαὸς μὲν τὸν νόμον μὲν·
Χεῖρ σὺ ὁ ποιήσας τὸν ἄνθρω-
πον· τὰς χεῖρας προσήλασας·
παντοδῶμα ἔπι τῷ ξύλῳ· τῆς τῷ
ἐχθρῷ χεῖρὸς ἡμῶν ἐκλυτρεῖ μῆνος.

Ρᾶπισας τὸ τῷ ἄδ' ἀφώτισον·
Χριστὸν δεσμοτήριον· ἔς ἐκεί-
τητο εἰλις δεσμῶτας· καὶ σαυτῶ
ὡς δωατὸς ἔξανέσσης.

Ιδόντες σε Χριστὸν πρεσκεινώσασ·
ἐκ τάφου τριήμερον· οἱ ἀπόστο-
λοι ἐγνηγερέμενοι· καὶ πανταχῶ τῷ
σῶν ἐκέρυξαν ἔγερσιν.

Στινάξωσα καὶ δάκρυα ραίνου-
σαι· τὸν τάφον τὸν ἄγιον· κα-
πλάμβαιον θεῖαι γωαῖμες· ἔδ' ἐ-
δασκον τῷ Χριστῷ τῷ ἀνάστασιν.

Θεοτοκίον.

Τὸν πάντων Σωμοχά σωεί-
λαβες· πανάμωμε δέσποινα·
τὸν σωτρεῖ φαντα ἄδ' ἔκρυφιομῶσα
ἀνασάντα καθῶς εἶπεν τριήμερον.

Στῆδῆτῃ· ἡχ· β'· εἰρμὸς ἄλλο·

Θεὸς ἀληθινῶν· τὰ ἔργα αὐτῶν·

Απόστολοι Χριστῷ ἠγαπημένοι·
ἡμεῖς ἐστὶ· τὸ φῶς τῆς οἰκ-
μῆνης.

Απόστολοι Χριστῷ δεδξασμένοι·
ἡμεῖς ἐστὶ· οἱ νοσίμενες ἄλλες.

Απόστολοι Χριστῷ ἄλογημέ-
νοι· ἡμεῖς ἐστὶ· ἰατῆρες νο-
σῶντων.

Α΄ Πόσολοι Χριστῷ πινδύματο-
φόροι· ὑμεῖς ἐστὲ τῆς πίστεως
οἱ προστάται·

Α΄ Πόσολοι Χριστῷ σημειοφόροι·
ὑμεῖς ἐστὲ βασιλείων τῶν νίκων·

Α΄ Πόσολοι Χριστῷ ἔρανοφοῖται·
ὑμεῖς ἐστὲ ἐκκλησίας οἱ πύρ-
γοι·

Α΄ Πόσολοι Χριστῷ ἐκκλησιάρχ-
χαι· ὑμεῖς ἐστὲ μοναστῶν στα-
θηρία·

Α΄ Πόσολοι Χριστῷ τροπαιούφο-
ροι ὑμεῖς ἐστὲ τῆς ψυχῆς μα-
τὸ λύτρον· **Θεοτοκίον·**

Παρθένε τὸν ἐκ σοῦ τεχθέντα
Λόγον· δυσώπησον· ὑπὲρ τῆς
οἰκῆς μένης·

Γωσφ· Ωδὸν ἢ Τὸν ἐν τῷ βᾶτω·

ΕΝ τῷ σαυρῶ ὑψώθεις· σωμα-
νύφασας κόσμον· ἃ τεθεῖς ἐν
μνημείῳ· τὸν ἐν μνήματι Σώτερ·
ὑπὸντας ἔχει χεῖρας· τὴν σὺν δόξο-
λογῶντας· μεγάλην δὲ σπλαγχνίαν·

ΣΥ κατὰ τῶν ἐν νεκροῖς· ἀπε-
νέκρωσας ἄδην· ἃ σωῖς τρι-
φασ πύλας· τῶ θανάτου ἃ μολῶν·
καὶ τὸν πεπεδημένον· ἔξάγεις ἐν
ἀνδρεία· ἢ πάντων σωτηρία·

ΩΦθεις τοῖς σοῖς μαθηταῖς· ἐν
πολλοῖς τεκμηρίοις· ἐφ' ἡμέ-
ρας οἰκτιρῶν· τεσσαράκοντα αὐτοῖς·
πιστόμηνος κηρύξαι· εἰς ἅπαντα τὸν

κόσμον· Θεὸν ἐγγηγεμένον· **Θεοτ·**

ΣΥ εἰ ἢ πάντων ζωὴ· σὺ νε-
κρῶν ἃ τῆς ζώντων· ἢ πᾶσα
κλισις Λόγε· ἃ χαρὰ ἃ φωτισμός·
ὁ λάμψας ἐν παρθένῳ· καὶ ἀναστὰς
ἐκ τάφου· εἰς πάντων σωτηρία·

Σταδίτη· εἰρμὸς ἀλλοθ·

Τὸν πάλαι δροσίσαντα·

Τὸν πάλαι δροσίσαντα· ὡς νοσ-
σιὰν κατὰ περ ἀετὸς· ἃ ὅπι-
ποθήσαντα· τὸν ἀγίως μαθητῶν
θεοπερπῶς· ἀνυμνήσωμεν λέγοντες·
ὄλογοῦτε· ἃ ὑπερυψῶτε· εἰς πάν-
τας τὸν αἶωνα·

Τὸν πάλαι δροσίσαντα· σκορπι-
θῶντας τὸν ἄρνας περ σαυ-
ρῶ· μὴ τὴν ἀνάστασιν· ὡς ποιμῆνας
τὸν οἰκείως μαθητῶν· ἀνυμνήσωμεν
λέγοντες· ὄλογοῦτε· ἃ ὑπερυψῶτε·
εἰς πάντας τὸν αἶωνα·

Τὸν πάλαι δροσίσαντα· περὶ
πολέμους ἐβραίων ἃ ἐθῶν·
ἐρατὸν τὸν δωδέκατον· ὡς βασιλεία
τῆς οἰκείων μαθητῶν· ἀνυμνήσωμεν
λέγοντες· ὄλογοῦτε· ἃ ὑπερυψῶ-
τε· εἰς πάντας τὸν αἶωνα· **Θεοτ·**

Τὴν ῥάβδον τὴν ἐπίμην· τὴν
ἐκρίζης Δαβὶδ καὶ Ρεωαί·
πάντες τιμήσωμεν· χαρπετίζοντες
αὐτὴν ὡς Γαβριὴλ· χαῖρε πύλη ἔ-
ράνιε· Θεοτοκε· χαῖρε Πρωτοσία·
ἡμῶν τῆς σὲ ὑμνούντων·

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΨΧΑ.

κζ.

Γωσφ. Ωδδ, δ'.

Τὴν γυναικὸν τὴν ἡγουσάν.

Ο Στὰς αθεῖς· τρεῖς μῆνες ἀνέ-
σαι· καθὼς περὶ πέντε ἐκ νε-
κρῶν· σωμασίστας τὸν κόσμον· τῇ
ἀναστάσει σου· ἐ γυναιξὶ μυσφί-
οις πρώτης ἐφάνης· φησὶ ἑξάμηνος
τὸ χάρι· πάντων χαρῶν· ἧς ἐκ
ψυχῆς σε πιδύσαν· πολυέλιε.

Ν Ὑνὴ φθορῆ· ἡφάνισα Χρι-
στὸς γὰρ· ἡ ἀφθαρσία ἐ ζωῆ-
ἐκ ἧς νεκρῶν ἔζηχέρθη· ἐ σωμα-
λίζετα· τοῖς ἐαυτῆ ἀποστόλοις διδά-
σκων τύτης· ἔ κρείπτονα καὶ θεῖα·
ἐ πεσοφῶναι· ἀπὸ Γερσαλὺμαν·
μὴ χωρίζεσθαι.

Μ Ὑρα ποτὶ· σὺ δαύρουσι φε-
ρῶσαι· ἀπὸ ἐφὶ γυ-
ναιξὶ· μὲν νεκρῶν πὶ ζιτῆτα· τὸν
ζῶντα σήμερον· καθὼς περὶ πέν ἡ-
γέρθη σου ἔστιν ἡδε· κενώσας ἔ μνη-
μῆι· ἐ τοῖς νεκροῖς· ἀθανασίαν ἐ μ-
πνύσας· ὡς φιλιάνθεπος. **Θιοτ.**

Ε Κ τῆς νεκρῶν· ἰδύσα **Θιο-**
τάκε· τὸν σὸν Υἱόν· τε εἰ **Θεόν**·
ἐ γειγερμένον ἐ πλήσθης· χαρῶς ὑ-
πάρχουσα· πάντων ἀγία χαρῶς τε
ἐ βυφροσωμῆς· δὸ σε χαρισσωμῆς·
πᾶσα ψυχὴ· ὑμολογεῖ ἐ δδξάζει·
ἀειπάρθιεν.

Στὰ δὲ τῆ· εἰς μὲς ἀλλ.

Τὴν ἀγιὴν καὶ ἀχραιτον.

Μ Εξ τῶ ἀνάστασιν· Χριστὸς
τοῖς ἀποστόλοις· δι ἡμερῶν
τεσσαράκοντα ἐφανῶς· ὁπίσθημα
ἡξίς πρὸς τὸ κήρυγμα.

Ι Δὲ ὑμῶν δίδωκα· Χριστὸς τοῖς
ἀποστόλοις· καὶ πιδύσεται δύ-
ναμιν πνευματι· περὶ φῶναι ἀποσέλ-
λων πρὸς τὸ κήρυγμα.

Ω Σοφοὶ ἀπόστολοι· Χριστὸς τῆ
ζωοδότῃ· τῆς ὑμῶν θεῖας
θεῖσιν ἔξ ἐχθροῦ· ἐ κενώων ἡ-
μῶς ῥύσαιτε δίδωκα. **Θιοτ.**

Ε Ὑσεβῶς ὑμῶν μὲν σου· Μαρία
Θιοτῶν τὰ μεγαλεῖα ἀχραι-
τε ἀ ὁ Θεός· ἐν τῇ μήτρᾳ σου σκηνά-
σας ἀπειργάσατο.

Τῆ, δ', τῆς γ'. ἐβδομάδ.

Τριώδον, ἡχ. β'. φέρων ἀκροσυχ.

Ἡγέρθη ὁ Σωτῆρ.

Γωσφ πῶνμα. Ωδδ, γ'.

Εξ ἰνδουσι ἡ ἔρμ.

Η Κτίσις θεοῦ σε ἐπὶ ξύλα·
πάχοντα· ἐ θελουσίως· Δι-
αποτα· ὑλλοιώθη ἐ ἐκυμαίρειο· καὶ
νεκροὶ ἐκ τῆς τάφου ἔξανίσταντο.

Γ Ενόμνον ἐν ἀδῆ σε ζωοδότῃ·
Κύριε· μὲν ψυχῆς ὡς ἐκλειψεν·
ὁ παμφαγὸς θάνατος ἐπῆξεν·
ἀπολύων δεσμάς σου ἔς κατέπεν.

Ε Πλήσθη πᾶσα κτίσις χαρῶς
αἰκτιέρμον· Κύριε· τῆ ἐκ νεκρῶν
ἡγέρ-

ἐγέρσει σ' ἐν γρ' ταύτῃ κόσμον συνήγειρας· κλητῶν τῶ θανάτου πατρίσεως βασιλεία.

Σταυροϛ'.

Ρομφαία τὴν ψυχὴν σ' ἀγὴν διήλθιν· ἀχραυτε· ὅτε Χριστὸν σαυρῶμενον· ἐστάσω χαρῶς ἐπιπέσης δέ· ἐγερθέντα ἐκ τάφου τῶτον βλέψασα.

Σταυρῶν· ἡχ. β'· εἰρμὸς ἀλλοθ'.

Σπειρωθέντα μὲ τὸν νῦν·

Τοῦ Κυρίου τὸν σαυρὸν· ἀντί ὕπλου εὐαγγελίου· ἀναλαβόντες· πρὸς τὴν ἀποστολὴν· εὐτρεπίζονται νωτῶ· οἱ δύο ἑξήκοντα.

Τοῖς παθήμασι Χριστοῦ κτ' σάρκα ἐψυχὴν· διωκωμένους· πρὸς τὸς θειοσυγγεῖς παρὰ τὸ σπονταίεσσιν· οἱ δύο καὶ δέκα.

Τὰς φυλάξαι τῶν ἐθνικῶν· εἰς Πατέρα καὶ Υἱὸν καὶ Θεῖον Πνεῦμα· τῶ βαπτίσαι νωτῶ· οἱ θεοῦ ἔσται μαθηταὶ ἑξαποπέλλοντα.

Θεοῦ ἔσται.

Μακαρίζετε σεμνὴ ἢ ἐκ μίξης Γεωσῶν· ἕξ ἢ ἡ ῥάβδος ἑξ ἑξ τὸ ἄνθος ὁ Χριστὸς· κτ' σάρκα δὲ ἡμῶς· νωτῶ ἀνεβλάστησεν.

Γωσῶφ· Ὡδὸν, ἡ· Κάμιθ· ποτῶ.

Θνήσκετε ἐν σαυρῶ· ζωὴ ὑπάρχον πάντων· καὶ ὡς νεκρὸς ἀπὸ νῦν ἐν μνήματι· ἐπίσης μακρόθυμοι· καὶ τριήμερῶ ἐγείγεσθε.

εἰς κόσμου ἑξατάσσειν· ὅθεν ἐν εὐφροσύνῃ· δοξολογῶμεν τὸ κράτος σ'.

Η ἔσται Σιών τὴν ἐγερσὶν Κυρίου· καὶ εὐφροσύνης νωτῶ πληρώται· θυγατέρες ταύτης δέ· περὶ φανὰς ἠγαλλιάσαντο καὶ μαθηταῖς ἐκήρυττον· λέγουσαι μὴ λυπηθῆτε· ὁ Ζωοδότης ἐγείρεται.

Ορθραὶ σπουδῆ· γενόμενα γυναικί· ὅτι τὸν τάφον παρεγίνοντο· ἑξ ἑξ ἐκείνου· ἐν λυκοῖς ἔκλεφαν ἀγέλον· ἑξ φόβου σιωπῶμενοι· ἡκούον μὴ φοβηθῆτε· ὅπως ἀνέστη ὁ Κύριος· **Θεοῦ.**

Στὴν φατεινὴν· νεφέλῃ τῶ Ἡλίου· τῶ νοτιῶ Θεοχαρίτω· ὑμνοῦντες δοξάζομεν· ἕξ καρδίας ἡμῶν φάτισον τὸν σκοτασμὸν διώκουσα· πάντα τῆς ῥαθυμίας ἑξ τῶ πατρῶν Θεοῦ μφότε.

Σταυρῶν· εἰρμὸς ἀλλοθ'.

Τὸν ἐν τῇ ἑξάτα Ματῶ.

Απειτε ὡ μαθηταὶ· εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον· μαθητεύσαντες γινώσκον· τὴν τῶ εὐαγγελίῳ· διδάσκοντες ἕξ ἑξ τῆν· τηρεῖν ἅ ἑξ ἑξ ὑμῶν· Χριστὸς ἕξ ἀποστόλοις.

Ωσπ' ἀρετὰ ὑμῶν· μέσον λυκῶν ἐκπέμπω· γίνεθε ἕξ φρόνιμοι· ὡς ὁ ὄφεις ἐβόα Χριστὸς ἕξ ἀποστόλοις· ἑξ ὡς αἱ περὶ τῶν ἑξ ἑξ ὑμῶν τῆ πίστει.

Σ Ε' ἀπὸ πάντων Χριστέ· ἀγαπήσαυτες ἔργα· οἱ ἀπόστολοι πάντες· ἀπερηύσαντο κότῳ· καὶ ἤραν τὸν σαυρὸν σε· ὦν· ἰαῖς ἀγίας εὐχαῖς· σῶσον ἡμῶς οἰκτιρῶν.

Θεοῦ Κίον.

Ε Ν τῆ γαστρί σε ἀγνή· τὸν αἰεζων ἀρῶν· φυραίνονται ἀφύρτως· τῷ φυεράματι ἡμῶν· ἐγέννησας ἀτρέπῳς· εἶνα Υἱὸν καὶ Θεὸν· ἐν δυοῖ τῶς ὁσίας. Γωσῆφ. Ωδὴ, θ'.

Ἀνάρχου Γεννήτορ.

Ω Σ εἶδέ σε ἡλίθ· διηγοσωῆς Ἡλίου· ἐν σαυρῶ ἡπλωμένον· τὸ φως σωῆσει· πέτρον δὲ ἐρρήγνωτο φόβω· ἀδης νεκρὸς· τάχος ἀπεδίδεν· ὑμνῶντας τὸ κράτῳ σε· Ζωοδότα πανθωῶμα.

Τ Οὐ ἀδεν τὴν ἀπλῆσον· γαστέρα ὁ ὑπέρθε· πῶσαδξως κενώσας· ὡς πανθωῶμα· ἡδὴ ἔξανέση ἐν δόξῃ· ἔμαθητῶς· θείοις καθωράθι· αὐτὸν προσκυνησάμεν· σωὲ Πατρί· ἔθειώ Πνεύματι.

Η Γέρθη ὁ Κύριθ· τῆς μυροφόροις ἔφθασεν· ὁ φωνεῖς ἐν τῷ τάφω· ἀγίθ ἀγγελθ· ἀπείθε ἔεῖπατε τῷτο· τῶς μαθητῶς· ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ· πινθῶσι καὶ κλαῖσι· τῷ αὐτὸν ἐκεῖ θιάσαδα. Θεοτ.

Ρ Ὑθῆναι πανάμωμε· ἐκπειρασμῶν ἔθλίψαν· ἔπαθῶν

καταγίδος· ἔμαυρώσας· καὶ τῶ πολυπλόκον παγίδων· τῷ πονηρῷ· δυσώπει ἀπαύσας· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν· τῶς αἰε σε μακαρίζοντες.

Στηδίτη. εἰρμὸς ἀλλθ.

τὴν ὑπερφυῶς σαρκί.

Σ Υ' εἶ Σίμων ἐὶ Κηφᾶς· τέτραχῶς ἰνομαθεῖς· καὶ Πέτρος ἀνεδέχθης· ἐκκλησίας ὡς Ἀρχων· τῆς τετραγωνιάς· πρωταπόστολε Χριστῷ.

Ε Ρωθήσει τῇ τρισῶ· τῷ φιλεῖς με τὸ τρισὸν· ἀρνήσεως ἐκτρέπει· ὁ σὲ πῆσαν ἐμφανῶς ποιμένα καὶ κλειδῶχον· ὀνομάσας καὶ Κηφᾶν.

Τ Ἦν ἀρχὴν τῶ μαθητῶν· σωὲ Ἀνδρέα τῷ κλεινῷ· τῶς Ζεβεδαῖς γόνος· τῶς ἡδὴ τῷ Ἀλφρέῳ· Ματθᾶϊόν τε καὶ Παῦλον· σωὲ τῶς τέσσαρσιν ὑμῶν. Θεοτ.

Χ Αἶρε πάντων ἡ ἐλπίς· χαῖρε σκεπη κραταῖ· χαῖρε Μήτηρ ἔδ' ἔλλι· χαῖρε κέφι νεφέλι· χαῖρε Θεοκυῖθρ· ἡ χασθ τῶ γνησῶν.

Τῷ, ε. τῶς γ. ἐβδωμθ.

Τριώδιον, ἡχ. ε'. φέρον ἀκροσθ.
Ἀσμη ἄσω τῷ Θεῷ. Γωσῆφ.

Ωδὴ, δ'. Ὑμῶν σε ἀκολουθῶν.

Α Νύλητες· ἐν σαυρῶ Κύριε· δυνασείαν διεζωσμένθ· ἔκα-

τελευθῶν ὀσπλάγχνε· μὲν ψυχῆς
μέγρι τῷ ἄδῃ· ψυχᾶς· αἰονίαν δε-
σμῶν ἔλυσας· Ἐσταυρωτῶ οἰκτιρμῶν
σωμαίνεσθαι.

Σὺν τριῖνας· τὸς μοχλῶς Κύριε·
καὶ τὰς πύλας φρικτῶς τῷ ἄ-
δῃ· ἰαχί σου Δέσποτα· ἐκένωσας
αὐτῷ τὸν πλῆθον· διὸ· τὴν πολλῶν
σου συγκατάβασιν· καὶ τὴν σεσῶσθαι
ἀνάστασιν δοξάζομεν.

Μύρισμα· τὸ σεσῶσθαι σῶμα σου·
ἐν τῷ τάφῳ ἡλθον γωαῖμης·
εὐρῶσαι δὲ ἀπῆλθον· καθύμμενον ὅτι
τῷ τάφῳ· Χριστέ· δειλιάσαι κατε-
πλάγησαι· μεθ' ὧν ὑμνολογῶμεν
σου τὴν ἔγερσιν.

Θεοτοκίον.

ΑΓίαν· ὑπὲρ νῦν τ' ἄγον· ἀπε-
κύνσας Θεοτόκε· ἀγιοσῶν
λύτρωσιν· Ἐἴφαισιν ἀμαρτημάτων·
πίστοις· μεσιτεία σου παρέχοντα· Ὡς
τὴν αὐτῷ δοξάζουσιν ἀνάστασιν.

Στὸ δὲ τῷ· ἦ· χ· β'· εἰρήμης ἄλλ·

Τὴν ἐκ παρθένου σου.

Τοὺς ἀποστόλους ὁ Κύριος· πρὸς
τὸ κήρυγμα εἰλλων· παρεθάρ-
ρῶσε βοῶν· μὴ φοβηθεῖτε ἀπὸ τοῦ
σαρκῶς φονεῶν· μάλλον δὲ φοβεῖσθε·
τὴν ψυχὴν τε Ἐσῶμα· ὀλλύοντα·
ἐν γεννῇ τῷ πνεύματι.

Πρὸς ἡγεμόνας ἀχθῆσθε· διὰ
τὸ ὄνομα μου· Ἐ ἀδίκους βασι-
λεῖς· πικροτέρως βαλλόμενοι

πικρῶς βασάνοις· μὴ ἔνδισάσθητε·
ὁ Χριστὸς πρὸς τὸς φίλους· σωθήσεται
ὁ εἰς τέλος γὰρ παθῶν.

Οἱ τῷ Πατρὶ ὀπιγνώμενοι·
τῷ Υἱῷ δὲ αὐτόπαται· Ἐ τῷ
Πνεύματι μεσῶν· τὸς ἐκτελεῖν-
τας ὑμῶν τὴν μακαρίαν μνήμην·
πάντας φυλάξατε· πάντας ἀγάσατε·
ἐκτρέποντες· τῷ ἁγίῳ τὰς βελάς.

Θεοτοκίον.

ΤΑ' μεγαλεῖά σου ἄχρατε·
Θεοτόκε παρθένε· τίς ἔξει-
πει γυναικῶν· ὅτι τὸν Κτίστην ἐκύν-
σας φθορᾶν μὴ γῶσα λύοντα ἔδει-
σμα· τῷ πολλῶν μεσῶν μαρτύρων·
διώματα γὰρ· ὅσα θέλει καὶ ποιεῖν.

Γωσῆφ. Ω' δ' ἦ, η'.

Τῷ δόγματι· τῷ τυρανικῷ.

ΑΝύφασας· φύσιν τῷ βρο-
τῶν Χριστέ τῷ ἐν σαυρῶ σου ἀ-
κυνώσας· Ἐ τὸν ἐξ ὑφῆς πίσυρτα ἐ-
χθρῶν· εἰς χάρι ἀπέριψας· καὶ
ταφεῖς ἐξηγήρησ· σκυλόσας τὸν
θάνατον.

Σὺν τριῖνας· ἄδῃ τὸς μοχλῶς·
καὶ τὸς πεπεδωμένους ἐν ἀν-
δρεία· Χριστέ δεσπῶντες ἐγείρεις τὴν
σκῶν· δοξάζοντας διώματα· Ἐ τὴν ἐκ
τῷ μνημείῳ· τριήμερον ἔγερσιν.

Ως ἐβλεψε· πάλαι σε χορῶν·
ἁγίῳ ἀποστόλων ἐκ τῷ τάφῳ·
ἐγειγερμένον ἐν δόξῃ Χριστέ· θυμη-

δίας ἐμπλεῖ· γεγονώς εὐλογεῖτε·
ἐβόα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸ πίνθος σοι ἄχραντε ἀγνή·
ἐτρέψῃ εἰς χερσὶν ἡνίκα εἶ-
δες· τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Δεσπότην Χρι-
στὸν· ἐν νεκρῶν τριήμερον· ἀναστάντα
ἐν δόξῃ· ἐκώσμων φωτίσαντα.

ΣΤΥΧΔΙΤΣ· εἰρμὸς ἄλλ·

Τὸν ἀρρήτω σοφία·

Τὸν χροὸν τῆς ἀποστόλων· ὡς
συνόμλων τῶ Κτίστῃ ἐπαξίως·
μακαρίζοντες ἀνακεράξωμην συμφώ-
νας· εὐλογεῖτε ἕ ἔργα· Κυρίῃ τὸν
Κύριον.

Τὸ Κηφᾶ περὶ ὑποδείξας·
Ἀνδρίας τὸν Μεσσίαν ἐκλι-
εῖτο· τὴν ἀξίαν τῆς ἀποστόλης κρα-
γάζων· εὐλογεῖτε ἕ ἔργα· Κυρίῃ
τὸν Κύριον.

Πρὸ τῶ σε Φίλιππον φανῆσαι·
ὑπὸ τὴν συνὴν οὐτα ἀνεβόα·
ὁ Δεσπότης τὸν Ναθαναὴλ διδάσκων·
κραυγάζειν εὐλογεῖτε· ἕ ἔργα τὸν
Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μητέρα τῶ Λόγῃ· ἀνυ-
μνισαμην ἐν ὕμνοις ἀσιγή-
τοις· δεῖ γὰρ ταύτης ἐδωθήμην οἱ
μελωδῶντες· εὐλογεῖτε ἕ ἔργα·
Κυρίῃ τὸν Κύριον.

Γωσῆφ· Ὡδῆ, δῖ·

Ἡ τὸν περὶ ἡλίῳ

Ωφθῆς μῆσον δύο· ληστῶν ἐ-
σαυρωμέν· πολυέλιε· κα-
ταπεθεῖς ἐν λάκκῳ καταπάτω δὲ·
τῶς ἐν σκότει καὶ ἐν σκιᾷ· θανάτῃ
ἐξανέσπασας· ὕμνολογοῦντας ὀ-
σπλαγχνε· τὴν σὴν τριήμερον ἐξα-
νάσασιν.

ΘἌνατ· ἀνδρόπρον· σὺν εἴτι
κυριεύει καθὼς γέγραπται·
ἀφ' ὧ Χριστὸς ἀνέστη ὁ ἀθάνατ· ἕ
τῶ ἀδὲ ἀποικνωσας· ἀπλησα βασιί-
λεια· ἀγαλλιάδω ἅπασα· ἡ οἰκου-
μάνῃ ἐορτάζουσα.

Εφῆ μωροφόροις· ὁ ἀγγελ· ἀ-
εράδων περὶ τῶ μνήματ·
τὸν ἐν νεκροῖς ἐλεύθερον τί κλαίετε·
ἐκζητῶσαι καθὼς περεῖπεν· ἦδη ἐ-
ξηγήσεται· ἅπτε ἄθεν χαίρουσαι·
ἕ ἀποστόλοις ἀπαλείφατε.

Θεοτοκίον.

Ωφθῆς πλατυτέρα· παρθένη
ἔρανὼν Θεὸν χρηρίσασα· τὸν
ὑπὸ σῶ τεχθέντα ἀγαθότητι· καὶ
θανάτῳ ἀθανασίαν· πᾶσι δωρησάμε-
νον· ὃν εὐσεβῶς δοξάζοντες· σὲ κα-
ταχρείως μακαρίζομην.

ΣΤΥΧΔΙΤΣ· εἰρμὸς ἄλλ·

Σὶ τὴν νουτῶ·

Αποστολικῶ· τὴν χάριν δε-
ξάμενοι· οἱ δώδεκα ἀνδρα-
κῆς τῶ Θεῷ ἡμῶν· λαοῖς· τὸ ψυχο-

φελές ἔξέφηναν κήρυγμα· ὡστε ἐπαξίως μακαρίσονται.

ΕΥαγγελικῶ· πληθήσαντες δὲ κλειαν· οἱ δώδεκα σωθῆνοι τῷ Θεῷ ἡμῶν· νωὶ· πρὸς τὸ ὕαγες εἰ πάνσοφον κήρυγμα· ἀγιοπρεπῶς τῷ Θεῷ ἀκούονται.

ΑΔιδυτικῶ· λιπῶντες ἰδρώτητα· οἱ δώδεκα κήρυκες τῷ Θεῷ ἡμῶν· σαυρῶ· τῷ δεσποτικῷ ἀγκίστρο σφάτατα· πρὸς διδασκαλίαν καταρτίζονται.

Θεοτοκίον.

ΣΕ τῷ φωτεινῷ· νεφέλῳ τῷ Πνεύματι· δι' ἧς ἡμῶν ἐλαμψε φῶς ἀπεσίτην· Χριστὸς· τῆς διανομοσύνης ὁ ἀδύτ· Ἡλῖος· ὑμνοῖς Θεοτόκε μεγαλωόμεν.

Τῆ, ε', τῆς, γ', ἐβδμημάδος.

Τριώδιον. ἡχ. β'. φέρον ἀκροσιχ.
Δόξα Θεῷ ἀμῶν.

Γωσιφ. Ωδὴ, ι'.

Ὁ φωτιστὸς· τῷ ἐν σκέτει.

ΔἩμερ ποτὲ· ἀνομῶντων ἐβεβῶν· σὲ ὅτι ξύλα· ἔψωσε φιλένθερπε θανατώσας· ἀλλ' ἐν τῷ τάφῳ· πεθιμένῳ τῷ ἀδύ· ὡς ὀδύνας πάσας διέλυσας· ἔτ' ἀπ' αἰῶνος νεκρὸς σωμαίνεσας.

ΟΤε φθορῆς· ἀπεγεύσω ἢ πάντων· ἀθανασία· τότε ἐν

ἀνδρείᾳ πεπεδημένους· πάντας ἔξασ· ἔάνεσης ἐν δόξῃ· Ζωοδότα λύσας τὸν θάνατον· ἔκαταφραδρωῶς ἡμῶς τῇ ἐγέρσει σα.

Ενη σολῆ· ἔξασράπτοντα πάλαι· ὅτι τῷ τάφῳ· βλέψασαι τὸν ἀγγελον αἱ γωαῖμεις· ἔξεταμβῆντο· ὁ δὲ ταύτης ἐβόα· μὴ φοβείσθε Χριστὸς ἐγειγεται· ἀπτε τοῖς φίλοις αὐτῷ ἀπαγείλατε.

Θεοτοκίον.

ΑΝατολή· τῷ Ἡλίῳ ἐδείχτης· παρενομήθη· τῆς διανομοσύνης ὃν κατ' ὄσση· ἐγειγέρμενον· ἐν νεκρῶν καθὰς εἶπεν· καὶ τὸν κόσμον ὅλον φωτίσαντα· ἔχαιρεῖς ὑμῶσα ἀγνή ὡς φιλένθερπων.

Ἐπρον τριώδιον τῷ Στ' ὀδ' ι'.

Ἡχος, β'. Ωδὴ, ι'.

Ὁ πινύξ τῷ παθῶν.

ΟΓ' ἰω πῆς τῷ Θεῷ· τῷ χαλινῷ τῆς πίστεως· θαλάσῃ τῇ τῷ ἐθνῶν· ὅτι βιβιάζονται· ὕδωρ ταεῖξαι πολλῶσδ'· ἀθείτητος πρὸς θεῖαν γνώσιν.

ΟΓ' γνωσὶ τῷ Θεῷ· τῷ θυρεῷ τῷ δόγματι· πολέμῳ τῷ τῷ ἐθνῶν· ὅτι σιωπῶνται κρύπτη τῷ τόξῳ καθελεῖν· τῆς συγχύσεως πρὸς θεῖαν γνώσιν.

ΟΓ' κλητοὶ τῷ Θεῷ· τοῖς μυστικοῖς περβλήμασι· φωτίσασαι

τὸς γυγενῆς· πεσοιμαζονται· οἷς
ὑπακύνωμεν πιστοί· ἵνα τύχωμεν δό-
ξης ἀρρήτου.

Θεοτοκίον.

Ο Τί φέρεις Υἱόν· ἀνὸρ σω-
εὖς πανύμνιτε· ὁ τόκος ὑ-
περφύης· τὸ θαῦμα ἀρρήτου· ὄντως
Θεὸς ὁ γεννηθεὶς· διὸ πάντες σε μα-
καρίζομεν.

Γωσὶφ. Ωδὴ, ἡ.

Γινδάλματ Θεοῦ χρυσῶ.

Θεὸς ἂν ἀγαθὸς· κατηξίωσας ἔ
ἀνδρωπος χρηματίσαι· καὶ
σαρωθῆναι ὅτι ξίλα ἐδουλοῦσας·
εἰς σωτηρίαν· ἧὺ ἄναβοώντων πάν-
τοτε· ἡ ὕσσιωθεῖσα· ὑμνεῖται τὸν Κύ-
ριον πᾶσα κτίσις· ἔ ὑπερυψύτω· εἰς
πάντας τὸς αἰῶνας.

ΕΝ λάκκῳ Γωσὶφ· κατωπάτω
σε κατέθετο ἐνεκλήσας· ἐν ὄθο-
νίαις τε ἔ σμύρνη καὶ ἐν ἀλώη· ἀλλ'
ἔξαιενης· σῶζων τὸς πιστῶς κραυγά-
ζοντες· ἡ ὕσσιωθεῖσα· ὑμνεῖται τὸν
Κύριον πᾶσα κτίσις· ἔ ὑπερυψύτω·
εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ω Ράθης μαθηταῖς· παντοδύ-
ναμι ἐκ τάφου ἐγειγερμένους·
καὶ τῶτοις ἔφης πορεύεσθε εἰς τὸν κό-
σμον· κηρύξατέ με· τὴν εἰκονομίαν
κεχόντες· ἡ ὕσσιωθεῖσα· ὑμνεῖται
τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις· καὶ ὑπερυ-
ψύτω· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Α Γίασον ἡμεῖς· παναγία Θεο-
νύμφωτε ἱεὺς καρδίας· ἡ κα-
τιδύσα τὸν πανάγιον Θεὸν Λόγον·
ἐγειγερμένον· ἔ ἐν εὐφροσυνῇ κεχ-
ύσσα· ἡ ὕσσιωθεῖσα· ὑμνεῖται τὸν
Κύριον πᾶσα κτίσις· ἔ ὑπερυψύτω·
εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Σταδίτ. εἰρημὸς ἀλλο.

Τῶ δόγματι· πῶ τυρανικῶ.

Ο Ἰθιμίλοι· ἧὺ ὁμοταγῶν·
ἱεὺς δέλτας ὑποδέχονται τῶ
νόμῳ· ἱεὺς τῆς κατῆης ὁμοθυμῆς Χρι-
στοῦ κηρύξαι τοῖς ἔθνεσιν· εὐλογεῖτε
βοῶντες· ἔ ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Ἰθιμίλοι· ἧὺ φιλοσε-
βῶν· θαυμάτων ἀπαρῶνται
τὴν χάριν· τῶ ἱατροῦεν ἔ πάθῃ
ἡ μὴ· θαρσύνωμεν λέγοντες· εὐλο-
γεῖτε ἔ ἔργα· Κυρίε τὸν Κύριον.

Ο Ἰθιμίλοι· ἧὺ χριστιανῶν·
τὴν χλαῖναν ἐπειδύονται τῶ
δέξῃ· τῶ καταπολεῖν τὸν πλάνον
σατανᾶν· εὐφρανθῶμεν φάλλοντες·
εὐλογεῖτε ἔ ἔργα· Κυρίε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τ Ἡν ἀφορον· ἐκ δαβιθικῶν·
ἀσμάτων μελωδῶντες Θεοτό-
κον· ἐγκωμιάσωμεν πάντες πιστοί·
βοῶντες τῶ ταύτης Υἱῶ· εὐλογεῖτε
ἔ ἔργα· Κυρίε τὸν Κύριον.

Γωσὶφ. Ωδὴ, δ.

Α' περὶ πᾶσα γλασσι.

Μόνον ἐπάγει· Σὺ περ ὅτι
 γῆς ὑσαυρέεσθ· τὸ τῷ θανάτῳ· ὅλον οἰκητήριον ἐκλάθρον ἐσαλεύθη· οἱ δὲ ἐν οἰκῇ καθήμενοι· τῇ τῷ θανάτῳ· δεσμῶσι ἀλύτῳσιν ὄντως ἐλύθησαν πάντες· δόξα· ἀναβοάντες τῷ κρείττει· τῆς διωασείας σου.

Η Γῆ ἐσειᾶθη· πέτρον διερράγησαν φάβῳ· βουνοὶ καὶ ὄρη· πάντα ἐσαλεύθησαν ἐν ἡλίῳ· ἐσβέθη· βλέψας ἐν σαυρῷ κρημνόμενον· μαχλοὶ ἐπύλαι· ἀγιδιερῶ τῷ ἀδῶ ἐφλάθησαν Χριστῷ· ὅτε· τῇ ἐκ κεφαλῆν σου ἐχέρσει· κόσμον σωήγεις.

ΝΕκεῖν σε βλέψας· πάλαι ἐν σαυρῷ ὁ ἐπαχίμων· Ἀριμαθίας· Δέσποτα καθέειλεν ἐν τῷ ξύλῳ ἐσινδόνι· τότε κρημνῶ ἐνείλυσε· καὶ ἐν μνημείῳ· καμνῶ πολλῶσιν φόβῳ ἀπέθετο πωδῶν· σὺ δὲ κρημνῶσιν ἀπείπασ ἀνέστης· Δόγε τριήμερον.

Θεοτοκίον.

ΝΟμίμων δῆχα· πέτρῳσιν ἀρήντως τὸν Λόγον· ἐν ἡλίῳ ἀνομίμων· δέσπονα πανάμωμε βεβλήσει σαυρῶσιν· καὶ κρημνῶσιν κρημνῶσιν· ἐν τῷ κρημνῶσιν ὡς εἶδες ἐπλήθους χαρμονῆς· τῷ ἡλίῳ· ὑπὲρ ἡμῶσιν δυσαπίδουσα· τῷ ἀνομνῶσιν τῶν σε.

Σταδίτη· εἰρμῶσιν ἀλλῶσιν·

Η' τὸν ἀχωρητῶν Θεῶν·

Ο Ἰ' ἡ χάριν τῷ Θεῷ· οἰκειῶσιν μέλλοντες· τὸν σαυρῶν· ὡς τρέπαιον φέροντες· εὐφημῶσιν· τῷσιν σοφῶσιν ἀποσώλῳσιν.

Ο Ἰ' δὲ· πῶσιν Θεῶν· ἰδέσθαι ἐλπίζοντες· τὸν σαυρῶν· πῶσιν ἀπασώμεθα· εὐφημῶσιν· τῷσιν σοφῶσιν ἀποσώλῳσιν.

Δ Ιαφυλάξατε ἡμῶσιν· ἐν εἰρήνῃ· πᾶσιν τῷσιν ἐνδῶν· ἐν θείῳσιν σωτρίβοντες· ἐν τῷσιν ὅπλα· μαθηταὶ τῷ Κυρίῳ.

Θεοτοκίον.

Υ Περιφάνων ὀφθαλμοῖσιν· μὴ ὀρᾶν σου θέλοντες· τῷσιν κρημνῶσιν ἐν σπόσει πορεύοντα· ἀφ' ἡμῶσιν ρῦσαι· νῶσιν ἡμῶσιν Θεοτάκε.

Γῶσιν βαβῶσιν τῷσιν γ'· ἐβδῶσιν.

Τετραδῶσιν ἡχ β'· Ποίημα Γωσῶσιν.

Ωδῶσιν σ'· Ἐκ τῷσιν βυθῶσιν με.

Α Ἰ' μωροφόροι τῷσιν μνημῶσιν· καταλαβῶσιν ἐδάκρυον· ἀπείλος αὐτῶσιν τῷσιν χερσῶσιν· ἐμῶσιν κρημνῶσιν· ὁ Χριστῶσιν· Ἰστανῶσιν· τῷσιν κόσμῶσιν κρημνῶσιν.

Ε Ἰ' Ν τῷσιν σαυρῶσιν ὑψομῶσιν σου· τῷσιν φέσῳσιν· ἐδῶσιν ὁ ἡλίος· ἀλλ' ὁ Γωσῶσιν σε Θεῶν· ἐκ Κτίσῳσιν ἐπέγνα· ὑπὲρ πάντων βεβλήσει· τῷσιν ψυχῶσιν κρημνῶσιν.

Α' γαλα

Α Γαλλιάδω ἔσὶ σύμπαντα ὅτι
Χριστὸς ἐν τῷ μνήματι ἠγά-
θη σκυλεύσας ἅπαντα· τὰ τῶ ἄδ' α
ταμεῖα· καὶ κοινῶ ὑφροσυνῶν·
ἐορτῶν τελέτωσαν.

Θεοτοκίον.

Ε Γ καὶ βρέφος ἀπέτεκες· ἀλλὰ
παρθένη ὄντινός· ὡς ἦς
περὶ τῷ τεκεῖν ἄχραυτε· παρθένη Θεο-
τόκε· ὁ τεχθεὶς γὰρ τῶ φύσιν· ὡς
Θεὸς ἐκαίνισεν.

Τῷ Στ' αὐτῷ. ἕτερον Τετραώδιον.

ἦχ. ὁ ἀντὸς. εἰρμὸς ἄλλ' Θ.

Τύπος· τῆς τριμῆρας σ.

Ε Φυ· ὡς ἔξ ὑσφύος Γακῶβ· τῷ
ἠγαπημένον συστήματα· τῷ
θεῶν πατριάρχων· πεσοκλήσει δα-
δεκάτη· Χριστὸς τῷ μαθητῷ σ·
δωδεκάτῃ ἢ θαυμαστῷ· ἡ ὑμνῶντες
σὲ δοξάζομεν.

Τ Υ' πος· ἐν ἰσαριθμῷ σωταστῆ
ἢ τῷ ἐβδομήκοντα βλάστησις·
φοινικῶν ὠφθη Χριστὸς· τῷ θεῶν
μαθητῶν σ· ἔξ ἠνθισαν ἐνω γλ·
ἐν ἰάδα οἱ ἐπ' α· διηγόμενοι τῶ
δόξαν σ.

Δ Ο' ξα· τῇ ἔξοσία σ Χριστὸς·
ἐ τῇ δυνατεία σ πάλαι γλ·
ἐξ σὲ πᾶν περφητῶν· ἐ νῶν δ' ἄ-
ποσῶν· ἐδήλωσας τῶ κόσμῳ· τὰ
θαυμάσια τὰ σὰ· εἰς ἐπίγνωσιν τῷ
κεράτῃ σ.

Νικρώσιμον.

Φ Θόνω· τῷ ὡσαυτεῖσ τῆς τρυ-
φῆς· καὶ τῆς ἀπολαύσεως βέ-
βλυται· ἐχθρῶ πρὸς ἄχραυτῆ· ὁ
πρωτος ἐν ἀνθρώποις· Χριστὸς δὲ τῇ
ἐχθρῶ· πάλιν ἦκει πρὸς ζωῶν· οἱ
νεκροὶ θαρσύνετε ἅπαντες.

Θιοτ.

Τ Υ' πος· τῷ ὑπὲρ νῶν σ τολ-
τῷ· ἀναθεωρῶμενος Δέσπο-
να· ἢ βάτος ἢ ἐν Σινᾶ· περὶ ἀνα-
πορμένη· ἐ μὴ συμφλεγόμενῳ· καὶ
γλ· τίκτετε καὶ αὐτῇ· μὴ φλεχθεῖσα
πῦρ τὸν Κύριον.

Γωσφ. Ω' δ' α, ξ'.

Ο' τῶν κέμινον πάλαι.

Ο Ἄγνων λαὸς σε· ἰδαίαν
ὁ δῆμος· ἀπὸ βεργισίας·
ἦς αὐτοῖς ἐδωρήσω· σαυρῶ Χριστὸς
πεσώλωσαν.

Η Πηγὴ τῷ ἐλέος· ὑπὲρ πάν-
των ἐτύθης· ἵνα πάντες τῷ
χεῖρος· τῷ θανάτῳ λυθέντες· ὑμνῶ-
μὲν σε φιλένθεσπε.

Τ Ριμέρω θανάτῳ· ἐ ταφῇ ζωῆ-
φορῶ· τοῖς ἐν τάφοις παρε-
χες· τῶ ζωῶν ἀγωνίᾳ· πιστῶ Σα-
τῆρ ὑμνῶμὲν σε.

Θεοτοκίον.

Σ Οἱ ἐ μόνῃ ἀεμέζει· τῆς χα-
εῖς τῇ περξίνῳ· τῷ Ἀγγέλω
τῷ χαῖρε· ὁ πίσει σοι βοῶμεν· Μα-
ρία ἀειπαρθενε.

Στ' αὐτῷ. εἰρμὸς ἄλλ' Θ.

Ε'

Εν τῷ φλογόφω.

ΕΝ τῇ κοσμητῇ πασιδω· κυκλοφορικῇ ἐντρεχέει· ὡς ἡλιος δρόμον τελείσαι ἦκει· δωδεκάς ἢ κοσμοπάδιτ· ἀνακηρύττεισα Χριστὸν· τὸν Σωτῆρα πάντων.

ΕΝ τῇ ἀλμυρᾷ ὕδρουχέω· τὴν ἰχθυακῶ ὀπισθίμω· λιπῶσα περὶ ῥέχει τῷ ζωοδότῃ· δωδεκάς ἢ πινδολογία· ἀλάσει γενεῖς· ἐκ βυθῶ ἀπάτης.

ΕΝ τῇ σαυροτύπω οἰκίᾳ· ὡς ἐν χρυσοῦφω πασιδί· κατέδραμον πίσει οἱ μαθηταί σου· ἀνυμνῶντές σε τὸν Κύριον· τὸν ὑπερῷον Θεὸν· καὶ Σωτῆρα πάντων.

Νικησίμων.

Τὴν σαταυκῶ συμβουλίαν· δὲ γυναικὸς ἐννοεῖται· Ἄδμ· ἐκκεῖται τῇ καταδίκη· δὲ τὸ τὸς τιθνήξαντας· ἐκδημησαις πρὸς σέ· Εὐεργάτα σῶσον.

Θεοτοκίον.

ΕΝ παρθενικῇ σου νηδύϊ· ὡς ἐν ἔραυ ἑσπικύκλω· βασάζεις Θεόπαις τὸν πάντων Κτίστην· ἐτεκῶσα ὡς πρὸν πάντα γ· δὲ μεμνήσθαι ἀγνή· φοβερὸν τὸ δαῦμα.

Γωσφ. Ωδὴ, ἡ.

Εφριξε· πᾶσαν εὐαγῶν.

Λέλυται· ἄθλος βελή· καὶ σφραγίδες εἰς κενὸν τῷ ἰσ·

δαίων· ἠγάθη ὁ ταφεῖς· μυκτηρίσας πάντας Θεὸς ἐκὼν· παθεῖν δέχεται· ἀλλ' ἔξοσία αὐτῷ· μελασκολάξει πάντα ὡς καὶ βύλεται· ὡς Κύριον αὐτὸν ἀπαύτως ὑμνῶμεν· καὶ ὑπερυψῶμεν· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΑΠιτε· εἴπε γυναιξίν· ὁ ἀσράτων τῇ μορφῇ Χριστὸς ἀνέστη· κηρύξατε λοιπὸν· τὴν αὐτῷ ἀνάστασιν τῷ κόσμῳ παντὶ· καὶ μὴ κλαίετε· ὅτι ἡ δακρύων καμρὸς· σὺκ εἴπε γὰρ βασιλεύει θάνατος· σὺκ εἴπε κυριεύει ἄδης· σὺκ εἴπε τὸ τῆς κατὰ δίκης· ὑπελαμύει κρίμα.

ΚΕκκεῖται· δέσποτα Χριστέ· ἡ ζωὴ ἡμῶν ἐν σοὶ τῷ πεπονητό· σαρκὶ καὶ ἐκ νεκρῶν· ἀναστᾶσι· Λόγε· ἐζῶντι αἰ· ἡς ἐλπίζομεν· χριστιανοὶ μετασχῶν· ἐν τῇ φρικτῇ δουτέρᾳ παρθεσίᾳ σου· οἱ πίσει σου πᾶσι τὰ θεῖα ἀξίως· καὶ τὴν ἐκ νεκρῶν σου· ἀνάστασιν ὑμνῶντες.

Θεοτοκίον.

ΕΛαβε· λύσιν δὲ σου· ἡ περὶ μύτων τῆς ἀρχαίας καταδίκης· σὺκ εἴπε γὰρ αὐτῇ· τὸν ἐν λύπαις τέξῃ ὠδίνων χωρὶς· σὺ γὰρ τίτεις· Θεοκῆτρ Χριστὸν· διό σε ἐπαξίως μεκαρίζομεν· καὶ Κύριον δοξολογῶντες ἡμῶν· ἐκ ὑπερυψῶμεν· εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ΣΤΑΘΙΤΑ· εἰρμὸς ἄλλο.

Παῖ.

ⲉⲛⲟⲩ ⲁⲛⲏⲩⲉⲁ ⲡⲓⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲩⲛ
ⲉⲃⲉⲓⲃⲁⲥ ⲁⲧⲁⲫⲥ ⲉⲥⲫⲣⲁⲓⲃⲉⲥ Ⲛⲱⲧⲏⲣ
ⲉⲛⲧⲏⲣ ⲉⲛⲧⲁⲣⲁⲛ Ⲛⲟⲓⲟⲥ γⲟⲩⲁ ⲁⲛⲏⲩⲉⲁ
ⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Θεοτοκίον.

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲡⲉⲣⲟⲩⲏⲗⲁ ⲉⲁⲩⲟⲩⲛ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Στὸν δὲ τὸν εἰρμὸς ἀλλο.

Τὸν γεννητὸν τίς ἠύκασε.

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲛⲟⲩⲟⲩⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

μυράνατε τὰς κινήσεις ὑμῶν γὰρ τοῖς
περσάταις ὡς βοῦδοῖς τὰ πέρσφο-
ρα σωιπέδω μελαδύματα.

Νεκρώσιμον.

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Καὶ τὸ Τετραβόδιον τῆ Γωσφ τῆ
σαββάτου τῆ εὐρέθι ἐν τῇ
πεπειρημένῳ παλαιῷ βιβλίῳ

τῆ Βαββερίνης, εἰς τὰ φύλλα 242.

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Τῆ, β. τῆς τεταρτης ἐβδομαδου
ἀπὸ τῆ πάρα.

Τριώδιον φέρον ἀκροσχη.
Ἀνέστη ὁ Σωτῆρ. Ποίημα Γωσφ.

Ὁδὴ, α. ἔχθ, γ.

Τιμνομένην θαλάσσαν.

Ⲛⲟⲓⲟⲩ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ
ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ ⲉⲛⲧⲱ ⲁⲛⲁⲥⲁⲥⲟⲓⲥ

Σωτῆρ ἑσσηανέσσης· ἐαυτῷ τρεῖς-
μερ· ἐκ τῆ τάφου· Ἰησοῦσας φι-
λάνθησπε· ὡς παντῶν ἡμῶν·

Νεκρωθέντα πάλαι σε σὶ πέν-
τα· ἐν τῷ κρημῷ μνημείω ἰ-
δῶν ὁ ἄδης· ὅλος νεκρὸς ἔμεινε Σω-
τῆρ ἑσσηανέσσης· οἱ νεκροὶ δὲ πάν-
τες τῇ σῇ ἐγέρσει· τῇ ζωοφύρῳ χαί-
ροντες· δεσμῶν λυθῆσαν·

ΕΝ νεκροῖς τὸν ζῶντα σὶ ἐκ-
ζητεῖτε· πῶς μωροφύροις ἔφθι-
σε πρὸς τὸ μῆμα· φωθεῖδης ἀγγέλως
πετὲ ὀπιφρομῶν· ἀπιδῶσαι
πάχος τοῖς ἀποστόλοις· καταμνηῦσαι
σώσατε· τῶν τῶν ἐγέρσειν·

Θεοτοκίον.

ΣΑρκωθέντα Κύριον ἀπορρή-
τως· ἐκ τῆ ἀγνῶν ἀμμάτων
σὺ Θεοτοκε· καὶ δι ἡμῶς θάνατον
σαρκὶ καταδιξάμενον· ἀναστάντα
βλέψασα ἐκ τῆ τάφου· πειχαρῶς
ἐδόξαζεις· καὶ ἐμεγάλωεις·

Ἐτερον τριάδιον τῆ Στρεθίτη·

Ηχος, γ'. Ωδὴ, α'. εἰρημὸς ἄλλος.

Θωμασῶν ἐνδόξως.

ΘΑυμυτὸς ὑπάρχεις· ἐν τοῖς
θεοῖς σὺ· Σὺ περ μωροφύταις·
σημεῖα γὰρ μεγάλα· ἑτέρατα ποιή-
λα· νῦν δὲ αὐτῶν δεικνύεις· τοῖς τι-
μασι· τὴν σὴν ἀνάστασιν·

Εξ ἧς ἐκβεβλήκει ἐπὶ ἀπνύ-
μασθ· ἡ Μαγδαληνὴ· σὺ

θεοῖς ἀποστόλοις· ἑσσηανέσσης·
μοροφύροις· ὁ Γωσῆφ τιμάτω· ἑσσηανέσσης·
οἱ τῆ Χριστῶ θεοφύται·

ΟΧορὸς ἡμειδῶ· τῆ εἰσδο-
μῆκοντα· ὄντως μωροφύται·
πιστῶς τῆ βασιλείας· Χριστῶ τῆ ἀθα-
νάτη· ἑσσηανέσσης· οἱ δύο· ὁ μὲ καὶ
δέκα· ὡς τῆ Χριστῶ ἐρασαί·

Θεοτοκίον.

Τὸν κρημὸν εἰσῆγαγε· νόμον
Δείπωνα· ἐν τῇ γαστρίσθ·
τῇ φύσει τῆ ἀνθρώπων· τῆς φύ-
σεως ὁ Πλάσης· ἡγοφισίας χάριν·
ἡμῶν γωρῆσας· τῶν ἀναγίνουσιν·

Τῆ Γωσῆφ. Ωδὴ, β'.

Βαβυλωνία κρημῶν.

Τὸν σαρρωθέντα Κύριον· πά-
λαι θασάμηνος· ἡλιος ἀπέ-
κρηψε τὸ φῶς· ἑσσηανέσσης· ἀπέτερε
ἐχάθησαν· ἑσσηανέσσης· ἐκλονήθη ἑσσηανέσσης·
ἐξέ· καὶ οἱ πάλαι θασάμηνος· δεσμῶν
ἀπελύθησαν·

ΗΝίκα σε ἐώρακεν· ἄδης ὁ
πατῆρλασος· Λόγε παντῶν
ναμεισάφως· πρὸς τῆτον ἀφεικόμε-
νον· ἐτέρεμξε ἑσσηανέσσης· ἀπέ-
λυσιν· ἀνυμνῶντας τὸ κρημῶν· καὶ
τῶν ἀσπλαγχνίαν σὺν·

ΟΚύριος ἐγείγεται· πάντες
ἀσλάξωμην· χεῖρας τε κρο-
τήσωμην πιστῶς· ἑσσηανέσσης· σουσῶμε-
θα· τῶν τῶν δωσάειαν ἀνακηρύτ-
τον·

Ἐντες· Ἐ βωδντες τὰ ἔργα· ὑμνεῖ-
τε τὸν Κύριον. **Θεοτοκίον.**

ΣΥΝέλαβες πανάμαμα· τὸ πάν-
τα σωίχοντα· τῷ τόν τε ἐ-
κύσας σαρκί· σκυλεύσαντα τὸν θά-
νατον· θανάτω τριμύρω ὃν ἐκδυσά-
πισον τῆς ψυχῆς μετὰ πάθῃ· νε-
κράσαι ἔσωσά με.

Τῷ Στρεδίτῃ. **εἰρμὸς ἄλλθ.**

Τὸν ἐν φλογὶ τοῖς παισὶ.

Τῆ ἀγλήνῃ· τῷ Γ' ἴδα σω-
τόμως ὀχάρρηγάν τος ἀντεισή-
χθη Ματθίης πληρῶν τὸν δωδέκα-
τον ἀριθμὸν τῆς ἐκδόξων ἔπινου-
μα τφορῶν· μαθητῶν τῷ Κυρίῳ.

Ο Λογχοῦτης· ἔξ ἔ ἐν ἔξελί-
θησ· ῥεραντισμίνος ἠγιάθη
Λογίγινος· σωὺ τῶς ἀποσόλοις σα·
περὺς τὸ κήρυγμα βoάνων ἔ ὑπερδ-
ξάζων· Χριστὲ τῷ δωάμιν σα.

Ο Τῷ Δαβιδ· ὅτι Ἄνναν Πι-
λάτον· καὶ Καϊάφαι συμπι-
πλήρωται λόγος· ἐγένοντο ἔ τρι γλ·
ἀλωπέκων μερίδες τῆ ἐπιφανείᾳ·
Χριστῷ τῷ ἀποσώλων.

Θεοτοκίον.

ΠΑιδότρεκῆς· παρθενεύσασα μόνῃ·
Θεομακάρεισε τὸ μυστήριον μέ-
γα· φρικτὸν τὸ τεράσιον· Θεὸν γλ
ἐγέννησας σισω ματωμένον· τὸν Σω-
τήρα τῷ κόσμῳ.

Τῷ Γ' ἰωσήφ. **Ὡδὴ γλ.**

Τῷ ἐν βάτῳ καὶ πυρὶ.

ΩΡαμώτατε Χριστὲ· πῶς σῶ
ἔδῃ ἐν σαυρῷ· τὸ κάλλος τὸ
φαινεῖν· πῶς ὑφίσταται ἡ γῆ· ὄρα-
σά σε κρεμάμενον· πῶς τῷ ἀδικον
ὑπέμεινε σφαγῶ σα· ἠμνῶμεν τῷ
πολλῶ σα· ἔ ἀφατον Κύριε συγκα-
τάβασιν.

ΤΡιμύρω σα ταφῇ· ἐσκυλεύθη
ὁ ἐχθρὸς· ἐκ τῆς τῷ ἀδ' ἄ
δεομάδ· ἀπελύθησαν νεκροὶ· νεκ-
κρωται ὁ θάνατος· ἐκένωθη τὰ σα-
σίλεια τῷ ἀδ' ἄ· διό σε ζωοδότα· ἐν
ὑμνοῖς δοξάζοντες μεγαλιώμεν.

Η Αἰώνιθ Ζωὴ· πῶς ἐγένεω
δι ἡμῶς· θανάτῳ θείλων Χρι-
στῆ· πῶς κατῆλθες ἐν νεκροῖς· ἡ πάν-
των ἔξανάσασις· ἔ ἐκένωσας τῷ ἀ-
δ' ἄ τὰ ταμεία· διό σε εὐχαρίσως·
ἠμνῶμεν ἀπαύτως ἔ μεγαλιώμεν!

Θεοτοκίον.

ΡΥσαι πόλις ἔ λαδὸν· καταφεί-
γοντα εἰς σέ· Θεογενεῖν τῷ ἀ-
γνῷ· ἡ κηύσασα Χριστὸν· ἐκ πάσης
ἐναντίας ὀργῆς· καὶ ἀλώσεως ἐθνῶν
ὀπδρομῆς τε· ὅπως σε καταχρῆως·
ἐν ὑμνοῖς τιμῶμεν ἔ μεγαλιώμεν!

Τῷ Στρεδίτῃ. **εἰρμὸς ἄλλθ.**

Πῶς σε μακαρίσωμεν.

ΔΕὔτε μακαρίσωμεν· τῷς σο-
φῶς ἀποσίλως· καὶ φωστῆρας
τῆς περάτων· ὅτι σαυρῷ τῷ δωά-
μει?

Γωσήφ. Ωδὴ, ή. Τὸν ἑσπ' ἀπέλων.

Δ Η̄ μος πῶδ' ἀνομος ἐβροχῶν. ἐπι ξύλα σε ἐσάρωσε· τὴν δὲ ξύλα τοῖς βροχῶις· γενομένην βλαβὴν Δέσποτα ἰώμηνον ἐνδύως· ὅθεν φωνῶις· χαρισηρίοις ἀεί σε ὑμνήμην.

Ι Σος, Πατρὶ Χριστὲ ἐ Πνύματι· πεφυκῶ, σαυρὸν ὑπέμεινας· ἐ λογιθεῖς ἐν τοῖς νεκροῖς· Ἰα βασιλεια ἐκένωσας· τῷ ἄδ'α πῶδ' ἀδόξως· καὶ ἀνασῶις· σωήγειρας ἐαυτῶ πᾶσαν· κτίσιν.

Α Δι παμφάγε πῶ τὸ κέντρον σῶ· πῶ σῶ θάνατι τὸ νῆκος· τῶ ἀνασάντι ἐν νεκρῶν· πθανάτωσαι νενέρωσαι· τῶ μόνῳ Ζωοδότῃ· ὄν σὼ Πατρὶ· ἐ Πνύματι· οἱ πτοῖ πεσοκωῶμην. Θεοτοκίον.

Ι Να θεῶση τὸ ἀνθροπινον· ὁ Θεὸς ἀνθροπος γέγονεν· ἐν σῶ πατάμω με ἀγνή· ὄν ἐν τάφῳ ὠραμότατον· κατείδε περὸ λθόντα· ὡς νεκητῶ· τῷ ἄδ'α καὶ χαρμουῆς ἐπληρώθης.

Τῷ Στ' ἀδίτῃ· εἰμὸς ἀλλ'.

Τοῖ πεσοκωῶμενον.

Τ Οὐν ἀνιπθόμενον τῶ σωτηρίῳ τῷ κόσμῳ· δὲ, ἡῶ ἀποσόλων· ἱερεῖς ὑμνεῖτε· λαὸς ὑπερψῶτε· αὐτὸν εἰς τῶς ἀθάνας.

Τ Οὐν διελέξαντα τῶς ἀπειθεῖς ἰσδαίως· δὲ, ἡῶ ἀπο-

σόλων· ἱερεῖς ὑμνεῖτε· λαὸς ὑπερψῶτε· αὐτὸν εἰς τῶς ἀθάνας.

Τ Οὐν μεγαλιώοντα τῶς ταπεινῶς τῆ καρδίᾳ· δὲ, τῶν ἀποσόλων· ἱερεῖς ὑμνεῖτε· λαὸς ὑπερψῶτε· αὐτὸν εἰς τῶς ἀθάνας.

Θεοτοκίον.

Τ Οὐν ἐπ' ἐχάτων δι ἡμῶς σαρκωθέντα· ἐκ τῆς ἀγίας παρθεῖνῶ· ἱερεῖς ὑμνεῖτε· λαὸς ὑπερψῶτε· αὐτὸν εἰς τῶς ἀθάνας.

Γωσήφ. Ωδὴ, δ'.

Ἐν Σιναῖ πῶ ὄρει.

Ω Σ ἀμὸς πρὸς σφαγῶν ἡχθῆς Δέσποτα· ἐκσίως Γησῶ· σὸκ ἐρίζων ἔκράζων ὡς γέγραπται· τῶ θανάτῳ σῶ ἡμῶς· Λόγε ἀθανατίζων· τῶς ὑμνολογῶντάς σῶ· πάδος τὸ ἄχραντον· καὶ τῶ ἐκ τῶ ἄδ'α φρικτῶ ἀναβίωσω.

Σ Υντριβέντας ἡμῶς ἐκαυθέρησας· Ἰησῶ παμβασιλῶ· τῆ σεπῆ καὶ φρικτῆ ἀνασῶσει σῶ· μηθιναῖς δὲ ὄραθεῖς· τῶ εἰρήνῳ σῶ τέτοις· παρέχῶ φιλένθροπε· λῶ ἡμῶν δάρησαι· τοῖς ὑμνολογῶσι τῶ σῶ θείῳ ἔχερσιν.

Η Σεπῆ μυροφόρῳ συνάθεσις· παρεγένετο σπῶδ'· πρὸς τὸ ἅγιον Δέσποτα μῆμα σῶ· τῶ μωρίσαι σε Χριστὲ· ἐν λαοκαῖς δὲ κατείδον· κατῆμενον ἀπέλων· ταύ-

ταῖς φησὶ ἄνωμον· τί μὲν νεκρῶν τῶν
Ζωῶν βλέπειν θέλετε. **Θιοτ.**

εἰς τὸ φύλλ. ριγ.
τῷ Πεντηκοσταρίῳ.

Φωτοδότην ἐκύθησας Κύριον· πύ-
λιθσα τῷ φωτὸς· ὃν ἐκ τὰ-
φῶ ἀσράφαιτα βλέψασα· ἐπιπρω-
θης χαρμονῆς· ἀλλ' αὐτὸν ἐκδυσώ-
πει· πένθος μοι δαρήσασθ· Κόρη
χαρμόσωον· πέξενον σεμνὴ τῆς
ἐκεί πῶσκακλήσεως.

Τῆ, εἰ. τῆς τιπαρῆς ἐβδομάδου
ἀπὸ τῶ πάχα.

Τριώδιον, φέρον ἀκροστιχ.
Αἵνους Κυρία. Ποίημα Γ' αὐτῆ.
Ὡδῆ, δ'. ὡχ. γ.
Τὸ κατὰ σκίον ὄρθου.

Τῷ Στρωδίτῃ εἰρμὸς ἄλλου.
Σὲ τῶ ἀκατάφλεκτον.

ΑΠορρήτω ἐνώσει· ὁμοιωθεὶς
τοῖς ἀνθρώποις· ὁ μόνος ὑπε-
ρῆσιος· σαυρὲν σαρκὶ ὑπέμεινας· ἔ-
ελογιάθης ἐν τοῖς νεκροῖς· ἔ τριήμε-
ρῶ ἀνέστη· ἡ Ζωὴ τῷ ἀπάντων.

Τῆν Μεσοπεντηκοστὴν ἑορτά-
ζειν· διδαχθέντες ἐμφρένας·
ἔξ· τῷ ἀποστόλων ἀσμένως πάντες·
ἐν αὐτῇ Χριστὸν· τὸν Θεὸν μεγαλύ-
νομην.

Ισοστάσιζαν· βαδίζεις κοπιῶν
ἐν σαρκὶ· περὶ τῆ πηγῆ κατέξῃ δὲ·
καὶ Σαμαρείτιδι γωαυκί· τῆς σο-
φίας σὸ τὸ ἄμα· μυστικῶς ὀπιχέεις.

Τῆς Πεντηκοστῆς ἡ μεσοστής·
ἔπορράφει τοῖς πᾶσι· τὰς
φρικῶς καὶ ἐνδόξως θιοσυμείας· ἡ
ἀξίως· αἴριον πάντες τελεσωμην.

Νοσημάτων ποιικίλων· τὰς
πρωσιύνας σοι Λόγι· κατὰ-
ραν τῆ πρυσάξει σὸ· σαυρὲν ἐκῶν
ὑπέμεινας· ἔ ἐν μνημείῳ κατατε-
θεὶς· ἔξανέστησας τῶ φύσιν· τῆς
ἀνθρώπων φθαρεῖσαν. **Θιοτ.**

Ο Θεὸς ἀπολαῦσαι· μαθητῶν
θιολόγοι ἔ θιοφόροι· τὰς δέησεις·
πάντων ἡμῶν ἐνωπίσαθε. **Θιοτ.**

Χαῖρε τῷ εἰς σὲ περσερχόντων·
τὸ ἀσώρητον τῆς χρο· χαῖρε
δύδι λιμῶ τῷ σὲ σεβόντων· χαῖ-
ρε μίτηρ· Χριστὸ τῷ Θεῷ ἀειπάρθενε.

Τῆ, δ'. τῆς τιπαρῆς ἐβδομάδου,
ἑορτάζεται ἡ Μεσοπεντηκοστή.
Ζήτει τῶ ἀκολληθῆαι αὐτῆς

Επι σὲ ἡ σοφία· Πατρὸς ἀνάρ-
χῃ κατήλθεν· ὡς ὑπὸς ὀπι-
πόκον ἀγνή· ἔ σαρκωθεῖσα δὲ ἔχα τρο-
πῆς· ὁ δὲ ζῶν ἐδείξεν ἡμῶν· τοῖς
εἰδόσι σε μητέρα· μὲν πόκον παρθένον.
Ἔτερον τριώδιον τῷ Στρωδίτῃ.
ὡχ. ὁ αὐτός. Ὡδῆ, δ'.

Εἰρμὸς ἄλλο.

Τὼ ἀπολύ σο Κύριε.

Π Εντικωστῆς μεσότητα· ἐορτάσαντες χθὲς ἐν εἰρήνῃ· καὶ ῥήματα· τῆ ζῶης ἀκούσαντες ἐκ γλώττης· Διανοθευπίνης καὶ τῶν βουμιστοδότη· εἰς τῆ ἀποσώλων· διχαρίως ψάλατε.

Ο Ποταμὸς σο Κύριε· ἐπληρώθη ὑδάτων ἐφραίνων· τὼ πόλιν σο· τὰ ὀρμήματα αὐτῶ ἐν γνώσει· ἀφοριθεὶς εἰς ἀρχὰς δέου· δύο· τῆσ σοφῶν ἀποσώλων· τῆ Πνεύματῶ χάριτι.

Ε Γε φῶς Χριστὲ βολίδες σο· τῆς σαρκώσεως οἱ μαθηταὶ σο· εἰς φέβῶ τε· ἀστραπῆς τῆ Πνεύματος ὑπὸ· νῶ πορδύθηναι ἐκ τῆς Γαλιλαίας· εἰς τὸν ἅπαντα κόσμον· διπρέθιμα ἀποδύσιν. Θεοτ.

Ο Λον ἐμὲ προσείληφεν· ἐν τῆ μήτρα σο κατασκηνώσας· ἔχγονεν· ὁ ἡμεῖς χαρὶς ἀμαρτίας· Διοπείσας τὸ πῆλινον σκεῦος· τῆ ἀφείσῳ κενώσει· ἐν σοὶ Θεοπέκνη ἀγνή.

Γωσήφ. Ωδὴ, ἡ. Τὸν ἐν φλογί.

Σ Ὑ ἐν σαυρῶ· ὑψαθεὶς τῆσ ἀνδρῶπων· πᾶσαι τὼ φύσιν συναύφασας Λόγε· ἔτεθεὶς ἐν μνήματι· τὸς ἐν τάφοις ὑπνῶντας ἤγειρας τῆ θεία· ἐχέρσει σο οἰκτιρμέν.

Ι Εριχῶ· ἔσαλίμ τὰ πλισίον· μῆ ὑδάτων ἐπελθῶν πρὸς τὸ φρέαρ· Γακῶβ ἀφήκετο· ἡ πηγὴ τῆς σοφίας ὑδάρ σωτηρίας· Σαμαρείτιδὶ νέμων.

Σ Ὑ ὁ τυφλὸς· ὀμματώσας τὼ λόγῳ· ἔπαλῦτης τῆ περσάξει σο σφίγγας· καὶ νεκεὶς τριήμερος· ἀνατείλας ἐκ τάφῳ τὼ νεκρωμένῳ· ἀνάσπουν ψυχῶ μα.

Θεοτοκίον.

Κ Ὁ σμα παντὸς· σωτηρία παρδίνε· γεγενημένη κοσμικῶν με σκαυδάλων· ἔπαθῶν τῆ σώματος· καὶ τῆς ἀγωνίζεσης λύτρωσαι γέεννης· ὅπως ὑμνολογᾷ σε.

Τῆ Στρεδίτῳ. εἰρμὸς ἄλλο.

Οἱ ἔρανοι διγυθῶνται.

Ο Ἰ ἀπὸ δίφης πληθύντες· νόματος Διοβρύτῳ· σωέλθωμεν σήμερον· δεξάζοντες τὸς θεῖος ἀποσώλων· δι ὧν ἡμῶν ἐδείχθη ἡ ὁδὸς· τῆς ἀνω δόξης εἰς τῆ βαπτίσματῳ.

Ι Χθουακόν σε σατῆρα· ἀντὶ σῶ ἔκείνῳ· δῶναι ἔφη Κύριε· Δεικνύων σε τῆσ ἔραναν κλειδῶρον· ἀποσώλοι Δερμῶτατε Κηφᾶ· διό σε ἅπαντες μέλπωμεν ἄδαῖς.

Κ Ατὰ κωμάτων πεζῶσαι· Πίτρε κατιξιώθης· ἀγάπη γῶρ ἴαχου· ἔμιπυρος πῆτος ἔξωσ τῶ

το· διο σε νυῶ σωτῶ τοῖς μαθηταῖς·
μικροῖς μὲν διέχροντες Χριστόν·

Θεοτοκίον.

Η Τὸν ἑσπέριον Λόγον ἐν γαστρὶ
δεξαμένη· Μιτρώθη δέσποιν
να· διὰ φωτὸς τῆ θεῖα Ἀρχαγγέλου·
καὶ τίξασα τοῖς βροτοῖς σωτηρίαν· ὑ-
πὲρ τῆ κόσμῃ δυσώπει ἐκτενῶς.

Γωσήφ. **Ωδὴ, δ'.**

Σὲ τὴν ἀκατάφλεκτον.

Υ Ὑψωσας παλάμας ἐν ξύλῳ·
τῆς κακῶς ἐκταθείσης· τῆ
πεπάτρως χειρὸς πρὸς ξύλον βρα-
σιν· ἀναστάντων τὴν βλάβην· Χριστὶ
πολυέλεε.

Ρ Ἡ μὲν πρῶτον σφίγγας· ἔ-
χων ἀνορθώσας· ἐσαυρώθης
Γιούδ· ἔλαιένης· μαθηταῖς ἐν ἡμέ-
ρας· πολλαῖς ὀψανόμενον·

Ι Δε Σαμαρεῖτις γυνή σε· προ-
σελθῶσα ἀντλήσαι· καὶ τὸ ὕδωρ
τῆς ζωῆς ἐκ σὺ λαβῶσα· ἐκορέθη
Χριστὶ· ὁ Θεὸς ἀνυμνήσασε. **Θεοτ.**

Ω Τὸν ὑπὲρ νῦν σε θαυμά-
των· παναγία παρθένη· σὺ γὰρ
τέπημας Θεὸν σεσαρκωμένον· τὴν
τῆ θεῖα ἐχέρσει· αὐτῆ πάντας σώ-
σαιτα.

Τῆ Στρωθῆ. **εἰρήμης ἄλλ·**

Σὲ τὴν ἀθάνατον.

Χ Θεὸς τὴν μεσοπεντηκοστὴν· ἐορ-
τάσαι τις ἅπαντες· ἐπὶ ἁγί-

μεθα ἔτι ἀνάληψιν Χριστῶ· εἰρη-
νύοντες· θεωρῶσαι ἔτι προσωτύξασθαι·

Χ Θεὸς ἐμπληθέντες τῆς ζωῆς·
νῦν ἀνέσωμεν Κύριον· οἱ ὅσοι
χοὶ ἔτι πνεῦμα ἵνα ἐν τῇ πεντηκο-
στῇ ἅπαντες· λάβωμεν Πνεῦμα τὸ
ἅγιον·

Ω Θεοφόροι μαθηταὶ· τὴν ψυ-
χὴν μὲν ἰάσαθε· ἀνιάτων γὰρ
πέπλησαι ὕψως ὀδυνῶν· ὕψως
φθίγγη νῦν· ἢ γλωσσά μὲν θεῖον
μέλισμα. **Θεοτοκίον.**

Σ Ἐ τὴν τεκῶσαν ἐν σαρκεῖ· ὑ-
πὲρ λόγον ἐν ἔνοιαν· τὸν τῆ
κόσμῃ Σωτῆρα καὶ Κύριον οἱ πιστοὶ·
ἀειπάρθενε· Θεοτόκε μεγαλυώμεν·

Τῆ, δ', τῆς, δ', ἐβδομάδος
ἀπὸ τῆ πάχα.

Τριῶν φέρων ἀκροστιχ.

Δόξα σοι ὁ Θεός. Παιήμα Γωσήφ.

Ωδὴ, ε', ΗΨχος, γ'.

Ὡς εἶδεν Ἡραίας·

Δ Εσμέντες οἰκτίρμενον· καὶ
ἐκσωσῶς ξύλῳ προσληθόμενος·
τὸν δεήντα πάλαι· ταῖς ὀρθάβασε-
σι· λυτῶσαι τεθεῖς δὲ τάφῳ· τῆς
ἐν τάφοις ἀφυπνώσασθαι νεκρῶς· ἡ-
γεῖρας ὑμνήσας· τὴν σὴν φρικτὴν
ἀνάστασιν·

Ο Κύριε ἀνέστη· ἐν τῷ νε-
κρῶν ὡς ἔφησε τριήμερος· ἐν

τοῖς ἀποστόλοις· σωαυλιζόμενοι·
 ἐβόα εἰς πάντα κόσμον· ἀπελθόντες
 διεκρίθητε τριῶν· ἅπτε καποε-
 τε· μέγαρα με θαυμάσια.

Εὐζέτα καρδία· ἔ ἀνοή Σω-
 πτήρ τὴν εὐσπλαγχνίαν σε· ἔ
 οἰκονομίαν· ἔ συγκατάβασιν· σα-
 κὴ γὰρ ἐν γῆ βελδίζων· Σαμαρείτιδι
 ἀγέση γυναικί· ἕδωρ ζῶν παρέ-
 ρχε· ἐν τῆς ὀπιγνώσεως. **Θ.Ι.Τ.**

Α Γία Θεοτόκε· τὸν ἐν ἀγίοις
 ἁγίον κηύσασα· Λόγον περα-
 νάρχε· Πατέρς ἐκλάμψαντα· δυσώ-
 πει αὐτὸν ἀπ' αὐσως· ἀγιάσαι ἔ φω-
 τίσαι πὰς ἡμῶν· ψυχὰς ἔ καρδίας·
 τῆς πίσει ἀνυμνύτων σε.

Εἕτερον Τριάδιο τῶ Στρεδίτ.

Ηχθ, ὁ αὐτός.

Ωδ, ε. εἰρμὸς ἄλλθ.

Ορεθίζοντες· ἀνυμνῶ μὲν σε.

Τ Ω δόρατι· τῶ σαυρῶ ὀπι-
 δέντες· τῶς ἀπειθῶν τῶ
 σαυρῶ· νῶ μολῶσι καθελεῖν· ἔ σπ-
 ρίξαι τῶς πῖσῶς· οἱ δυοκαίδεκα·
 μνηταῖ σε Χριστέ με.

Ε Ὑλῶγηται· ὁ τῆς ἐκῆ ὀντάδος·
 ἔ τῆς πεντήκοντα τριῶν· τῆς
 ἰχθύων ἀριθμὸς· ὦν ἐθέρδου πο-
 πὲ· Χριστῶ τῶ ρήματι· οἱ πῶ τὸν
 Ἀνδρίαν.

Ω Σ ἔπλησας· τῶς πεντακ-
 χιλίους· ἐκ πέντε ἄρτων ὁ

Θεός· ἔ ἰχθύων ἐκ δύο· νῶ ἐκ δύο·
 δεκα γλαυτῶν· ἐκτρέφοις πάντοτε·
 ἔ ἡμῶς ὕφροσυίας.

Α Πόσολοι· οἱ καταξιαθέντες·
 οἰκονομίας τῶ Χριστῶ· ἐλε-
 σατε ἡμῶς· τῶς μνητῶν εἰς ἡμῶς·
 ἡμνῶν ἔ σέβειθ· τῶ ἀγίαν Τριά-
 δα.

Θεοτοκίον.

Ε Ξέλαμμεν· ὡς φασῆρ ἐν τῶ
 κέσω· ἡ Θεοτόκος Μαριάμ·
 ἔ ἐκύσε Θεὸν· τὸν τῆς ὅλων Ποι-
 τῶν· διὸ ἔ χαίροντες· ἡμῶς ταῶ-
 τῶν τιμῶν.

Γωσφ. Ωδ. ἡ Α' εἰς τὸ πνεύ.

Σ Ταυρῶ ὕψαθεῖς ἰκυσίας· πᾶ-
 σαν σωανύψωσας ἀνθεψῶν
 τῶ ὄσιαν· ἐν νεκροῖς δὲ Ζωὴ ὕπαρ-
 χων· λογαθεῖς ἐζώσας τῶς ἡμῶν
 τῶς· Σάτερ τῶ οἰκονομίαν σε· ἔ
 τῶ τῆς δόξης· ἀνάσασιν οἰκίτημον.

Ο Κόσμος χαρῶ ἐρετάζει· ἐν
 τῆ παναγία σε ἐγέρσει Ζω-
 δότα· ἐν ἡ πᾶσαν τῶ διωκείαν·
 ἀδ' ἔ κατεπάτησας ἔ θανάτῶ· κέν-
 τρον Λόγε ἐναμπήμβλωες· ἔ τῶ
 ἀφθαρσίαν· ἐπήσασας ἀνθεψῶν.

Ι Δῶσα γυνὴ Σαμαρείτις· κη-
 πιακότα σε οἰκίτημον ἔ ζητῶν-
 τα· ἕδωρ πῖν ἀθανασίας· κομ-
 ζεταί νάματα ἐμβόδσα· δὲ μοι τῶ
 ζῶν ἕδωρ ἕριε· ὕπως μὴ διψῶ-
 σω· εἰς τὸν αἰῶνα χροῖον.

Θεοτόκος.

Ο Γιος τῆ Θεοῦ ἐγνωρίσθης· πά-
ναγι παρθένη Θεοτόκε τῆτι
σάρκα· ὑπὲρ λόγον ἐμφυχομένῳ·
ἐκ τῶν δανείσασα παναχράντων·
κόρη ἀμύτων πανάμωμε· ὅθην σε
πιμάμαν· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῶ Στεῦδίτῃ· εἰρμὸς ἄλλο.

Εἰν ἀρχῇ κωὸ Λόγο.

Τ Οὔ σαυρῶ τῆ δωάμει· σε-
ρεωθέντες οἱ μαθηταὶ· διδάξαι
ἐπέγοντο· ὀλογοῖτε βοῶντες· ἔ
ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Κιφῶς ἔ Ανδρέας· ἔ τῶ Ζι-
βεδάις οἱ ἱοὶ· μαθητοῦσαι
ἔρχονται· ὀλογοῖτε ἔ ἔργα· Κυρίῃ
τὸν Κύριον.

Ο Θαμῶς ἔ Ματθίῃς· ἔ τῶ
Αλφείῃς οἱ ἱοὶ· μαθητοῦ-
σαι ἔρχονται· ὀλογοῖτε ἔ ἔργα·
Κυρίῃ τὸν Κύριον.

Σ Ὑν τῶ Βαρθολομαίῳ· καὶ ὁ
Φίλιππος σωὸ τοῖς δυοῖ· τοῖς
ἄλλοις κραυγάζουσιν· εὐλογοῖτε ἔ
ἔργα· Κυρίῃ τὸν Κύριον. **Θεοτ.**

Θ Εοτόκε παρθένη· ἡ τὴν σω-
θρονον τῶ Πατρὸς· Υἱὸν καὶ
τῶ Πνεύματῳ· σαρκωθέντα τικῶ-
σα· πρὸς ὅδε σωθῆναι ἡμῶς.

Γωσῖφ. **Ωδὸν, ἡ. Εἰν νομῶ σικῶ.**

Θ Αμβεῖται ὄραδν· ἐν ξύλω
ταθῆντα Χριστί σε ἥλιος· κλο-

τεῖται ἔ σοιχεῖα· ἔ σαλεύεται πᾶ-
σα ἡ γῆ· ἔ ὀξερρήγνυται πέτρα·
ἔ ἄδης κείταθεν· τὸς ἀπὸ ἀδαν·
δεομῆς· ἀπολλίει ἀνυμνῶντάς σε.

Ε Τῆς Χριστί· ὁν τάφα ἡ Ζωὴ
ἔ ἡ ἀνάστασις· ἀνέστη δὲ ὁν δό-
ξῃ· ὁν ἡ μέσης πλείοσι τοῖς σοῖς· συ-
ναυλιζόμενῳ φίλοις· ἔ τῆτις κή-
ρυκται· εἰς πάντα κόσμον ἐκπέμ-
πων· τῆς φρικτῆς οἰκονομίας σε.

Ο Δὸς μοι ζωῆς· δεικνύον Γῆ-
σοῦ ὁν συμπαθεία πολλῇ·
βαδίζεις ἔ καθήξῃ· πρὸς τὸ φρέαρ
δέσποτα Χριστί· ἔ γυναικὶ ἀγῆμέ-
νη· ἀθανασίας κρῶνδς· πρῶσιπι-
πέμπεις ὑμνῶσῃ· τῶ πολλόν σε
συγκατάβασιν.

Θεοτόκον.

Σ Αρκῶται ἐκ σοῦ· Χριστὸς ὑπὲρ
λόγον Λόγος ὑπάρχει Πα-
τρὸς· ἀγία Θεοτόκε· καὶ σαυρῶται
θῆλων δι ἡμῶς· ἔ τριμῆρω εἰέρσει·
κόσμος ἔ πέρατα· καταφωτίζει μῶδ
ἔ σε· καταχρείας μεγαλιώμοι.

Στεῦδίτῃ· εἰρμὸς ἄλλο.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Τ Ὡν μαθητῶν αἱ καιλάδες·
τῆς διδαχῆς τῶ πληθύνου·
τὸν οἶτον τέμνουσι· τῶ τῶ σαυρῶ ἀ-
ρότρω γῶρ· διξάμενοι ἔ ἀπέματῳ·
πισῶς τῶ εὐαγγελίῳ· ἐν ἑκατόν ἐκαρ-
ποφόρησαν.

Τὸν ἐθνικῶν τὰς καρδίας ἢ γῆ
ἀφροσύνην τῶν πάντων ἔξανα-
πίλλουσα ἐν ταῖς φωναῖς λαμπρο-
τασι· ἧς διδάχων ἐρήσειον· ἧς ἀ-
ποσόλων σε Σάπτε· καὶ δοξάζει ὡς
φωστῆρας σε.

Νῦν οἱ κριοὶ ἧς περβάτων· οἱ
μνηστῆρες οὐκ ἔχοντες· τὸ
θεῖον Πνεῦμα σε ἔξ ἑραῦ ἐνδύ-
σαοθῆ· ἐν τῇ Σιών πεσομένους· ὧν
πρεσβείαις πᾶσιν· τῆς ψυχῆς
ἢ μὴ τῶν χάριν σε. **Θεοτοκίον.**

Τὸν σαρκωθέντα ἀσώτως· ἐκ
τῆς παρθένου Μαρίας· Θεὸν
ἐν δόξῃ μορφῇ· χριστιανὸν αἰτήσω-
μεν· κινδύων λυτρωθῆναι ἡμῶν· ἃ
παθῶν ἀμυρτίως· τῆς Θεοτόκου ταῖς
ἐντεύξεσιν.

Τῶ σαββάτῳ τῆς, δ'. ἑβδομάδος.
Τετραώδιον. Ποίημα Γωσήφ.
Ὡδὴ, ε'. ὕμνος, γ'.
Βυθὸς μου· τῷ.

Παθῶν μὲν· τῷ παθῶν ἀπαλ-
λάτῃς· θανάτων δὲ· τῶν ζώων
μου χαρίζη· διὸ δοξάζω Σωτῆρ· σε
τῶν παθῶν· καὶ τῶν ἔργων· δι' ὧν
με δόξη τῇ σὺ σωδοξάζεις.

Νεκρῶσαι ἃ νεκρῶσαι σωγείρεις·
ὀρθῶσαι· καὶ τὸ χάρι πεσο-
φθῆναι· ταῖς μυστοφόροις Χριστῆ· σὺ
γῆ χαρῆ· ἐπὶ πάντων ζῶν· θανάτω

τόσκι θεσπῶν δαλύσας.
Α Νέσης· ἐν νεκρῶν Ζωοδότα·
ἐφάνης· τοῖς σοφοῖς μνηστῆρας
σε· ὑποδεικνύων αὐτοῖς τὸς μάλα-
πας· δι' ὧν ἔλυσας· ἃ τραύματα
τῆς Ἀδὰμ καταδύτης. **Θεοτ.**

Θηλάζει· τὸν Τροφέα τῶν κό-
σμου· ἃ φέρεις· ἐν ἀγκάλοις
Παρθένου· τὸν Ἰησοῦ αὐτῆ· τῇ θει-
κῇ· τὸ πᾶν φέροντα· διό σε ὡς Θεο-
τόκον ὑμῶν μὲν.

Εἴτρον τετραώδιον τῆς Στεφάνου.
Ἦχος, ὁ αὐτός. Ὡδὴ, ε'.

Εἰρημὸς ἄλλος. Ἀβυσσὸς ἰσάτη.
Βαίνουσι· τῶν Λύγῃ οἱ μνηστῆρες·
περὶ τὸ κηρύττειν ἅπερ εἶδον ἃ
ἠκούσαν· εὐτρεπίξῃ ἅπαντα· ἢ ἧς
ἐθνῶν ὁμῆγους· ὑποδείξαοθῆ· τὸς
ἐν ἡμῶν φωστῆρας σε.

Η Θροισαμ· ἢ ἕψος δωδεκάς·
ὅτι τῶν πόλιν τῶν ἀγίων κα-
τέχουσα· τῷ ἐθνῶν τῶν ἐκθεσιν·
τῶν σωτηρίων δόγματι· ἃ ἃ σύμβου-
λα· τῶν ἀγίων βαπτίσματος.

Μεμνησο· Θεόκλητε δωδεκάς·
τῷ πεσοκωνύτων τῶν Χρι-
στῶν ἃ παθήματα· διὰ, σε γὰρ ἔγνω-
μεν· τὰ φῶς τῆς ὀνηγνώσεως· ἃ τὸ
χάρισμα· τῶν ἀγίων βαπτίσματος.

Νεκρῶσιμον.
Α Φεσιν· πᾶσιν ἁμαρτιῶν·
τοῖς περλαβῶσιν. **Ἦθος ἀνα-**

μάρτυτε· ὅτι μέγας Δεσπότης· συγ-
χερεῖς πλημμελήματα· ὡς ἀθάνα-
τος· ὁ Κριτὴς δικαιοσύνης. **Θεοτ.**

ΠΑναγε· ἡ κένη τῆ Πλασθε-
γῶ· ἐπὶ τοῖς ἀειθέροις ὑπὲρ
νῦν μοιτόλυσσα· τὸν Υἱόν σου ἰ-
λεων· τοῖς ἐπιτακτοῖς δ' ἔλας σου· καὶ
ὑπέρμαχον· χρηματίσαι δυσώπισσον.

Γρασίφ. **Ὡδὴ ζ.**

Ὡς χρυσὸς ἐν χρυσοποιεῖῳ·

Υψωθείς ὅτι τῆ Κρανίς· ἀνή-
γαγες Οἰκτίρημον· τὰς ἀμαρ-
τίας ἡμῶν· ὁ ἐξοιάμβουσας ἐκεῖ·
ὄφιν τὸν ἀρχίσκον· τὸν περὶ ἀπα-
τήσαιτα· Ἀδάμ τὸν περὶ πατέρα·
Χριστὸν ὁ Θεὸς ἡμῶν· διό σου ὑμνήσμεν·
ὁ ἕλογητός εἰ Κύριε· ὁ Θεὸς τῆς πα-
τέρων ἡμῶν.

ΥΠελθὼν τῆς κατὰ χροῖαν·
Χριστὸς τὸς κενώνας· ἀχμα-
λωσίαν ἐκεῖ· τῆς νεκρωθέντων τῆ
φθορᾶ· καὶ ὕδρον σωτήρα· ἐν τῆ
ἀναστάσει σου· ἐπὶ τὸν τυραννίσαιτα·
ἐχθρὸν ἐθανάτωσας· διό σοι βοῶ-
μεν· ὁ ἕλογητός εἰ Κύριε· ὁ Θεὸς
τῆς πατέρων ἡμῶν.

Εὐρετὶ οἱ λευτρωμένοι· πε-
λῶμεν Ζωοδότα· τῆς ἀναστά-
σεώς σου ἐν ἡ ἔρρεσῶ ὡς Θεός· πετή-
σας τὸν θάνατον· φθορᾶς τὴν ζωὴν
ἡμῶν· καὶ πρὸς τὴν αἰδίον· χαρᾶν
ἐπανήγαγες· τὸς σοὶ ἐκβοῶντας·

ὁ ἕλογητός εἰ Κύριε· ὁ Θεὸς τῆς πα-
τέρων ἡμῶν. **Θεοποιόν.**

ΒΟηθὲ τῆς ἐν τῆς ἀσέσει· λιμὴν
ὡσωτήρια· τῆς προσφύζον-
των εἰς σὲ· Θεογεννίτρια ἀγνή· τὸς
πίσει ὑμνήστας σε· τῆ σκέπη σου
φρέσασον· ὁ πάντων λύτρωσαι· δε-
υῶν τῆς προσθείας σου· πιστῶς με-
λωδῶντας· ὁ ἕλογητός εἰ Κύριε· ὁ
Θεὸς τῆς πατέρων ἡμῶν.

Τῆς Στεδίτης· εἰρήμης ὁ αὐτός.

ΟΚηφᾶς τῆς τῆ Σωτήρα·
ἀκούσας τίνα εἶναι ὑμεῖς με-
λέγετε· ἀνταπικρίνατο σαφῶς· ὁ
κατ' ἀποκάλυψιν σαρκῶς τε ἐπὶ πνεύ-
ματι· ἀλλὰ τῆς πρὸς ἡμᾶς· Θεῶ
Υἱὸς ἀφῆτος· καὶ ἔφαλλε λέγων·
ὁ ἕλογητός εἰ Κύριε· ὁ Θεὸς τῆς πα-
τέρων ἡμῶν.

Η Τρυγῶν ἡ φιλερημῆτις· τῆ
λόγῳ προσεφάνει ἰδε Θεῶ ὁ
ἀμύνης· ἐν φόβῳ δακτυλοδεικτῶν· εἰς
μείζονα πίσωσιν τῆς συμμοθητῶν
αὐτῆ· μετ' ὧν τὴν μετανοῖαν· νυῶ
εὐαγγέλιζετα· ὁ φάλλει συμφώνως·
ὁ ἕλογητός εἰ Κύριε· ὁ Θεὸς τῶν πα-
τέρων ἡμῶν.

ΕΚ Θεῶ τῆς κτὶ τὸ σῶμα· ἀνή-
φθησαι ὁσίας δάδεκα ἀνδρα-
κας· οἱ ἀρχηγοὶ τῶν μαθητῶν· ὅσοι
ἐξ ιδιότητος ἀλλ' ἐν πειλίφως·
ὅσοι ἐν τῆ γυμνάσει· ἀλλ' ἐν τῆ

φωτίζεσθ· καὶ φάλλειν ἀπ' αὐσως·
 εὐλογητὸς εἶ Κύριε· ὁ Θεὸς τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν.

Τ Οὐ χρυσὸν ὑπερβιβηκότις· τὸ
 ἐκλαμπεν τῆς γνώσεως ἐπι-
 ζήτητι· οἱ τῷ Κυρίῳ μαθηταὶ· τὸν
 ἔβην με φωτίζετε θεῖαις περὶ δουλαῖς
 ἡμῶν· καὶ φλοῦ πυρᾶσαι· τῆ τῆς
 κατανύξεως· τὸ φάλλειν ἀπ' αὐσως·
 εὐλογητὸς εἶ Κύριε· ὁ Θεὸς τῶν πα-
 τέρων ἡμῶν.

Νικρώσιμον.

Ε Κ πυρὸς τῷ ἀσβέσει ρῦσαι·
 τὰς πίσει μεταφάνου μόνε ἀ-
 θνατε· καὶ καταξίωσον αὐτὰς ἐν
 τύπῳ ἀνίσως μτ' τῷ ἀγίῳ σα· εἰς
 φως ἀτελιότητον· μτ' τῶν ἀπέλων
 σα· τὸ φάλλειν ἀπ' αὐσως· εὐλογη-
 τὸς εἶ Κύριε· ὁ Θεὸς τῶν πατέρων
 ἡμῶν.

Θιοτοκίον.

Π Αρηνίαν παιδωποιάν· ἡ ἀ-
 χραιπὸς παρηνὸς σωεισπνέγ-
 κατο· ἐν τῷ ναῶ καὶ νομικῶ· τὴν
 μὲν ὡς ἀσύλητον μτ' τόκον φέρουσα·
 τὴν δὲ ὡς ἀπείραυρος· ἀλοχεύτως
 ἔχουσα· ἡ ἐγκουχουμένη· Θεὸν ἐβῶα
 ἔτικον· ἐν σαρκὶ τὸν ἐν κάλωσις
 Πατερός.

Γωσήφ· Ω' δὴ, ἡ.

Οἱ ἔρανοὶ διηγύνται·

Σ Υ' τὴν ἐμὴν ἀμφοίαν· ὡς
 ἀγαθὸς ἐν ξύλῳ· σαυρέμηνος
 Δίαποτα· εἰς ἔχον δειδὸς ἔδδ
 κάλλος· ἐμφοφασας δειότητος αὐ-

γῆ· ἡ ἀφθαρσίας ἐνέδουσαι σολιῶν.

Υ Περ τῶν δούλων ἡνέχου· ὁ
 Δεωπότης ἡ πάθη· εἰ γαί-
 τοι δέξασθ· τὸν ἀδέξου εἰς δόξαν
 ἀφθαρσίας· βεβλόμενος μερφάσαι
 τὴν ἡμῶν· ἡ ἀναστάσεως φύσιν ἀγαθῆ.

Ο Ἔ τῆς ἀρχαίης κατάρου· τῷ
 Σωτῆρος τὰ πάθη· λυθίτες
 νῶ πνεύματι· κροτήσωμεν εὐφρο-
 σιωνοι χρεῖαι· κραιζάζοντες ἀνέση
 ἡ Ζωὴ· ἡ ζωοποιῶσα τὴν νεκρωσι
 ἡμῶν.

Θιοτοκίον.

Σ Υ' τὴν χαρᾶν ἡ τεκῶσα· ἡ
 λύσσα τὴν λύπῳ· πανύ-
 μνητε Δεωποινα· πρεσβείαις σα τῆς
 θεῖαις εὐφροσιωῆς· ἀξίωσον τὰς πί-
 σεισι θερμῆ· ὡς Θεοτόκου ἡμῶν
 ζῶα ἀληθῶς.

Σταδέιτα· εἰρμὸς ἀλλο.

Βαβυλωνία κέμιν.

Ο Γ' γεωργὸν τῷ Πνεύματι·
 χαλκείονται δρέπανα· τῆς
 γλάφης καὶ σείω ἐν πυρὶ ἡ σερῶς
 πρὸς ἀμῆτον· ἐθῶν τὴν εἰσχαθῆν
 ὡρασκουλάζονται· εὐλογεῖτε βοῶν-
 τες· ἡ ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Γ' φυτεργὸν τῆς πίστεως· τῷ
 δέσωμεν μετ' χαρῶν· τῷ Πνεύ-
 ματι ἀξέσαι σαφῶς· τῷ κατάρου
 τὴν ἀμπελον· ἡνπερ ὁ ἐκ δρυμῶ ὡς
 ἐλομήνατο· εὐλογεῖτε βοῶντες· ἡ
 ἔργα τὸν Κύριον.

Ο Ἰσραηλιτοὶ τῆς χάριτος· ἔ-
πεξα ὀσθῶσιν· τῆς θείων
ἐλλάμψεων Χριστῷ· τῷ ἐμπήξατε εἰς
θάνατον· καὶ κερθίας βίλος τῷ πολι-
μήτορος· ὀυλογεῖτε ἔργα· Κυ-
ρίε τὸν Κύριον.

Νεκρώσιμον.

Μετὰ δικαίαν Δείωστα· τῆς
δύλης σὺ σωτάξον· περὶ
σὶ γὰρ μετίσθαι νωὶ· ἔξ ἡμῶν ἐκ-
δημύσαιτε· ἵνα ἐν πάρησιᾳ αἰέ σοι
ψάλλωσιν· ὀυλογεῖτε ἔργα· Κυ-
ρίε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Παρθενομῆτορ ἀχραιτι· Μα-
ρία Θεοτόμφι· δυσώπει ὄν
ἔπικε Θεόν· τῷ ρυθῆναι τὴν πό-
μνυ σὺ κειθῶων πολυτρέπων ἔ-
πεσιάσαι· ἀπειράμα μῆτηρ·
Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Γωσῆφ. *Ὁ δὲ θ. Εὐλογητὸς Κύριε.*

Ο Ἄπαθὺς θεότητι ἐκὼν ἔ-
παθῆσαι· ἵνα σώσῃς πάν-
τας τῆς πετῶν ἄζαθι· τὰ πρὶν δὲ
ἠεῖα καὶ θάνατον· ἰδίᾳ ἔξουσία· δι-
ᾶν τῷ θανάτῳ ἔφθερε· οἱ γηγενεῖς
λυθῆτε· ἀνυμῶν σὺ Χριστῷ· τὸν
Σωτῆρα πάντων.

Τριμερόσας Κύριε ἐν τῷ
μνήματι Ζωῆ· ὡς ὑπάρχον
ἠγειρας νεκρῶν ὅς τὸ πᾶν· ὁ ἄδης
ἐκίσας κατέπιεν· δὲ βεσπῆς ξύλου·
διὸ οἱ θανόντες ἄζαθι· ἐν σοὶ αἴα-

βιδόντες· οἱ δὲ ἀζήσοι Σωτῆρ· τὴν
Ζωὴν τῶν ὅλων.

Μετὰ τὸ πάθος ἰδραμεθ ἀφ-
γυωαῖμας τῷ ἰδεῖν· ἐν τῷ
τάφῳ Δείωστα Χριστῷ σὺ νεκρῶν·
ἀλλ' ὠφθῆς αὐταῖς καὶ ἰβούσας· τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα· χαρῶν ἀναλά-
βετε λοιπὸν· ὅτι σκυλόσας ἀδελ-
τριμάρω μετὰ τῷ· ἐκ νεκρῶν ἀνί-
στην.

Θεοτοκίον.

Σεὶ ὡς τῷ κόσμῳ Δείωστα
ἰκετεύομεν Ἄγνη· τὸν λαόν
σὺ λύτρωσαι ἐκ πάντων θειῶν· λι-
μῶν ἔλαιμῶν καὶ κακώσας· ὅτι σὺ εἶ
πρωτάτις· ἀρωγῆς χριστιανῶν·
Μαρία παρθένη.

Στηδῆτα· εἰρήμὸς ἄλλῳ.

Οἱ τῷ γλυκεῖ.

Ο Ἰ τῷ πυρὶ· Πνεύματος ἑλ-
λαμφῆντες· τὰ ἀφθιτήρια·
ἀπόσολαι ἐδόξοι· πάντας λυτρώσα-
σθι ἐνισώσας ἀπειλῆς· ἔμελλῶσας πῆ-
τῆς τιλῶν ἡμῶν τὰ μνημόσυνα.

Ο Ἰ ἀλιεῖς· τῶν τῷ κόσμῳ πι-
εράτων· ἐναντιλήπτορες· ἀ-
γοι ἀπέσολαι· δῦτε φοιτήσαντες·
ἐξ ὑψίστων καὶ ἐμοὶ· ὀπλάμψατε·
τὴν κόφωτον χάριν τῷ Πνεύματος.

Η Δωδεκάς· ἀπόσολαι τῷ θείων·
καὶ ἡ δικαίως ἐπὶ· σὺ τῷ
βαπτισμῷ· Γωάννη φιλάξατε· φιλα-
τώσολαι λαόν· εἰρηνεύοντα· καὶ τε-

ρακλήτῃ χαρίσματα.

Α Φλεκτον Μαυῖσῃς· ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ· βῆτον ἐθάσατο· σὲ ζωγραφῶσαν παρθένη· ἀγγλῆ μὴ φλεχθεῖσαι θεῖα πρὸς· καὶ γὰρ Θεὸν ἀπεκύνωσαι.

Τῷ Γωσῆφ. **Ω** δὴ ἡ.

Διτρωτὰ τῷ παντός.

Τ Ἀς ἀχεράντας ἐκτείνασ παλάμους σου· ἐν σαυρῶ ἐκασίας μακρόθυμι· ἐνηγκαλίσω ἀπάντας· ἔχεις ἐλυτρώσω· τῷ ἄλλοτριῷ· ὄχρα τὸ σε φόβω δοξάζομαι.

Ω Σ ἐπέτης βελήσει ἐν μνήματι· οἱ καθεύδοντες πάντες ἐν μνήμασι· τῇ ἐκ νεκρῶν ἐγείρσει σε· σωτηρήθησαι φόβω· ἀναβοάντες· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θ Αυματὰ καὶ παρὰδόξα πρᾶγματα· ἔτυφλὸς ὀμματῶντα τῷ ῥήματι· δῆμος ἐβρομῶν βλέψας σε· κατακρίνει θανάτῳ· ζωὴ τῶν ὀλων· χηματίζοντα εὐσπλαγχνε Κύριε.

Ε Ν ἡ μέρης Χριστὸς πρᾶσάροντα· τοῖς σε πῶσις ἔσοφοῖς ἀποστόλοις σου· σαφῶς σωαυλιζόμενος· ὀπισάσω τῷ θεῖαν· οἰκονομίαν· διῆς ἔσωσας κόσμον ὑμῶντά σε.

Θεοζέκτον.

Ω Σ φρικτός σου ὁ τόκος Παύλαμι· διῆ πάντες φρικτῷ

κατακρίματος· λελυτρωμένοι κέρζομαι· χαῖρε πάντων ἀνθρώπων· ἡ σωτηρία· χαῖρε κόσμου πάντος ἡ ἀνάκλησις.

Τῷ Στρωδίτῳ. εἰρμὸς ἄλλο.

Γῷ καὶ πάντα ἔν.

Τ Ἰ' πενέσιρον ἀλίης· ἔχει γὰρ θυθῆρα τὸν ἰδρῶ· ἄφισ τὰ δικτυα Κηφῆ· ἔπερσέρχῃ ὀγνωμόνας· ἰδὲ ἀναβαίνω· ὁ Χριστὸς πρὸς τὸν Πέτρον ἐκρᾶύαζε· πρὸς πατρώας κόλπας· τῷ σὲ καταπλάτῃσαι.

Ο Χριστὸς μοι ὡσπερ πηλὸς· κόσμος δὲ ὁ σύμπας ὡς σποδὸς· ἡγῆται εἵσκειν γὰρ σὲ· ἀπαρῶμαι ἔτι τῷ ψυχῶ μου· σοὶ γὰρ τίς ἐν νεφέλαις· ἰσώθησεται Πέτρος ἐκρᾶύαζε· τῷ Χριστῷ μελλῶντι· φοιτῆσαι ἐν ὑψίστοις.

Ν Ὑν ὁ Πιῶλος σωβουδοκεῖ· ἀφείνας Σπφάνης τῇ σφαγῇ· ἰματοφύλαξ γὰρ αὐτὸς· παρῆβροῖσις ἀπικατέση· ἀλλ' ἀφείνας πηρῶται· τὰ παρὰδόξα βλέπων περῆσια· τῷ σωαποσύλων· μεταβολῶ πρὸς θεῖαν.

Ω Μακάριοι μαθηταὶ· ῥύσαθε λιταῖς ὑμῶν δεικταῖς· ἐπὶ συνοχῆς βαρβαρικῆς· καὶ συγχύσας ὀφλημάτων· τῷ ὑμῶν ὑμολόγησ· παρῆρησίαν γὰρ ὄντως εὐρίσκετε· πρὸς τὸν

μή.
τὸν Βασιλεῖα· τῆς δόξης καὶ Δεσπό-
τιω.

Θεοτοκίον.

Τὶς ὑμνηοί σε γηγενῶν· ἀσπί-
λε ἀγὴ πειστερῶ· σὺ γὰρ ἐκύμ-
σεις ἡμῖν· φῶς τὸ μέγα ζωῆς τὸν
πλῆθον· Ἰησοῦν τὸν Σωτῆρα· ὃν
ἀνῆντες ὑμῶν ὡς Κύριον· καὶ ὑ-
περφθῶν· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῷ Γωσῆφ. Ω' δὴ, θ'.

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς.

Η Πλώθης θελήσει ἐν σαυρῶ·
Θ' ἡλίου θεράν σε· ὑπερχα-
θε· φύβω σωίσειλεν ἀκτῖνας· ἐσει-
θησαι τῆς γῆς τὰ θεμέλια· Θ' πέ-
τρα διαχάθησαι Δέσποτα· καὶ τῷ
ναῦ τὸ καταπίτασμα.

ΜΥρίσας σε πάλαι Γωσῆφ· συν-
δόνι τε ἐνειλήσας· ἐναπί-
θητο· τάφω καμῶ Ζωῆ δὲ πάντων·
ὑπάρχον ἐξάνεσης τριήμερος· κενώ-
σας τὰ τῷ ἀδ' βασιλεία· θεία δυ-
νάμει παντοδύναμη.

Ω Ράθης ἐκ τάφω ἀνασῆς·
τριήμερος ἀποσόλοις· Θ' ἐβόη-
σας· ἀπίτε φίλοι μαθηταί μου· κη-
ρίξατε ἐν πᾶσι τοῖς ἔθνεσιν· ἃ ἴδετε
Θ' ἐγνωτε θαύματα· τῆς ὑπὲρ λόγου
δυναστείας μου.

Θεοτοκίον.

ΝΕκροῖς τὸν ἐμπνέοντα ζωῶ·
ὡς ἐβλεψας ἐκ τῷ τάφω·
Παναμώμητε· ἐγγυερμένον μὲν δό-
ξης· ἐπλήρωθης θυμηδίας κραιναίης.

σα· Υἱέ μου καὶ Θεὸ μεγαλιώ σὺ·
τῷ ὑπὲρ λόγου συγκατάβασιν.

Τῷ Στεφάνῳ. εἰρμὸς ἀλλ'.

Μαυῆος ἐν τῷ ὄρει·

ΤΟ Θαβώριον ὄρος· πρὶν οἰκῆ-
σαι Πέτρι γλιχόμεν· τί
προσβαίνει τὰ ὄρει· τῷ Ἐλαιῶνος
νωτὶ ἀπάσπελλε· ἐκεῖ μὲν τὸ ὄμμα·
ψυχῶ δὲ ἐνταῦθα· ἡκὼ πληροθῆναι
θεῖς Πνὸματ'.

Τὶ δώκεις ὦ Παῦλι· τὸν διά-
κειν μέλλοντα σὲ πρὸς τὸ
φῶς· τί ἐβρομοῖς συμμαίνει· Στι-
φάνη τῆς κερίδος τὸ ἐξόμνηος· μι-
κρὸν γὰρ καὶ ὄψη· ἐν γὰρ ὃν ἐκ' ἴδεις·
ἐξ ἔρανθ σε προσκαλέμενον.

Γὸ ὕσατος πῖλω· ὑπὲρ τὸν Χρι-
στὸν ἐκ' ἴδον ἐν σώματι· ἀλλὰ
μείζων τῷ λόγῳ· ἐν ἐμοὶ γὰρ ἔτος Θ'
φθῆγεται· κραυγάζει ὁ Παῦλος·
μὴ φθῆσας κατὶδῆν· τῷ τῷ Παυ-
τάρακτ' ἀνάληψιν.

ΕΥτρεπίξ τὸ ὄρος· τῷ Ἐλαιῶν
πρὸς σὲ γὰρ ἀφῆκεται· ὁ Θεὸς
ὑψωθῆναι· ὅπῃ τὸς ἔρανθ ἀνθε-
πίμαρφ'· τῷ πῖμψαι τὸ Πνὸ-
μα· αὐτῷ τοῖς μαθηταῖς· καὶ τῷ
εἰρήνῳ τοῖς πέρασιν.

Θιστ.

ΔΑνιῆλ ἐν ὀρέσει· ὄρος σε ὄρα
ἀλατόμυτον· Γεδαων ἐν
ἐκασεί· πικρὸν ὕδατος ἀθηκτον ἔ-
μαθιν· Θεόνυμφε μήτηρ· Μαρία

ἀλογίαι· νῦν ἐπιήσασας ἡμῖν· κατὰ
 ρα ἰκυσίας· Χριστὲ γεγενημένος· διό
 σε ἀλογῶμεν αἶ· εἰς πάντας τὸς
 αἰῶνας.

Ι Δεν δῆμος ἀναστάντα σε· ἱερὰν
 μαθητῶν· Κύριε καὶ θυμηδίας·
 ἐπιπρώτη μωσικῆς· περὶ ἕς ἐβόας
 γωνυτι· Θεοῦ μαζωδοδότην· πορσίω
 ἀδικηξάτι με· ἀπάντων Βασιλεία.

Α Νυμῶ μὲν σε τὴν σαύρασι·
 τὴν σε πῶν Ἰησοῦ· εὐσπλαγ-
 χνε διελογῶμεν· τὴν παφῶ καὶ
 τὴν φρικτῶ· ἀνάσαισι ἐπίσει· δι
 ἧς ἐκ τῆς τῆς ἀδ'· ἐλίθημεν ἀλί-
 πτων δεσμῶν· Χριστὲ Θεὸς τῆς ὅλων.

Θεοτοκίον.

Ι Ησοῦ ὃν ἐσωμάτωσας· ὑπὲρ λῶ-
 γον ἀγνή· Δείπωσινα ἐγγεγερμέ-
 νον· κατ' ὄντα ἐκ νεκρῶν· ἐβόας τί
 ὄρωμον· τὸ κάλλος σε Υἱέ μου· δι' ἕ
 σπὲς τὸ ἀρχαῖον Αἰδάμ· νῦν ἐπα-
 ῖηθη κάλλος.

Τῶ Στιχῶν. εἰρμὸς ἀλλ'.

Τὸν ἐκτείναντα Θεῶν.

Τ Οὐν ἐρχόμενον Θεῶν· τῆς Ε-
 λαίων ἐπι ὄρος· τῶ ἀναλη-
 φθῆναι ἐκ γῆς· περὶ τὸν ἕραδὸν μὲν
 σαρκῶς· ἱερῆς καὶ δ' ἄλλοι· Κυρίῳ τὸν
 Κύριον εὐλογεῖτε· καὶ ὑπερυψῶτε·
 εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τ Οὐν εἰπῶντα μαθηταῖς· ὅτι
 ἀνέρχομαι πέμψαι Πνεῦμα

ἐν ἑσὸμα ὑμῖν· ὅθεν ὑ δέεισιν ὡς Θεός·
 ἱερῆς ἔ δ' ἄλλοι· Κυρίῳ τὸν Κύριον εὐ-
 λογεῖτε· ἔ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας
 τὸς αἰῶνας.

Τ Οὐν σωάφαιτα ἡμῶς· τῆ
 πατρικῆ εὐπρεπεία· δι' ἐπι-
 σασίας φρικτῆς· τῆς τῶ Παρακλήτῃ
 ὡς Θεῶν· ἱερῆς ἔ δ' ἄλλοι· Κυρίῳ τὸν
 Κύριον εὐλογεῖτε· καὶ ὑπερυψῶτε·
 εἰς πάντας τὸς αἰῶνας. **Θιοτ.**

Τ Οὐν βυλίσει τῶ Πατρὸς· ὃν
 τῆ ἰνδύῃ τῆς Μιτρῆς· συγ-
 καταβάντα Υἱὸν· Πνεύματος ἀγίῳ
 σωδρῶμῃ· τῆς Τριῆδος ἕνα· ὑπάρ-
 χοντα φύσει καὶ ἰσοστάσει· πάντες
 εὐλογῶμεν· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ἰωσήφ. Ωδὴ γ'.

Ὅτι ἐπίνοιέ μοι· μεγαλεῖα.

Ω Σ ἡρῆς ἐπι ξύλα· περὶ
 λόμενος τῶ σωρῶ· φασῆρες
 ἐναπέκρυψαν τὸ φάδ· καὶ ἰσοείτο ἡ
 γῆ· ὅ οἱ ὃν ἀδ' τῆς δεσμῶν· ἠλά-
 θεῖντο Σωτήρ.

Σ Υντρίφας τῶ θανάτῃ· πύλας
 Λόγε ἔ τὸς μοχλῶς· ἀνείσῃς
 μὲν δέξῃς κραταῶς· ἀφαρπάσεις ὄσ-
 περ πείν· εἶχεν δεσμάδας ὡς Θεῶν·
 δοξολογῶντάς σε.

Η Γῆ πανηγυρίζει· εὐρατῆζει ὃ
 ἕραδὸς· τὴν ἔγειρον τῶ πάν-
 των Ποιητῆ· δι' ἧς ἔσωσεν ἡμῶς· ἐκ
 τῆς δεσμῶν ἔ τῆς φρεσῆς· δοξολο-
 γῶν.

γύντας αὐτόν.

Θεοτοκίος.

Φωτός σε ταῖς ἀκτίσιν ὄψεσθαι
σον τῆς ἐμῆς ἀγνοίας Θεοτόκε
τῷ ἀχλῷ ὅπως πίστεως φανᾶς ἰ-
μυολογῶ διηνεκάς· ἔσθ' ἡ βαυμάσια.

Τῷ Στῆδίτῃ. **εἰρμὸς ἀλλοθ.**

Τῷ πυρένδρουν πάλαι.

ΝΥν τῇ γῆ καὶ ἡ θάλασσα συ-
νδουφράσθαι· τὸν ἐρχόμενον ἀ-
ναληφθῆναι Χριστὸν· ἀνυμνήσασθαι τὸν
πέμψαιτα πᾶσι Πνεύμα ἅγιον.

ΝΥν τὰ ἔνδρα ζῶα πάντα τοῖς
ἀνδράσι· σὺ τοῖς ἀνθρώποις ἀ-
σθενεῖς ἐπιτεινοῖς· νοητῶς τῷ ἀνάλη-
φθαι Χριστὸν μεγαλῶσαι.

ΟΥρανοὶ ὑποδέξασθαι τὸν Πα-
τερὸν τῷ ἁγίῳ· ἄντριπίζετε σὺ
τοῖς ἀγγέλοις τρεπνῶς· ἔξ ἡμῶν γὰρ
ἀπαίρει ὁ παὶντα φέρων νεύματι.

Θεοτοκίος.

Τὴν Θεόπλαστον κόρη πύλο
πι κεκλεισμένῳ· καὶ κατὰ-
σκιον ὄρος τὸ ἐκ Θαμνῶν· Θεοτόκε σε
πάντες ὕμνοι μεγαλῶσαι.

Τῇ, δ', π', ε', ἑβδόμῃ ἀπὸ τῆς πάσχα.

Τριώδιον, φέρων ἀκροσυχ.

Αἶτος τῷ Κυρίῳ **Ποίημα Γωσούφ.**

Ὡδὴ, γ', ἡχ. δ'.

Ὅν ἐν σοφίᾳ· καὶ διδάσκει.

ΑΝῆλθες Λόγε· ἐν σαυρῷ
πρὸς ζῶν ἐπανάγων με· ἐ-

λογησῶμαι τῷ πλοῦθι· ἀθανά-
σίας παρέχων μοι· κρητὸς ἀνυμνή-
σῃ σε· τῷ ἀγαθότητα.

ΙΝα ἐγείρῃς· τὸς ἐν τάφοις ὑ-
πνῶντας ἀθάνατε· ἐλογίσθης ἐν
νεκροῖς· φθορᾶς δὲ μείνας ἀμύτοχος·
ἀνίσθης τρεῖς ἡμέρας· ὡς παντοδύναμος.

Νεκρὸν ἰδέσθαι· τὸν ζῶν τοῖς
νεκροῖς παρεχόμενον· μωροφῶ-
ροι ἐν σαυρῷ· μωροίσι ἤρχοντο
κλαίεσαι· ἔξεγηγερέμενον δὲ μωροῖ-
σαι ἔχαιρον.

Θεοτοκίον.

ΟΚατὰ φύσιν· τῷ οἰκείῳ
ὑπάρχον ἀράτῃ· κατὰ
σάρκα θεῖς· ἐκ σὲ πανάμωμε δέ-
σποινα· ἐσαυρῶν καὶ θάνατον· δέ-
λοι ὑπέμεινον.

*Ἐπὶ τριώδιον τῷ Στῆδίτῃ.
ἡχ. δ' αὐτῶς· Ὡδὴ, γ', εἰρμὸς ἄλλος.*

Ὁ σπρεῶν βροντῷ.

ΕΝ τῷ σαυρῷ ὑψόμενος οἰ-
κόμενος· παρέδωκε τῷ περὶ-
σάν σε· τῷ Θεολόγῳ σε μεθ' ἡ-
ὡς παρθένω τῷ παρθένω· μεθ' ἡ-
νωῦ ἐπορεύεται· ἰδέϊν σε τῷ ἀνά-
ληφθαι.

ΕΠὶ σαυρῷ ὑψόμενος ἐβύρας·
τῷ Θεολόγῳ Κύριε· ἰδέϊν ἡ Μή-
τηρ σε μεθ' ἡ· τῷ περὶσάν σε δεσ-
κνῶν· μεθ' ἡς νῶ καὶ πορεύεται·
ἰδέϊν σε τῷ ἀνάληφθαι.

Τὼν Ἐλαιδῶν τὸ ὄρος μεγα-
 λυῶς τοῖς ἔθροισι ἐν ἔθρῳ·
 τῇ ἀναλίφει τῇ τῷ Χριστῷ· νοητῶς
 τῷ Θεωρῶ· σὺ σοὶ γὰρ ἐπαγάλλον-
 ται Ἐρμῶν ἐπὶ τὸ Σινάτιον· **Θεοτ.**

Τὸν ἔφυσιν νόμον ἐκπέλ-
 σα· τὸν ὑπὲρ φύσιν ἐδείξας·
 ὡς συλλαβῶσα δὲ χα ἀπορῆς· ἐπὶ τε-
 κῆσα ἀλοχούτως· ἔμψ τῶνον ἀφθο-
 ρος· παρτήνος ὄχρῳ μένασα·

Τῷ Γωσιφ· **Ωδὴ, η'.**
Τὸν ἐν τῷ σ' αὐρῶ.

Σταίρωσιν ἐκῶν· ὑπίσης Λο-
 γε· ἔλογισθεῖς ἐν τοῖς νεκροῖς·
 τρεῖς ἡμέρας ἀνέσης· ἀπαθναπέζων
 τὸς βροτῶς· ὁπρῶν τῶν σατῶν δυν-
 νασείων·

Τὸ μὲν νεκρῶν· ὁπρῶν τῶν
 Ζωοδότῳ ἔφυσιν· ἀνέσης κα-
 θῶς εἶπεν· ἐφί μωροφῶροις γυναι-
 ξίν· ὁ ἀσώματῳ φαεῖς ἀσράτῳ·

Ωφθῆς μωθῆναιῖς· ἐγινεγεμέ-
 νος· ἐπὶ πλείοσιν αὐτοῖς·
 ἡμέρας σωνυλίξ· τῶν εἰς τῶ
 πέρατα τῆς γῆς· Λύγε κέρυκες ὄχρῳ
 πωσέλλων·

Θεοτοκίον.

Κύριον Θεῶν· ἀποτεκῆσα· τὸν
 κυριόοντα ἀγνῆ· ζωῆς ἐπὶ τῷ
 θανάτῳ· δείξον ἀκρυμῆτος ἡμῶς·
 ἀνεφῆναι τῶς ἐχθρῶ δολίῳ·

Τῷ Στεδίτῳ· **εἰρμῶς ἀλλῳ.**

Τὰ σύμπαντα Δείσοτα.

Παρεῖνε προσάγαγε· ἡνὲρ πα-
 ρέλαβεις παρῆτον· πρὸς Θεῶ
 καὶ ἔγνωσες· μητέρα καὶ Πνεῦμα·
 ἰδὲ γὰρ ἀνέρχεται· Ἐλαιδῶν πρὸς τὸ
 ὄρος· καὶ σάρκα ἀσώματος ὄν ἐγέννησεν·
 ἔθρῳ ἐμβρατεῖσαι σωμάτῳ· ἡ-
 μῶς τῷ Γεννήτῳ·

Δεῦρο σὺ τοῖς δέλοισι σα· καὶ
 ἀποσέλοισι τῷ Υἱῷ σα· Μήτηρ
 τῷ Κυρίῳ μα· ἐκ τῆς τῷ Ζεβεδαῖς·
 ἀπάρασα πρὸς θῶναι· Ἐλαιδῶν πρὸς
 τὸ ὄρος· ἔσωσάθητι ἀνω τῷ Μνη-
 σῆρι σα· ἐλογεῖτε βοῶσα τὰ ἔργα·
 ἀπαύσως τὸν Κύριον·

Δεῦτε σιων ἀέλωμην· καὶ εἰς
 λαιδῶν ὅπρῳ τὸ ὄρος· Χριστῷ τῷ
 Θεῷ ἡμῶν· ἐπεὶ γὰρ νῦν ἀπαρῆι·
 σὺ τοῖς μωθῆναιῖς αὐτῷ· τῷ Δαβίδ
 ἐκπληρῶσαι· τὰ προσφθῆματα
 πάντα καὶ βοῶσῳμην· εὐλογεῖτε τὰ
 ἔργα Κυρίῳ· ἀπαύσως τὸν Κύριον·

Θεοτοκίον.

Η σύλληψις ἀσώματος· ἔδωκε
 φθορος ὁ τόκος· τῆς ξένης λο-
 χείας σα· παρῆτι Θεοτόκε· Θεὸς
 γὰρ ἀμφοτέρω· ὑπὲρ φύσιν καμῖσος·
 εἰ καὶ φύσεως νόμον περιλήλυθεν·
 ἀλλὰ φύσεως νόμον ὡς Κτίσις· ὑπε-
 ραναβέβηκεν·

Γωσιφ· **Ωδὴ, θ'.**

Ὁ τόκος σα ἀφθορῳ.

Υ' ἰω

Υψώθης σαρκί ὅτι τῷ ξύλῳ ἐν
λάκκῳ ἐπέθης κατωτάτῳ. Ἐ
ἀνέστης ἐν δόξῃ συνείερας ἐαυτῷ πάν-
τα τὸν κόσμον· ὅθην συμφώνως Εὐε-
ργάτα ἀνυμνοῦμέν σε.

Ραϊνόσαις ἔα δάκρυα ὡς μύρα·
ὁ Ἄγγελος ἔφη μωροφύροις·
πὶ πὺν ζάντα ἐν τάφῳ· μὲν νεκρῶν
ὅπι ζητεῖτε ληγήρη· λύσας τῷ ἄ-
διδας ὠδίνας ὡς φιλάνθρωπος.

Γδείτες Χριστὸν ἐγνηγεμένον· οἱ
θεῖοι ἀπόστολοι ἐνδείξ· χαρ-
μονῆς ἐπληρῶντο ὅτι πλείσταις σωτη-
ρίαις αὐτῷ ἡμέρας· ἔα διδασκώ-
μηται ἔα σωτήρια ἔα κρείττονα.

Θεοτοκίον.

Ως πύλη φωτὸς ἐν τῷ τῷ
ἄδῳ· κλυθμώνων τὸν Ἡλίου
ἰσθῆτα ἀνατείλαντα Κόρη· καὶ φω-
ταγωγύσαντα ἔα πέρατα τῷ κόσμῳ·
θεῖος ἐπλήρης θυμιδίας παναμώ-
μητε.

Τῷ Στῆδῆι. *εἰρμὸς ἄλλῳ.*

Τὸν ἄσπρον τόκον σου.

Αΐωσον Κύριε· ἰδεῖν ἡμέρας
ἄπαντας· τὴν θεῖον σου ἀνα-
δὸν· περισθείαις τῷ ἐνδόξῳ ἀποσό-
λαι σου.

ΣἩμέρον οἱ ἑνδεκα· ἐπὶ Σιδῶν
ἀπαίρητι· εἰς ὄρος τὸ ἅγιον·
Χριστῷ τῷ κατωτάτῳ τὴν ἀνά-
ληψιν.

Πρισθείαις δέομεθα· τῆς Μη-
τρὸς σου Κύριε· καὶ τῷ ἀπο-
σέλῳ σου· μετόχως ἡμεῖς δεῖξο
τῆς μερίδος σου. *Θεοτοκίον.*

Μητέρα ἀνύμφου τῶν· ἔα παρ-
θενῶν ἅπαντες· σεμνὴ ἀνυ-
μνοῦμέν σε· ἀσπύρας γὰρ τὸν Κτίσιον
ἀπεκύησας.

Ἐπὶ τῷ ἁγίῳ πνεύματι ἐβδόμητος

ἀπὸ τῷ πάχε· Τριάδιον,
φείσον ἀκροσυχ. Ὡδὴ Θεῷ πρέπει.
Ποίημα Γωσφ. Ὡδὴ, δ'. Η'χ. δ'.
Δι' ἀγάπης οἰκτιρῶν.

Ως ὑψώθης ὅτι ξύλῳ ἐπὶ λα-
σίας· γῆ ἔα βανοὶ ἔα ὄρη· ἔα
λευθήσαν τρέμω· πάχοντά σε βλέ-
ποιτα· οἰκτιρῶν μακροθυμει.

ΔΕδοικώς σου τὴν καταβασιν
Σάβιτερ ἄδης· ἔπειρ κενρὸς
κατῆχεν ἀπὸ τῶν σου τάχει ἀνυ-
μολογῶντάς σου· τὴν ἀφρασον δύ-
ταμιν.

ΗΑσώματος ἐράδα σε τῷ ἐ-
βρημίαν· σωτηγῶν οἰκτιρῶ-
ν· τὸς τυφλῶν· οὐκ ἀγόντα· ἐκτε-
νεν ὑπάρχοντα· ζωῶ καὶ ἀλάστωιν.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσασα ἐκ τάφου ἐγνηγε-
μένον· τὸν σὸν Υἱὸν Παρθένη·
ποῖς αὐτῷ ἀποστόλοις· ἄχραντε σω-
νέχαιρες μεθ' ὧν σε δοξαζόμεν.

Ἐπι-

Ε'περον Τριώντων τῷ Στεδίτῃ.

Η'χθ, ὁ αὐτός.

Ω'δὴ, δ', εἰρμὸς ἄλλθ.

Α'κλήκον ὁ περὶ φήτης.

Τὸς ἐνδὲκα ἀπιστάς· ὡρα-
λαβῶν ὁ Κύριος ὅτι τὸ ὄρθ·
Ε'λαιὼν τ' ἀναλήψας· ὑπεμφομένη
τῷ ἔπαρον κελύων αὐτοῖς· ἀνέρι-
χομαι ἡν· πέμψαι τ' Παράκλητον.

ΟΜυρε σίγα ἀπέρτι· ἢ γὰρ σοφία
πᾶσά σε νῦν κατεποθῆ· ἐν
ὕψισις τῷ Παντάνακτος· ἀγομέ-
νῃ· ἐ νέμωντος τοῖς μαθηταῖς· τὴν ψυ-
χοφελῆ· ἔλλαμψεν τῷ Πνεύματος.

ΠΕφήμισο Γ'ω ποκράτη· ἐ' ἐν
κημῷ Η'σιόδε τὰς σιαγνάς·
ἀφονία κατασιώτριον· ὁ γὰρ Πέ-
τρος· ἐ Παῦλος περσμένον· ἐξ
ἔραυθ· τῷ χάριν τῷ Πνεύματος.

ΟΓαληνὸς τοῖς μυκτῆροι· φορ-
βαίαν περὶβάλλεται σὺ Πυ-
θαγόρα· ἐ τῷ Πλάτωνι φουδότητι·
σομυλίας· ἰδὲ γὰρ τῷ ἄνωθεν· εἰ ἀ-
λιεῖς· γνώσει ἐστεινίζονται.

Χριστὸς σοφοὶ τῶς ἀλίνας· ὁ τῶς
σοφῶς δρασόμενθ ἐν πανερε-
γία· τῷ αὐτῷ ἀδολιότητι· νῦν ἐκ
γῆθεν· ὑψόμενθ ἐν ἔρανοῖς· αὐτὸς
ἄρ' εἰς· ὁ διδάσκων γνώσει βροτῶς.

Θεοτοκίον.

ΟΑ'σάρκος σωματῶται· καὶ
ἀρχεται ὁ ἀναρχος ἐκ τῆς

παρθένης· ἐ κενῶταμ ὁ πληρέστατος·
ἐ ὄραταμ· πᾶσιν ὁ ἀόρατος· καὶ ὁ
ἀναφῆς· κρατεῖται ὡς ἀνθρώπος.

Τῷ Γωσφ. Ω'δὴ, ἢ.

Πάντα τ' ἔργα τῷ Θεῷ.

ΕΠὶ σαυρῶ σε κατεδῶν· ληστῆς
ἐγνώμων μνήσθητι μὴ ἐκρά-
ραξεν· Δέσποτα καταπλαγείς τῷ
πολλῷ δωασείαν σε· ἐ τῷ ὑπὲρ
νῦν σε φρικτῷ οἰκονομίαν.

ΩΦθῆς Χριστὶ τῆς γιωαιξί·
χαίρετε λέγων συμπαθῶς ὡς
φιλένθρωπος· τῆς Εὐας περσφαιδῶς
δραγλῶν τῷ λύπην· καὶ χαροποιῶν
τῶς βροτῶς τῆ σῆ ἐχέρσει.

ΠΑ'λαι τυφλῷ ἐκ γενετῆς· ὡς
ἐδωρήσω φωτῶδῶτα τὸ φῶς
Γησῶ· ὅπως μὴ τὰ τῆς καρδίας ἀνοι-
ξον ὄμματα· τῷ κατ'ανοεῖν σε τὸ φῶς
τῷ περσραγμάτων.

Θεοτοκίον.

ΡΥ'σαι γέεννης με πρὸς· καὶ
αἰωνίης κατακρίσιος Α'χραυτε·
κόπασον τῷ λογισμῷ τὸν ἀχρῖον
κλύδωνα· ἴθνηοι πρὸς τῶς γαληνῶς
ζῶης λιμένας.

Τῷ Στεδίτῃ· εἰρμὸς ἄλλθ.

Ε'ν περὶ φλογῶς περὶσανταμ.

ΤΩ Χριστῷ πισοὶ συνέλωμεν·
μὴ τῷ μαθητῶν· σήμερον
ὅτι τὸ ὄρος· νοητῶς τῷ Ε'λαιῶν· ἐ-
κείθεν γὰρ ἀπαύρει· φρικτῶς ἐν τοῖς
ὕψι-

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΨΑ.

νι.

ύψις· τὸν χῆν ἡμῶν σωάστων
 Πατρὶ· ἐν Πνύμωσι ἀγίω.

Ω Συμμύσαι με καὶ σύμμορφοι· ἐν Ἱερουσαλὴμ· μείνατε ἐν ὁμοιοίᾳ· ὡς μόνετροποι υἱοὶ· ἐγὼ γὰρ ἀναβαίνω· πρὸς τὸν ἐμὸν Πατέρα· ὑμεῖς τῷ Πνεύματός με πλῆσαι· Χριστὸς τοῖς ἀποστόλοις.

Π Λασηργάτα ἐ δὶ δὶ δασκαλε· μὴ χωρίζε ἡμῶν· ἐκράζον ἐν κατηφείᾳ· οἱ ἀάουλοιοι Χριστῷ· μολῶντι πρὸς τὸ ἄρος· ἐκ γῆς ἀναλιφθῆναι· Ἐ πάντα γὰρ ἀφέντες πιστῶς· ἡκολοθήσα μὲν σοι.

Π Ατρικῆς σε ἑσποάσας· χαρακτῆρα Χριστὶ ἐγνωμῆν τὸν ἐκ πορφέ· γεννηθῆντα ἐν σαρκί· ἐκ Πνεύματι ἀγίῳ· ἀφράσως ἀσυγχύτως· καὶ νῦν ἐν τοῖς ὑψέσις ἐκ γῆς φοιτῶντα σαρκοφόρον·

Θεοτόκιον.

Ε Ν τῇ μήτρα σε ἐχώρησας· Θεοτόκε ἀγνή· ὅν οἱ ἄρανοὶ χωρῆσαι· ἐκ κίβδουσι ὅλας· αὐτῇ δὲ παναγία· ὡς πάντων ἀνωτέρα· ὑπάρχουσα κτισμάτων· ὡς βρεθῶν τῶν φέρεις.

Γωσφ· Ωδὸν, ς·

Λίθος ἀχειρότητ·

Ε Τεινας παλάμοις ἐν ξύλῳ· τῆς πρὸς τῆς βρώσεως τὸ ξύλοι· Δίαποτα χειρὸς ἐκταθείσης·

τῶν ἰσχυροτέρων· βλάβῳ ἰωμῆτος· ὅθεν τῶ ἀκατάλυτον· οἰκονομῶν σε δὲ δέξομεν.

Π Ὑλας ἐὶ μαχλῆς τῷ θανάτῳ· τῇ καταβάσει σε σωτρίδας· ἀδὲ Ἐ βασιλεία πάντα· τῷ σὺ δυνάμει· Σάτερ ἐπένωσας· καὶ ἀνασας τριήμερος· τῶ οἰκῆ μὲν ἡ κατελάμωρωσας.

Ε Φης ὁπτανόμην· Σάτερ· τοῖς σοῖς ἀγίοις ἀποστόλοις· μὲ τῶ ἀνάσασιν κόσμον· δὲ δραμόντες· πίσει κηρύξατε· ἀ ἐν ἐμοὶ κατίδτε· φρικτὰ καὶ ἄρρητα θαυμάσια·

Θεοτοκίον.

Ι Δεις τὸν Χριστὸν ἐγενήντα· μὲ γωσφῶν μωροφῶν· καὶ μετὰ βλῆσα τὸν θῆνον· εἰς ἄφροσύνην· τῷ τῶν ἰδοξάζεις· ὅθεν μεγαλοφάνους σε· Θεοκῆ τῶ μεγαλωόμεν·

Σταδίτ· εἰρμὸς ἀλλ·

Ὅτι ἐσπίσε μοι.

Τ Ἦν πυρίγλωσσον χάριν· ἀπεσῆλαι ἀπὸ τοῦ ὑμῶν· καὶ νῦν μὴ ἄθυμῆτε μαθηταὶ· ἀλλὰ χαίρετε αἰ· ἔ γὰρ χωρίζομαι ὑμῶν· εἰ ἐπὸς ὑψος φοιτῶ.

Α Νίερχομαι ἐν δέξῃ· ἀλλὰ πάλιν ἤξω Κριτῆς· κηρύξατε ἐν πᾶσι μαθηταὶ· εἶναι φύσει με διπλῶν· Θεὸς γὰρ πέλω καὶ βροτὸς· ὁ ἐν ἰψέσις οἰκῶν·

Σι

ἀνεβόα μυστικῶς· ἔσα κούτη ἡ πύλη·
κικλειομένη δίχα μὲν τῷ Θεῷ.

Τῷ Γωσίφ. **ΩΝ, ἰ**

Παῖδας Δαγαῖς ἐν τῷ.

Τὴν ἐν τῷ Ἀδάμ ἀμαρτωθεύ-
σαν· φιλῶν θεοῦ πεφύσιν ἀκ-
κτόμενος· ἔπεινας παλάμας σὸ·
ξύλω προσπλάμενος· ἐπὶ τῷ πλῶ-
ρον τῷ ἀχραυτον· Ἰεροῦφόμενος·
διό σὸ τῷ πολλῶν ὕσπλαγγίαν·
ἀνυμολογῶμεν· εἰς πάντας τὸς
αἰῶνας.

Ω· Σ ἐβλεψε καὶ τὸ σὸ ὁ ἄδης·
συκλόοντα τῶν τῶ βασί-
λει· ἔς πάλαι κατέπτε· φόβω σὸ
τελῶρ μένος· νεκρῶς ἐβίβω ἀπαντας·
Λόγω κραυγῶν ὄντας· τὸ Κύριον ὑμνεῖ-
τε τὰ ἔργα· καὶ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας
τὸς αἰῶνας.

Θ· Ρινύσους ἐβόα μωροφόροις· τῷ
λίθῳ καθήμενος ἡ ἀγγελ·
δρόμιω ἀπαπέιλχτε· μαθητῶν τῷ
ἐγγερσίν· τῷ Ζωοδότη ἡδὴ ἡ γῆ· ὁ-
πως ἐγγεργεται· τῷ ἄδ ὁ κατελὼν τυ-
ρανίδα· καὶ τῷ δὲ βόλῳ· σωτρι-
φας τῷ κακίαν.

Τριαδικός.

Ε· Να μὲν δεξάξω τῇ ὁσία·
Τριάδα κυριῶ τῶν πεσω-
πις, δὴ τῷ μένῳ ἐπιότητα· Πατέρα
τὸν ἀναρχον· Υἱὸν ἑ Πνεῦμα ἅγιον·
βοῶν ἐκάσῃ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ

ἔργα· καὶ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας
τὸς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ω· Σ ὠφθη Θεὸς ἐν σὸ Περ-
σίνε· μὴ λύσας παρθενίας
ἔλως σήμαντρα· ἔπος Ἰεργήγεργα·
λίθῳ τὰ σφραγίσματα· καταλιπὼν
ἀσάδουτα· ὃν κατιδῶσα χαρῶς·
ἐπλήθης εὐλογῶσα τὴν τέτῳ· θείαν
δωσασίαν· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τῷ Στρωδίτῳ. **ἄρμὸς ἀλλ·**

Πέντα τὰ ἔργα τῷ Θεῷ.

Ε· Ν τῷ σαυρῶ σὸ Γηοῦ· οἱ μα-
θητῶν σὸ ἐγκωχόμενοι ἔκρα-
ζον· Κύριε ὅτι τὸς ἔραυὸς ἀνυψώθη-
τι· καὶ πέμφον ὡς ἔφης ἡμῶν τὸ
θεῖον Πνεῦμα.

Ε· Ν τοῖς πατήμασι τοῖς σοῖς·
ζωοπλαθέντες οἱ ἀπόστολοι ἔ-
λεγον· Κύριε ἐν ἡμῶν τὰ ἐλέη· σὸ
θαυμάσων· τῇ τῷ Παράκλητῳ
Σωτῆρ ὅτι δὴ μῖα.

Η· Θεοτόκος τῷ Υἱῷ· σὸ ἀ-
πόστολοι σιωδοῦσασ ἔκραζε·
Σπλάγχχον μὲ ἕσπερ μῖ ἡρετήσω
τῷ πάθει σὸ· φώτισσῃ ἀγίασων κῖω
Πνεύματι θεῷ.

Θεοτοκίον.

Σ· Υν τῷ ἀπέλω Γαβριήλ· τῇ
Θεοτόκῳ ἀσιγήτως εὐοῖσωμεν·
ἀχραυτε χαῖρε τῆχος ἑ σκίπη τῷ
δῶλον σὸ· χαῖρε σωτηρία ἡμῶν τῷ
σὸ τιμώντων.

Γρασηφ. Ωδν, θ'. Α' πας γεννηθης

Ανω ανεληθων· εις υψους μακροθυμια· εθελουσιως σαυρω· ειλικυσας τον ανθρωπον· εν τω βαρεθρον· της απολειας προς φως· κατοπιθεισ δι μιμησπι· Ζωη υπερχων Χριστι· τδς ον ταφοις· ηγειρας καθουδουνας· τη σιωτη ηγη ενδοξω ογρασεισ.

ΜΥρα σοι χροτις Γαωαμων εκομιζει· τω της ζωης Χορηγω· εκπαυουσαισ σε· Γνωγμενον· ουκ ηγελισατο· τοις μαθηταις τλω ηγερσιν συνηθερισμενοισ ομω· εκπειθουσιν· οιστινεσ ιδουντεσ σε· φωτισμω ηγη χαρωις επληρωθισαι.

Ηλιε Χριστι· εν αδη γενόμενος μω ψυχης ως Θεοσ· τοις εκει καθουδουσι· πεπειδημενοισ· εκ τω αμάνοσ τω φωσ· τω σεν φηφρωδσ επελαμψασ· ελ εζανεισπασ· τη αγια· τδτδσ ανασασεισ· ανυμνωνας την σην συγκατάβασιν.

Θεοτοκίον.

ΝΕύμαπι τω παν· Παρθίνε του φέρουτα· Θεόν εκύησασ· ανθρωπον γενόμελον· δι υστωλαγχίαισ· Θεοχρίτωτε· ον εκτενιδσ ινέτδτε· φωταγαωησαι ημω· τδσ καρδιαισ· των μακαριζούντων σε· ως αγνω αληθωσ Θεομήτορα.

Στεδιδτε· ειρημησ αλλο·

Κινει τλω λυρασ Δαβιδ·

ΟΡοσ τω τω Ελαμων· δέχων τον Χριστον· ερχεται γω τω ενάσασ· τοις επωθραλοισ· επι σοι θε επηγεια· κάλισον εις εσταν· τω Σιναϊον· Θαβωρ τε· Εβερμων· σωω τοις περφήταισ ηγη σωω τοις αγαποσολοισ· τλω Θεομήτορα σωω τδσ μωροφωρεσσαισ.

ΟΓ δωδεκα μαθηται· εκ υ Βαπτισθισ· συν τοις δεκα εκ περφήταισ· οι εβδομημοντα μαθηται· Ηλιω ηγη Μαυσθισ· η αγνη Θεοτόκοσ· σωω τη Ευα· εκ οσασαυροσ Αδαμ· οι πατριαρχαι σωω τοις απηλαιοσ ομω· δαδτε αθερσθητε επι τω Ελαμων.

ΛΟγε Θεω ηγη Θει· παντων Ποιητα· γέννημα της Θεοτόκου· Πνδύματος αγιω χρηγηθω δωλλάγητι· τοις φυβα σε υμνωσι· σαρκωφοροσ ως Θεόν τε ηγη βροτον· εγκαυχωμένοισ τε τω σαυρω σα Χριστι· ηγη τλω εικονε σα πτωμασι θεοφένωσ.

Θεοζήκον.

ΟΧιμα θειωσ φωτοσ· γέγονασ σεμνη· αχραιτε παμμωκαρια· συ γω εγίννησασ ηγη αγκαλαισ εβασασασ· Κυριον τον Σωτηρα· ον οι ανω πεφερωσι θεοκοι· διω υμνωμέν σε ως μητέρα Θεω· εκ μεγαλυνομεν Μαρια Θεοτοκε.

Τὸ σερβάτω τῆς, εἰ. ἐβδομῆς
ἀπὸ τῆ πάχα.

Τετραδάδιον. Ποίνμη Γασήφ.

Ωδὴ, σ'. ἦχ. Ϟ, δ'.

Ἐν πλάγει τῆ βίης.

Ιουδαίων ὁ δῆμος· ἀνέστησέ σε
 τῷ ξύλῳ τῆ σαυρῶ· ἀλλὰ ἰψώ-
 θης καὶ κατέρραξες αὐτὸς· τίω γῶ
 σὺ βασιλείαν· κακῶς ἀποστάμενοι·
 τῆς σῆς δόξης ἀλλοτροῦνται.

Τὸ σωτήριον πάχα· τὸ θεῖον
 ἔαρ τελέσαντες πισοί· περ-
 κατηρῶμεν τὴν καρδίαν ἑ τὸν νῦν·
 τὴν τῆ Πνεύματος χάριν· φαρδῶς
 ὑποδέξασθαι· τὴν πεμφθεῖσαν
 τοῖς ἀωσέλοις.

Ανατίλεις ἐν πάφῃ· διηγο-
 σιῶνς ὁ Ἥλιος Χριστὶ· τὸ τῆ
 θανάτῃ διεσκέδασας συγῶν· ὡσπερ
 νύκτα βαθείαν· ἑ πάντας ἐλάμπρυ-
 νας· ἦς τῆ φωτός σε δείξας. Ϟ.

Υπὲρ ἀνοιοι πῶσαν ὁ σὸς ὑ-
 πέρχει ὁ θεῖος Τοκετὸς· τὸν
 γῶ πῆσ ὅλων Ποιητῆν τε ἑ Θεὸν· ἐν
 σαριῷ ἀποτίκταις· ἐν ἀίτησαι Δί-
 σπαινα· τῆ σωθῆναι τῆς σὲ ὑμνῶντας.

Ἐτερον τετραδάδιον τῆ Στγδ'ίτῃ.

ἦχ. ὁ αὐτός. Ωδὴ, σ'. εἰρμὸς ἄλλος.

Τῶν παλαισμάτων τῆ ξάλη.

Τοῖς αὐτόπαις τῆ Λόγῃ συ-
 νακίεθωμεν· νοητῶς εἰς τὸ

ἔρος ὡ φιλήθιοι· τῆ Ἐλαιδνὸς κερ-
 ζοντες Διδάσκαλι· τὸ Παράκλητον
 Πνεῦμα κατὰπεμφτον· ὡς περι-
 φησ ἡμῶν.

Η Θεοτόκος Μαρία σὺ τοῖς
 εὔδικα· τῆ Ἐλαιδνὸς εἰς ἔρος
 περσαιάβηθι· τῷ Γησῶ κραυγάζῃ-
 σα ὡ Τέκνον μου· τὸν Παράκλητον
 πᾶσιν ἀώσελλον· ὡς περιέπας
 ἡμῶν.

Ω Μαθηταὶ τῆ Κυρίῃς ἑ Θεῶ
 ἡμῶν· σὺ τῷ Προδρόμῳ
 πρεσβείω περσαγάγει· ὑπὲρ ἡμῶν
 πρὸς Κύριον τυχεῖν ἡμῶς· τῆς τῆ
 Πνεύματος θείας ἐλλάμψεως· ἱε-
 σίαις ἡμῶν. *Νικησίμων.*

Ο Ἐκ τῆς πλάσθησας με ἑ
 ζαώσας με· ἑ εἰς γῆν ὅπρσι-
 φειν πάλιν φάμνος· ἑς περσελάβῃ
 δῆλως σε ἀνάγαγε· ἐν φρεσῶ τῆ
 θανάτῃ Κύριε· καὶ ἐνάπαισον.

Θεοτοκίον.

Ω Μακαρία παρθένε πῶς γε-
 γνήνηκας ἀνδρῶν ἑ κει-
 μνήνης ὡς τὸ πέτερον· Θεὸν γῶ
 ἀπεικῆσας τρεψίον· φοβερῶν ἀλλ
 αἴτησαι σὺ ξηοθῶ· τῆς ὑμνῶντάς σε.

Γασήφ. Ωδὴ, ζ'.

Ἰμνὸς φλογίζον καμίναν.

Η Κτίσις σε ὑβῶσα· τὸν Ποιη-
 τὴν ὅπρ σαυρῶ πένθης ἐνεδύ-
 σατο· ἑ ἐν τρέμῳ ἔλεγεν· εὐλογη-

τὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς τῆς
πατέρων ἡμῶν.

Ο Ἄδης σε τρομάξας κερδὸς
ἀνέπεμπιν ἕς πάλαι κατέ-
πιεν ἐκβοῶντος Δέσποτα ὀλογη-
τὸς εἶ ὁ μόνος ὑπάρχων Θεὸς τῆς
πατέρων ἡμῶν.

Χ Αὐτὸν τοῖς μαθηταῖς σὺ ἐν
τῆς νεκρῶν ἀνάστασις ἔσωσα-
λιζόμενος ἐχορήγης Δέσποτα ὑ-
ποδ' εικνύων ὡς μόνος ὑπάρχων Θεὸς
τῆς πατέρων ἡμῶν. **Θιοτ.**

Π Αρθίνος μὲν πόκος ὡς ἐπὶ περὶ
τόκος Ἀγνὴ πύφωας τῆς
φύσεως ἐπι σοὶ γὰρ Ἀχραυτε κερνο-
τρῶνται οἱ ἔροι διό σε πιστοὶ μα-
καρίζομεν.

ΣΤΗΔΙΤΑ. **εἰρμὸς ἄλλο.**

Πῦρ φλέγον ἐν κερμίνε.

Π Ετάσωμεν ὄμματα τῆς ὀφθα-
λμοῦ ἡμῶν ἰδῶμεν τὸν Κύ-
ριον νοητῶς περὶ τὸ ὄρος τῆς Ε-
λαιῶνος μελῶντα τῆς ἀνεληφθῆναι
ἐν νεφέλῃ φωτός.

Δ Αβὶθ ὁ ὑμνὸς γραφὸς πάλαι
περίφησε τὴν ξένω σὺ ἀνο-
δὸν ἀπὸ γῆς εἰς ἔραυδ' διό ἔφαλ-
λων ἐβία ἀνέβη ὁ Θεὸς φησὶν ἐν
ἀλαλαγμῶ.

Π Ρισβείαις δέόμεθα τῆς ἀποσά-
λων σὺ ἔτῃς μωροφῆραν σὺ
τῆς περὶ εἰς Προδρόμω τῆς ἀνυ-

μῶντάς σε σῶξε παντὸς πειρασμῶ
τῆ ἄλλοτρίῃς ἐχθρῶ. **Νικῶς.**

Τ Οὐς πίσει μετασάντας ἐκ τῆς
πρωσκάβαν Χριστὸν χρῶ τῆς
δικαίαν σὺ σωαρίθμισον Σωτῆρ
σὺ γὰρ νεκρῶν ἔτῃς ζώντων ἔχεις
ἐξουσίαν ὡς Θεὸς Διωατός. **Θιοτ.**

Α Ρῖθη τῆς λεγόμενον καὶ πάλι
ἀγνώσον μένει μὴ νοόμε-
νον Θεατόκα παρθένη τὸ τῆς υνδύος
σὺ τέρας ἐν τῇ γὰρ χωρεῖς τὸν μηδα-
μῶ χαρητόν.

Γωσῆφ. **Ὡδὴ ἡ.**

Τὸν ἐκτείνωτα Θεὸν.

Τ Οὐν ἐκείσιν νεκρῶν ἐξανα-
σάντα ἰδόντες σὺ οἱ μαθηταὶ
σὺ Χριστὸν ἔσωσαλιζόμενον ἀντί-
ἐν χαρᾷ ἐβόων ὑμνεῖτε τὸν Κύριον
πάσσα κησίς ἔτῃς περὶ εἰς πάν-
τας τῆς ἀθάνας.

Τ Ην τῆς Πνεύματος ἀγνῆς τῆς
παναγῆς λαβόντες ὅτι κηλει-
σμεῖων θηρῶν ὁ σοὶ μαθηταὶ ὦ Λυ-
τρωτὰ εἰσελθόντα εἶδον *** Ζωο-
δότα τῶ δ' ἐδοξασμένα εἰς πάντας
τῆς ἀθάνας.

Τ Ὡν ἀπέλων οἱ χοροὶ σωεαρ-
τάξαι πάντες τὴν σεπῶν
ἀνάστασιν δι' ἡς *** τῆς βροτῶν ἡ
φύσις τὴν πρώτῳ ἀπέλασεν ἀφ' ἄφρα-
σίαν σὺ πῶς ἀστωματίς χορδῶν
εἰς ἀθάνας.

Θιοτοκίον.

Η Παρθένης ἐν γαστρὶ κωφορεῖ
τὸν τῷ κόσμῳ μόνον βασι-
λέα Θεὸν· σάρκα προσλαβόμενον
βροτῶν· ὡς βασιλίδα· τῷ κόσμῳ
ἔδιδασκεν ἐπαξίως· ἀνυμνολογῶ-
μεν· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

ΣΤΥΧΙΟΝ. *ἑρμῆς ἀλλ.*

Λυτροπὴ τῷ παντός.

Μ Αθητῶν ὁ χρεὸς σιωανέρχ-
ται· τῷ Χριστῷ ἐκ Σιών εἰς
τὸ ὄρος νωθὶ· τῷ Ἐλαιᾶνος κερῶν-
τις· μὴ εἰσὸς τὰς ἀρῆς· ὀρφαι-
αῖναι· ὁ ποιμὴν ὁ κηλὸς καὶ Θεὸς
ἡμῶν.

Η Παρθένης Μαρία καὶ πάνα-
γνος· ἀποστόλοις ὁμῶς σιwa-
κέρχεται· τῷ κητιδεῖν τῷ μέλλου-
σαν· τῷ Υἱῷ ἐκ τῆς κἀτω· πρὸς τὸν
Πατέρα· ἐν κηφίλῃ φωτὸς δειῖαν
ἀνοδόν.

Ε Ἦς τὸ ὄρος Κυρίε σιωδράμωμεν
νοητῶς τοῖς αὐτόπταις καὶ μύ-
σαις αὐτῶ· τῷ κητιδεῖν ἐν Πνύμα-
τι· τῷ ἐκ τῆς πρὸς τῷ ἀνω· αὐτῶ
πορείαν· μέλλει γὰρ ἐν ὑψίστοις πο-
ρεύεσθαι.

Νεκρώσιμον.

Ε Ν τρυφῇ πρὸς δεῖσε εἰσάγα-
γε· τὰς πρὸς σὲ μετασάντας
ἐν πίσει σα· μὴ δικάϊον Κύριε· ὅ-
πῃ λάμπει τὸ φῶς σα· μόνε οἰκτιρ-
μην· ὡς Θεὸς τῆς βασάνων λυτρῶ-

μεν Θ.

Θιοτοκίον.

Π Αναγία παρθένη ἀνύμφου π· ἡ
Θεὸν ἐν σαρκὶ ἀποτίξασα·
ἡμῖν ἐν δύο φύσει· ἔμῃ ὑποστά-
σει· τῷ τον δυώπει· ἐκ κηδυνῶν
ῤυσθῆναι τῷ ποιμνῷ σα.

Γωσὶφ. *Ὡδὴ, θ. Ἐπίσκεψι κρῶτος.*

Υ Γωσὶφ ἡ πέτρα· τῆς ζωῆς
μὲν Ἰησοῦ· ἔ πάντας τὰς πι-
σθύνοντας σοι σώσας· σιωίτριψας
κηταβάς· ἀπισθύντά σοι λαόν· ἐ-
βρολίαν δεινὸν ἔ ἀπειθῆ· τῷ οἰκῶ-
μένῳ πᾶσαν· εἰς ἐπίγνωσιν τῆν σὴν·
Χριστὶ συγκαλέσας.

Ε Δέξατο τάφος· τῆν Ζωὴν σε
ὡς θητόν· ἀλλ' ἔλυσας τῆς
τάφων τὰς δισμίμης· καὶ ἡγειρας ὡς
Θεὸς· ἔς ἐνέκρωσε ποτὶ· ὁ ὄφης δο-
λία συμβελλῆ· διὸ πιστῶς ὑμνῶμεν·
σὸ τὸ κρῶτος ἀγαθῆ· καὶ τῆν ἔγχε-
σίν σα.

Α Νέσις ἐκ τάφου· ὁ ἀκρῶτη-
τος παντὶ· καὶ ὠφθης τοῖς ἀ-
γίοις μαθηταῖς σα· ἐν ἀληθείᾳ σαρκὸς·
φανέρωσας· εἰ αὐτὸν· διὸ ἔ σωθη-
θείας αὐτοῖς· ἵνα σαφῶς πιστῶσι·
ὅτι σὺ εἶ ὁ πατὴρ· καὶ λάμψας ἐκ
τάφου.

Θιοτοκίον.

Π Αεθῶδοξον θαῦμα· Θεοτόκε
τὸ ἐν σοὶ· παρθένης γὰρ ἐμῆ-
της ἔχ ὠρέθη· ἀπὸ ἀιδνὸς πλῆν
σα· τῆς περὶ τὸν Θεόν· ἔ μείνα-

σιν παρθένω· μὲν τὸν τόκον πάλιν·
διὸ πάντες σε πιστοὶ· εὐσεβῶς ὑ-
μνῶμεν.

ΣΤΑΔΙΤΣ· εἰρμὸς ἄλλο·

Εὐα μὲν τῷ τῆς·

Η Γρικε τῆς ἑορτῶν· ἡ πλῆ-
ρωσις ὁ Χριστὸς γὰρ· νῦν πο-
ρεύεται· σωτὴ τῆ Μητρὶς· Ὁ Θεοτόκου·
τοῖς θεοῖς ἀποστόλοις ὡς ἔφησεν· ὅτι
ἔρει Ἐλαδιανὸς κακῆθεν ἐκ γῆς· ἀ-
ναλιφθῆναι πρὸς Γεννήτορα.

Ο Ρος τὸ Σιναῖον νῦν· εὐφραν-
θησι τὸ Θαβώρ τε· ἔδ' ἑρμῶν
ὁμῶ· τῷ Ἐλαδιῶν ὁ Χριστὸς γὰρ· ἐ-
κείθεν μέλλει ἀνω παρεύεσθαι· πρὸς
τὸν Πατέρα εἰς τὰ ἕρῳνια· ὅθεν καὶ
ἕξει κρῖναι πᾶσαν τὴν γῆν.

Π Ρισθείαις τῆς Θεοτόκου· Κύριε
Γωάννη· τῷ περὶ δρόμου σου·
τῆς τε κλεινῶν σου ἀποστόλων· τῆς
θεῶν μυροφόρων δεόμεθα· τῆς ἀνυ-
μνῶντάς σου τὰ παθήματα· καὶ τὴν
ἀνάστασιν πείσωξε· **Νικρώσιμον.**

Ε Ν χώρα τῆς ἐκλεκτῶν σου·
Κύριε σωτὴ ἀγίους· κατασκίνα-
σον τῆς μετασάνθους ἐκ τῆς εἰς· πρὸς
σὲ τὸν Πλασθερῶν· Ὁ Θεὸν ἡμῶν· Ὁ
τύττος ἐν τοῖς κόλποις ἀνάπαισον·
τῷ πατριάρχῳ Ἀβραάμ ὁ Θεός.

Θεοτοκίον.

Σ Υνέλαβες ἀναυδρε Υἱὸν· τὸν
Κύριον ὁ παρθένος· πάλιν ἔ-

μεινας· εἰς γὰρ ὑπάρχει τῆς Τριάδος·
ὁ ὅλον με ἐκ σου περὶ λαβόμεν·
διὸ οἶκτον παρενομήτορ τὸν ἀνδρα-
που· ὅθεν σε πάντες μεγαλιώομεν.

Καὶ τὸ τετρακώδιον τῆς ἑορτῆς τῆς
σαββάτου τῆς ἡμέρας τῆς περὶ
ρημῶν Βιβλίου τῆς Βαβυλῶν.

εἰς φῶν. 268.

Τῆς β' τῆς ἐκ τῆς ἐβδομῆς
ἀπὸ τῆς πάσης.

Τριάδιον, φέρον ἀκροσυχ.
Δόξα Θεῷ πρὸς πέρι. Ποίημα ἑορτῆς.

Ὁ δὲ δὲ, ἀ. ἡ. πλ' ἀ.

Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Δ Ιὰ τῆς οὐσμῆς· σαυρὸς Κύριε·
τῆς τῆς ξύλης ἅπαντες· ἐρρῶ-
θημεν κατὰρας· διὸ σε δοξάζομεν·
τῷ ἀγαθότητα.

Ο Σταυρωθεῖς βελήσει· ἔξε-
γήγηται· ἔα ταμῆια ἅπαν-
τα· σκυλεύσας τῆς θανάτου· Χριστὸς ὁ
Θεὸς ἡμῶν· αὐτὸν δοξάζομεν.

Ξ Εὐημερῶν ἰδοῦσαι· ἔλασε-
πῶντα μυροφόρος ἀγέλων·
τῷ θεῶν ἐμῶντο· τῆς Κτίσεως ἀνά-
στασιν· χαρῆς πληρέμενοι. **Θεοτ.**

Α Νατολή Παρθένε· ἐχρημά-
πισας· τῆς ἡλίας Ἀχραπ·
τῆς τῆς δικαιοσύνης· δι' ἧς ἔλασε ἀγα-
σίας· σκότους ἐρρῶθημεν.

Ἐπρον τριάδιον ΣΤΑΔΙΤΣ.

Η'χος

Η' χ. ὁ αὐτός. Ὡδ' ἄ. εἰρμὸς ἄλλος.

Τριαδικόν.

Α' ὅτι μιν τῷ Κυρίῳ τῷ Θεῷ μαρτυροῦν

Α' Σωμην τῷ Κυρίῳ τῷ κρα-
τουῶ· ὅτι ἐκ τῆς γῆς· τῷ Γεν-
νήτρει προσφέρει τὸν ἀνθρώπων· ὄν-
περ προσλαβὼν ἀπαῶς ἐγένετο.

Α' Σωμην τῷ Κυρίῳ πάντες
λαοὶ· ὅτι σὺ σαρκὶ· νῦν ἀνέ-
χεται πρὸς κόλπ' οὗς τῶν πατρικῶν·
πέμφαι τοῖς μαθηταῖς τὸ Πνεῦμα
τὸ ἅγιον.

Γ' Ἐπιφροσύνῃ δὲ ἔραυός· ὅτι
πᾶσα γίνεται· ἐπ' ὄρος τῆς Ἐ-
λαιᾶν ὁ Κύριος· σὺ τοῖς μαθηταῖς
πέλεισαι τὴν ἀνοδὸν. Θεοτοκίον.

Η' Διὰ λόγῳ τὸν Λόγον ἐν γα-
σει· μὴν συλλαβῶσα· Θεό-
συμφε δὲ τέσσαρα ἐν σαρκὶ· πρὸς ὅθεν
τῷ σωθῆναι ἴα σύμπαντα.

Γωσήφ. Ὡδ' ἄ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ. ἡ.

Τὸν Πόιντ' ἡ τῆς κτίσεως.

Θ' Ἐὸν σαρκὶ σαυρῶ μνην· ὁ ἅ-
λιος βλέψας ἐσοπίεζετο· ἔ-
τῃ ἐσαλόθη· ἔ ἐρήνηνωτὸ πέτρον.

Ε' Κατ' ἵδου κερὰν τριήχερος· Χρι-
στοῦ ἐξηγήθη καὶ σαυρῶ γείρει·
πάντας τῶν αἰσχύων· θανάτου κα-
θ' ἡμέρας· τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν
καρμικῶν.

Ω' Φθὴς μὲ τὴν ἔγερσιν· τοῖς
σοῖς ἀποστόλοις δὲ ἐπλήρωσας·
τῶν τῶν ἐξέφροσυνῶν· οὐκ ἔπρην ἀνει-
ρεῖς· ἡ τῶν πνευματικῶν καὶ τῶν
καρμικῶν.

Π' Ἀπὸ τὸν πανάγιον· Λόγον
σωμαϊδίων ἐ Πνεῦμα Θεῷ·
ἀκτιστον Τριάδα· ὑμνήσω μὴν ἀπαύ-
τως. Θεοτοκίον.

Ρ' Ὑσαι ὑμῶς κολάσεως· ἔ τῆς
αἰωνίης κατὰ κρίσεως· τῆς σὲ ἀ-
νυμνήσας· ἀγνή Θεογεννήτρει.

Σταδίτ'· εἰρμὸς ἄλλ'.

Οἱ ὅσιοι σὺ πᾶδες ἐν τῇ.

Ο' Ἰδοῦ σοὶ ἀπόστολοι προσεφά-
ναν Χριστῷ· μὴ χωρίζῃς τῆς
δύλων σὺ· ὅτι πάντα ἀφέντες· σοὶ
ἠκολούθησαμεν.

Ω' Πέτρε ἐπιμαρτύρῃ σὺ τὸς
λοιποῖς μαθηταῖς· ἡσυχάζου
ἀνάτην· ὡς ἐν γλάσσοις περι-
κλαῖς· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον.

Ω' Παῦλε τί προσκείμεν κατὰ
δράκων πίστεος· δεῦρο πίσει
ἡσυχάζου· ἔραυόθεν πέμφθη σοὶ·
τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον. Θεοτοκίον.

Τ' Ὁν ἄρρητόν σὺ τόκον πάντες ὑ-
μνήσω μὴν ἀγνή· εὐσεβὸς ἐκ-
βοάσεις πῖσοι· χαῖρε Μήτηρ παρ-
θένη· Χριστῷ τῷ Θεῷ ὑμῶν.

Γωσήφ. Ὡδ' ἄ. δ'.

Σὶ τὴν μακαρίαν ἐν.

Ε' Τενας παλάμης ὅτι σαυρῶ
τὸν κατατεινόμενόν με πολ-
λαῖς· μεθοδίας τῶ πλάνθ' οἰκτιρῶ-
μον ἀνακτάμεν. Θ.

Πύλας τῆ θανάτου καὶ τῆς με-
χλῆς· λύσας ἐκ νεκρῶν τριή-
μερος· Ἐξανέστη ἢ πάντων οἰκτιρ-
μον Ἐξανάσας.

Εβλῦθες νεκροῖς τῶ ὄντως ξαλιῶ·
καὶ Ἐξανάσας τριήμερος· ἀνε-
λίφθης ἐν δόξῃ ὁράντων τῶ σιωπῶν
μεθῆτων. **Θεοτοκίον.**

Ιλιων ἡμῶν ἀπέργασαι· ἀχραντε
παρήνε τὸν σὸν Υἱὸν· καὶ Θεὸν
τῶ ἀπάντων τοῖς πίσει ἀνυμνοῖ σέ.
Σταδίτη. **εἰρῆς ἀλλο.**

Τέρπη ὀνείος Γορηλ· κατη-
ξιώθης γὰρ διασααθῆ· τὸν ὀ-
μότιμον τῶ Πατρὸς χαρακτῆρα· ἔ-
πληθῆναι τῆς ἰσοσθενῆς· τῶ Πνύ-
ματι χάριτος.

ΩΓαδαῖοι ἀπειθεῖς· τί ἀγνώ-
σισα συγκαλίπεθε· ὅτι πρῶ-
φιτε ὅ ἐπήνωτε τάχος· τῶ θαιόν-
τος ὅτι τῶ σαυρῶ· τῶ θείαν ἀνέλω-
ψιν.

Τριεδνόν.

Σε' περσιωδ σὺ τῶ Πατρί·
ἔ θείω Πνύμυτι δὸ ἔπικου·
ἢ ἀπέειραυδρος καὶ Θεοτόκος Μαρία·
πέσδεξά με τὸν ἀμφοτολὸν· καὶ
σῶσόν με Κύριε.

Θεοτοκίον.

Σε' Μιθὸ πάρηνε ἀγνή· μεσα-
ρεῖδμν γενεαὶ γενεῶν· ὅτι
γίγονας ἰλασῆριον κόσμου· ἢ Σαυτή-
ρα ἔ Δημησρῶν· ἀρρήτως κηίβησα.

Τῆς γ'. τῆς ἑαυτῆς εβδομάδος

ἀπὸ τῶ πάχα.

Τριεδνόν, φέρει ἀκροστυχ.

Ὁ δὲ αὐτῆ Γωσῆφ.

Ὁ δὲ, β'. ἡ χ. πλ. ε.

Ἰδιπιδετι· ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός.

Ωσπερ ἀνίψασε ἰ πάλαι τὸν
ὄφιν Μωῦσῆς· οἰκτιρμον· ἔ-
πω σὺ ὅτι τῶ ξίλυ ἀνυφώθης· τῶ
ἀλάστορος ἐχθρῶ· τῶ ἰοβόλον κακίαν
ἀπορρηπίξαν ἔ δὲ ἡσώζων ἡμῶς.

Δοξα τῶ δόξῃ σῶ· δεδοξασμέ-
νε Ἰησοῦ· πεθεῖς γὰ· ἐν μη-
μείω ὡς νεκρῶς ἐθελδοσίας· Ἐξανέστη
ὡς Θεός· σωειγέρης τὸν κόσμον· τῶ
σῆ ἡγέρσει ὡς πᾶν ὁδωάμ.

Η ἐκ νεκρῶν μεθόδοι· γενεαὶ ἐ-
πάλαι ὁ Ἀπῆλος ἀσάχτων· μὴ
θρηνεῖτε ἐν λαιῶν· ἀλλὰ ὅτι ἀπο-
σῶλοις· τῶ πᾶν ἐγέρσει ἀπαγεί-
λατε. **Ἰησοῦ κα Θεοτοκίον.**

Αρεά γῆς· παρήνε· σαυραθῆς
τε ἔ παφῆς ἐθελδοσίας· ἔ ἀνάσας ἐκ
τῶ νεκρῶν· ταῖς αὐτῆς ἰεσάμης· ἔ
σά ἐλέμ πᾶσι καπάπεμψον.

Ἐπῆραν τριεδνόν τῶ Σταδίτη.

Ἡ χ' αὐτῆ Ὁ δὲ ἔπῆρμῶ ὁ δὲ ἔπῆρμῶ.

Ἰδιπιδετι· ὅτι ἐγὼ εἰμι Θεός.

Ἰὸ πάντα· ἀγατότητι τῆς δόξης

μη πληρώσας· ἐὶ τὰ νῦν εἰς ὕψους·
ἀπὸ γῆς ἀναβαίνων· τῷ καταπέμφαι
πᾶσι τὸ Πνεῦμα.

ΕΓνωμὴν ἐγνώμεν· ὅτι αὐτὸς
εἶ ὁ Θεὸς· ὁ σὰρκα· ἐκ παρθένου
προσλαβὼν ἀναλλοιώτως· ἔπαρθάν
ἔ ἀνασᾶς· ἀναληφθεῖς τε ἐν δόξῃ·
ἔ πάλιν μέλλων ἕκειν τῷ κρίναι
τὴν γῆν.

ΚΥρίε Κύριε· ἡμεῖς δουλεύοντες
μαθητῶν· προσβέβαις· καταξίωσον
ἡμᾶς τὸς σέβοντάς σε· προσκυῶσαι
μυστικῶς· τὴν ἐν γῆς ἐν ἡλίσις·
ἀνάληψιν σε καὶ ἀνυμνήσαι σε.

Θεοτοκίον.

Τὶς μὴ θαυμάσει· βλέπων ἐν σοὶ
τὸν Πλασθερῶν· Παρθένε· ἀναπλάσσει
τὰ ἀποκόπαι· καὶ ἀφρέσω ἐνάσει· ἐκ
σοῦ σαρκὶ γεννηθέντα· ἀναλλοιώτως
εἰς σωτηρίαν ἡμῶν. Γωσήφ. Ωδὴ, ἡ.

Τὸν τῷ πικτὸς Δουμυερῶν.

ΥΜνολογῶμεν σε Χριστέ· τὴν
τρίμερον ἀνάστασιν· καὶ τὴν
φαινοτάτην· ἀνάληψιν ἐν πίσει·
αἰεὶ δὲ ξολογῶμεν.

Τὸν σαρωθέντα δι' ἡμᾶς· καὶ
νεκρὸν τεθέντα μνήματι· ἐπὶ
τῇ τῆς ἐσχέσει· φωτίσαντα τὸν
κόσμον· Χριστὸν ὑπερυψώμεν.

ΗΛιε ἄνυτε Χριστέ· ὁ ταφείς
ἔ ἀνασᾶς ἐκ νεκρῶν· φωταγῶν

γῆσον πάντων· ἡμεῖς τὰς δὲ θανάσις·
δοξάζειν σε ἀπ' αἰῶνος.

Θεοτοκ.

ΓΚετηρίαν τῷ ἐκ σοῦ· σαρκωθέντι
ἐπὶ Λόγῳ ποίησον· Θεοτόκε παρθένε·
ἡμᾶς ὕπως οἰκτείρη· τὸς τεταπεινωμένους.

Στυδίτις. εἰρήμεις ἄλλο.

Ἀπὸ τῶν οὐσῶμα.

ΕΝώχ δοξάζεται· μεταπηθήμενος·
ἀλλὰ ἔ Πέτρος δεχόμενος τὰς κλῆς·
ἔραβὼν ἔδεις δὲ· ὑπερέβη πᾶσι
μὲν· Χριστὸν τῷ ἀφραμένον·
ἐκ γῆς πρὸς τὸν Πατέρα.

ΗΛίας ἀξεται· πυρίνω ἄρματι·
ἀλλὰ ἐπὶ Παῦλος εἰς τρίτον ἔραβὼν·
ὁ Χριστὸς δ' ὑπὲρ πάντας· ὡς
ἀπάντων Διαπότης· λαοὶ ἀγαλλιάσθαι·
αὐτῷ τῷ ἀναλήψαι.

ΛΑοὶ ἀγάλλισθε· περαιορτάζοντες·
τὴν τῷ Κυρίῳ ἀνάληψιν· φαρδῶς·
σὺ τοῖς ἀποστόλοις· ἱερεῖς ἔλοβῶται·
περῶνται σὺ δικαίσις· ἔδεις οἰς
ἀφροφόροις.

Θεοτοκ.

Τὸ χαῖρε κεῖται σοὶ· ἡ κτίσις
ἀπᾶσα· τῷ Θεοτόκῳ ἀπαίσις τῷ
φωτῷ τῷ φωνῷ· χαῖρε ὄρος μέγα·
ὅς ἔ λήθος ἐτμήθη· Χριστὸς ἀδυνατήτων·
ἐπὶ δὲ ἡμῶν.

Γωσήφ. Ωδὴ, ἡ.

Μεγαλωμένον Χριστέ.

ΩΣ ἀμνὸς ὅπι σφαγῶν· περὶ
σὴς γῆς δέσποτα Χριστέ ὁ Θεός·

Α Γ' ἤϊ ἀπέλων· πᾶσαι τάξεις
προσέλθετε· ταῖς ἐφύπερθεν
κεφάλαια· πύλας ἀράτε τάχιστα·
ἐφ' ἔσται γὰρ Χριστὸς· ὁ Θεὸς ὁ βασι-
λεὺς ἡμῶν.

Τ Ων ἀποστόλων· ὁ χρὸς μὴ
σκυθεύσασθε· ὁ ἰψὺ μὴ
Κύριος· Ἐ γὰρ πάλιν ἐλεύσεται· τῷ
κρίναι ὡς Θεὸς· καὶ Κριτὴς ἔσται πε-
πραγμένα ἡμῶν. **Θεοτ.**

Ε Ν τῇ γαστρὶ σου· χωρηθεὶς ὁ
ἀχώρητος· τὸν Ἀδάμ ἔσωσε·
καὶ τῆς πλάνης ἀπήλλαξε· διό σε
Θεοτίκῃ· παρθένη μακαρίζομεν.

Ωδὴ, ἡ. Τὸν ποιητὴν τῆς κτίσεως·

Υ Ψέτε τὸν Θεὸν ἡμῶν· Ἐ εἰς
ἔρος ἄγιον τὸ ἦϊ Ἐλαιδῶν·
πάντες προσκυεῖτε· ἐν τῷ ἔσται γὰρ
ἰψὺται.

Α Σμαρτα προύετι· σωὶ τοῖς
ἀποστόλοις μελωδισομῶν· τῇ
ἀναλιψίμῳ· ἡμῶν τῷ Δεσπότη.

Υ Ψάσω σε φιλόνησθε πε· ὅτι
με ὑπὲρ λαβὴς ἰψὺ μὴ
ἐν πύλαις ἄσθ· τὸ πᾶν συγκεχα-
σμένον. **Θεοτοκίον.**

Ι Κετηρίαν ποιήσαν· ὑπὲρ ἦϊ ὑ-
μνούντων σε Παιάχρατε· ῥυαθῆ-
ναι παντοῦ· πειρασμῶν ἑκινδύνων.

Ωδὴ, θ. Ἡσαία χόρδου ἢ παρθένο·

Ο Δαβὶδ εὐφρανθήσεται· ὁ Χρι-
στὸς γὰρ· ἐν ἀλλαγῶν· ἀνέρ-
χεται ἐκ γῆς· πρὸς τὰς οὐρανοὺς·
πληρᾶν σε τῷ πνεύματι· ἑπάρει-
χον· Πνεῦμα τὸ εὐθὺς· πᾶσιν ὡς
εὐαγγελίχον· μεσιτεία τῷ αὐτῷ
μαθητῶν.

Ο Γ' προσφῆτε ἅπαντες· σωὶ
ἀπέλοις· ἤκατε σωσθῆ· ἐπὶ
ὄρος ἦϊ Ἐλαιδῶν· ἔσται ὁ Χριστὸς·
ἀνέρχεται αὐρίον· σκερκοφόρος· ἐν
τοῖς οὐρανοῖς· ἑ ἀλλάξατε· πληρέ-
μνοι θεῖς Πνεύματι.

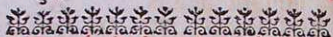
Τ Ων ψυχῶν τὸ σῆνώμα· κα-
θάρατες· πόσις ἡδοῦν· θυ-
μίαμα Χριστῷ· οἴσωμεν εὐχῆς· ὡς
πρὶν οἱ ἀποστόλοι· ἐκβοῶντες· δὸς
ἡμῶν Σωτήρ· Πνεῦμα τὸ ἄγιον· ταῖς
προσεύχαις τῆς Τεκνῆσεως σε. **Θεοτ.**

Ο Υ' Θεὸν ἀσώματον· ἔδὲ πᾶ-
λιν· ἀνθρώπων ψιλῶν· προ-
σήγαγεν ἡ ἀγνὴ· κόρη ἑ σεμνὴ· ἀλλ'
Ἀνθρώπων τέλειον· καὶ ἀφ' οὐδῆ·
τέλειον Θεὸν· ὃν μεγαλιώσωμεν· σὺν
Πατρὶ τε καὶ τῷ Πνεύματι.

Τῆ, ε. τῆς ἑκτης ἐβδομάδου
ἀπὸ τῷ πάχα

ἐορτάζεται ἡ ἐνδοξος Ἀνάληψις
τῷ Κυρίῳ, ἑ Θεῷ, ἑ Σωτήρι
ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ.

Ζῆτει πᾶσαν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῆς
εἰς τὰ φύλλ. ρη.
τῷ Πεντηκοστήρι.

Τῷ, σ. τῆς ἐκτῆς ἐβδομάδος
ἀπὸ τῆ πάχα.

Τριᾶδιον. Ποίημα Γωσήφ.

Ωδὴ, εἰ. ἦχ. Ϟ, δ'.

Ἀσεβεῖς ἐκ ὄλουται.

Αΰλα μβαϊόμην ἐκ γῆς
πρὸς ἄραυδ' ἔς ἐκ ἔλιπες
τῷ Πατρὶ· σινεδρῶν Δέσποτα
καὶ τῷ Πνύματι· μαθητὰς ὀλό-
γησας· αὐμνῶντάς σε φίλῶν θεοπε.

Αΰλα μβαϊόμην ἐκ γῆς
πρὸς ἄραυδ' ἔς ἐκ ἔλιπες
τῷ Πατρὶ· σινεδρῶν Δέσποτα
καὶ τῷ Πνύματι· μαθητὰς ὀλό-
γησας· αὐμνῶντάς σε φίλῶν θεοπε.

Τὴν λυφθῆσαν Δέσποτα· ἔ-
σίαν ἔξ ἡμῶν· ἐν τῷ θρόνῳ
τῷ πατρικῷ· ἐνδρῶσας Κύριε· κατε-
κάλυψας· μετ' ἧς μέλλεις ἔρχεσθι·
κρίναί κόσμων παντοδωμάμε. Θεοί.

Τὴν ἀγνώ ἀγνέουσι· τιμή-
σωμην νοί· καλλονῶ τῷ τῷ
Γακῶβ τῆς ἐνθῆσι περῆξοι καλλυ-
νόμην· εὐσεβῶς ἰμνῶσωμην· ὡς μη-
τέρα τῷ Θεῷ ἡμῶν.

Ἐτερον Τριᾶδιον τῷ Στῆδῆτῃ.

ἦχ. Ϟ, β'. Ωδὴ, εἰ.

Ὅτι νῦν τῷ παθῶν.

Οὗ ἐν ἄραυδ' ἀνίβη ναῦ ὁ
Κύριος· ἐνθῆ ἀλαλαγῶ·
πάντες κροτήσωμεν· πῆρας γὰρ ἔλα-

βεν ἡμῶν· τὸ μυστήριον τῆς σωτηρίας.
Τοῦ Πατρὸς δεξιᾶ· κεκαθη-
κῶς ὁ Κύριος· ἐπέκεινα ἄρα-
υδ' ἡμῶς ἀνύγαγεν· ὅν περὶ πωδῶν
τις ὅτι γῆς· ἀλαλάξωμεν ἐν εὐφρο-
σῶν.

Οὗ ἐν πῆσι ἄραυδ' ἀναλιφθεῖς
Θεὸς ἡμῶν· εἰρήλῳ τοῖς ὅτι
γῆς· ἀφῆκας ἀλλικτον· λῶ ἐἰ μῶν ὡς
μαθητῶν· καταβεβῆλυσον ἐν ὀμῶ-
νοῖα.

Τριᾶδιον.

ΕΝ ἑσῖα μᾶ· τρεῖς δοξάζω
πρόσωπα· Πατρὸς π καὶ τῷ
Υἱῷ· ἔ θεῖα Πνεύματος· εἰς γὰρ τρι-
σύλι Θεὸς· διαιρῶμεν τοῖς
χαρακτῆροι.

Θεοτοκίον.

Οὗ φέρεις Υἱὸν· ἀνὸσπερῶς
Ἀνύμφου· ὁ τόκος ὑπερ-
φυῆς· τὸ θαῦμα ἄρρητον· ὄντως
Θεὸς ὁ γεννηθεῖς· Θεοχώριτε ἐκ
ἐῆς νηδύ.

Γωσήφ.

Ωδὴ, ἡ. Ἀντρωτὰ τῷ παντός.

Χερεβίμ ὅτι ὄμῶν ὠχόμενος·
ἀνελήφθης ἐν δόξῃ ἰερόντων
σε· τῷ μαθητῶν σε Κύριε· ἔ βοῶν-
των ἀπαύτως· πάντα ἔ ἔργα· εὐ-
λογεῖτε Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Εὐλογῶν μαθητὰς ἀνεφέρετο· εἰς
τὸ ἕλος Χριστὸς τὸν Παράκλη-
τον· τῷ ἐκπέμφαι φάλλοσι ἔ
συμφῶνως βοῶσι· πάντα ἔ ἔργα·
εὐλογεῖτε Κυρίῳ τὸν Κύριον.

Κ Αθελών τὸ τῆς ἔχθρας μεσ-
 τυχον· τὸς θνητὸς τῆ Πατρὶ
 ος κατήλλαξας· ἐ ἀνελευθῶν αἰήγα-
 γες· ἠὲ περσεύληφας σάρκα· ἀναρ-
 χε Λόγε· ὑπὲρ ἀνω ἀρχῶν καὶ δυνά-
 μων.

Θεοτοκίον.

Τ Ο' κοινὸν τῆς πιστῶν ἰλαστή-
 ριον· τῷ εἰπίμῳ ἀνθρώπων
 βοήθειαν· τῷ πρὸς τὸν Κτίστην γέ-
 φυραν· τῷ μετὰ γασσαν πάντας·
 πρὸς σωτηρίαν· τῷ Θεῷ τῷ Μιτί-
 ρα δεξάσωμην.

ΣΤΡΩΔΙΤΕ. **Ω' δὴ, ἦ, ἤχος, β'.**

Τὸν ἐν τῇ βάρῃ Μωσῆ.

Α Γαλλιάδω ἡ γῆ· τῇ Χριστῷ
 ἀναλήφει· πάλιν ἀνεωγῆσας·
 ὄρασα τὸς ἔρανας· ἐ τῆς βροτῶν τὸ
 γένος· ἐπὶ τῷ ἀνωτάτῳ· θρόνῳ ἀνη-
 πασομένον.

Τ Η ἀναλήφει Χριστὸς· ἐν τοῖς
 ἐπ'ερανοῖς· τὸς χαμαὶ ἐρρι-
 μένας· σωκεῖ ἦσεν ἡ μῆς· ὁ φύσει
 ἐλεήμων· ὡ τῆς μεγίστης δόξης· τῆς
 αὐτῷ ὀσπληγγίνας.

Η Τὸν ἀπέλων πληθῆς· ξένον
 διάμα βλέπει· ἀπασεράτῃ-
 σαν δόξη· τῷ φύσιν τῷ καθ' ἡμῶς·
 ἐν ᾧ ἀγαλλιάται· περσοκωσμένῳ
 ταύτῳ· ὄρασα εἰς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Θ Εὐότης μία Τριάς· ἡ ἀμέριστος
 φύσει· μεριστὸν δὲ περσώποις·

πὲρ ἀνώλεθρον κεχῆς· Πάτερ Υἱὸς ἔ
 Πνεῦμα· σὲ ἀνυμολογῶμεν· εἰς
 πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτ.

Θ Εοκῆθε ἀγῆ· ἡ ἔρανος
 πύλη· ἡ σωτήριος θύρα· πάν-
 των τῆς χριστιανῶν· τῷ δέσειν
 περσδέχῃ· τῆς σὲ μακαριζόντων·
 εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Γωσήφ. **Ω' δὴ, θ'.**

Εὐὰ μὲν τῷ τῆς ὀρανοῦς.

Ε Ξ ὄρας Χριστὸν τῆς Ἐλαιῶν·
 νεφέλῃ σὲ ὡς πρὸς θρόνος· κατη-
 πέλαβι· πάντων τῆς θείων μαθη-
 τῶν ος· ὑπῶντων ἐ ἐν τρέμα βιαν-
 των σοι· μὴ λίπῃς ὄρφανός ἔς ἡγά-
 πησας· δι ὀσπλησ χνίαν ἀδύγησιν.

Κ Ατῆλης τὸ πρὸν ἀνὸ σαρκὸς·
 ἀνέρχη δὲ σῶμα φέρων· ὁ
 προσεῖληφας· φόβω δὲ πύλαι ἔρα-
 νῶν σοι· ἀνοίγονται ἐ νοῖς ἔρανοιοι·
 ὄραντες καταπλήθησονται Δέσποτα·
 τῷ δὲ ἡμῶς ος συγκατάβασιν.

Τ Ι ἴσαδε βλέποντες ὑμεῖς·
 τὴν ἀνοδὸν τὴν φρικώδη· πᾶ-
 λα ἔφισαν ἀγγελοὶ θείοις ἀποστόλοις·
 ὃν τρέσπον τῆρεῖτε ἐλδύσεται· καὶ
 πάλιν ὅτι γῆς κρῖναι ἀπαντας· ὁ μῆ
 δόξης ἀνερχόμεν.

Θεοτ.

Σ Υἱὸσα τοῖς θείοις μαθητῆς· ἡ
 πάναγῃ· καὶ ὄρασα· ὃν
 ἐγέννησε· γῆθεν ὑψόμενον ἐβία· ἀ-
 νέρχη πρὸς Πατέρα σωχίταρχον·

τῆς δόξης σου πληρώσας ἅς σὺ μπαν-
τα· δεδοξασμένε μόνε Κύριε.

ΣΤΟΔΗΤΗ. Ωδὴ, δ'. ἤχος, β'.

Τὴν ὑπερφανὸς σαρκί·

Τὴν ἀνάληψιν Χριστοῦ· ὡς πα-
σῶν δεσποτικῶν· ἐρετῶν κε-
φαλίδά· Φωδρομέφας σήμερον· τε-
λόντες τὸν Δεσπότην· ἀνυμνῶμεν
πιστοί.

Η ἀνάληψις Χριστοῦ· τὴν ἐν
γῆς πρὸς ἔρανον· ἀνοδὸν ὑ-
πογράφει· ἔχ' ἀνυψώθημεν· ἐπί-
κεινα ἀπέλων· δὴ πλῆθος οἰκτιρ-
μῶν.

Δ Ιαυόσας ὁ Χριστός· τὴν ἐν γῆς
δχατριβίλ· ἀσθεροδρομώσας·
τῷ Πατρὶ κατέλαβε· τὴν ἀρρητῶν
καθέρων· ὡς χαίρειτω γυγενής.

Τριαδικόν.

Μ Γαν φύσιν προσκυῶ· τρία
πρόσωπα ἑμνά· ἕνα Θεὸν
τῷ ὅλων· τὸν Πατέρα ἔ' Υἱὸν· καὶ
τὸ ἅγιον Πνεῦμα· τὴν αἰδίων ἀρχῶν.

Θεοτοκίον.

Η ἀγνή παιδοποιεῖς· ἡ παρ-
θῆνος γαλαχχεῖς· πῶς ἐν ταυ-
τῷ ἔ' δύο· παρθενόεις τίκτησα·
Θεὸς ἐστὶν ὁ δράσας· μὴ ἐκζητῆ μοι
τὸ πῶς.

Τῷ σαββάτῳ τῆς ἑκτῆς ἑβδομάδος
ἀπὸ τῷ πάχα.

Τετραδίου. Ποίημα Γωσφ.

Ωδὴ, ε'. ἤχος, πλ'. δ'.

Τὴν δέουσι ἐκχαδ.

Π Δηρώσας ἔ' ἐπὶ γῆς τῆς δόξης
σου· ἀνελήφθης μὲν δόξης ἀ-
φραστῶ· καὶ τῷ Πατρὶ περυσυγα-
τὴν σάρκα· ἡ δὲ ἡμῶν ἐξ' ἀλλάγ-
χνα ἐφύρεσας· ἔ' ὑμνησαι τῷ ἔρα-
νῶν· αἱ δωάμεις σε μόνε φιλέν-
θευπε.

Ε Πάρηθε ἐπ' ἐραναί πύλαι·
καὶ εἰσδέξαθε Θεὸν σαρκοφό-
ρον· αἱ νεροῦ· ἀνεβῶν δωάμεις·
γῆς πειθομέαις τίς ἔπος ὃν λέγετε·
ἔ' αἴνεσις ὡς Ποιητῆ· τῷ ἀπάντων
ἀπαύτως προσάξατε.

Τ Ἦν ἀνοδὸν τὴν φρικτὴν θεώ-
μενοι· οἱ τῷ Λόγῳ μαθηταὶ
ἀνεβῶν· πῆμψον ἡμῶν· τὸ πανάγιον
Πνεῦμα· ἔ' ὄρφανός μὴ εἰσῆς τὸς
δ' ἄλλος σου· γινώσκοντάς σε ἀληθῆ· ἔ'
Θεὸν ἔ' Βροτὸν ἀναμέρητε.

Ε Θέωσας τῷ βροτῶν τὴν ἔ-
σίαν· ἀπερρήτως γεννηθεῖς ἐν
παρθένῳ· ὁ τῷ Πατρὶ· ὁμοῦσι
Λόγος· ἔ' ἀνελήφθης ἐν δόξῃ δωρῶ-
μεν· ἐξελῶν σου τοῖς μαθηταῖς·
ἔ' τῷ κόσμῳ τὸ πλῆθιον ἔλε.

Θεοτοκίον.

Ω Στεῖχος καταφυγῶν κε-
κτύμεθα· ἔ' ψυχῶν σε παν-
τελῆ σωθῆραν· καὶ πλυστῶν· ἐν
ταῖς

ταῖς θλίψεσι Κόρη· ἔ τῷ φωτί σου αἰεὶ ἀγαλλόμεθα· ὡς Δάσσοινα ἔ νῦν ἡμῶς· ἔ παθῶν ἔ κινδυνῶν ὄξισωσον.

Ἐτερον τετρακόδιον τῷ Στεδίτῃ.

Ἡ· χ· θ· γ· Ωδὴ, 5'.

Βυθὸς μοι· τῷ παθῶν.

Εὐφραίνῃ· ὁ πείγειος κόσμος· ἀγάλλῃ πύσσα φύσει βροτεία· τῇ ἀναλήφει Χριστῷ· ὁ γὰρ Θεὸς· ἐν ἀλλαγαμῶ· ἀνέβη εἰς ἕρανδὸς μὲν δόξης.

Στεφάνῃ· ἐρετῶν ἡμῶν αὐτῇ· Χριστῷ γὰρ· τῷ ἀνάληψιν φέρει· ἐν ἡ τῷ Γεννήτρῃ· τὸν ἀνδραπον· ὁ Μονογενὴς· περσάγει κενανδικῶς δεξιόθεν.

Τῇν σάξκα· τῷ Πατρὶ ἐμφανίνας· τὰς φίλας συγκαλεῖται δυνάμεις· ὁ τῷ ἀπάντων Σωτῆρ· ἔ ἐκβοᾷ· συγχάριτέ μοι· τῇ ἀρέσει τῆς δραγμαῖς αγωνίας.

Τριαδικόν.

Τὰ τρία· μᾶ φύσει σινάπῳ· τὸ ἐν δὲ· τρισὶ τέμνω περσώποις· ἃ ἡ θιότης ἐστὶ· τὸν Ἀρειον· καὶ Σαβελλιον· τῶν ἰσομέτρως κρημνῶς ὄξισωσον. **Θ**εοτικόν.

Παρθένος· ὡφθῆς ἔ μὲν τόκον· ἀγνύεις· ἀμφω γὰρ ἔ λοχύεις. ξενοπρεπὶς θάμαχ· λεγόμενον· καὶ νοόμενον· τὸ πεπεραγμένον ἐν σοὶ Θεοτόκε.

Γωσῆφ. **Ω**δὴ, 5'.

Παῖδὸς ἐβραῶν ἐν κερμίῳ.

Παῖδος ἐβραῶν ἐν κερμίῳ· καὶ τριήμερος ὡς εἶπας Ἰησοῦς· ἔ περὶ τὸς ἕρανδὸς· ἀνῆλθῆς μελωδῶντων· τῷ μαθητῶν σε Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πνεῦμα ἡμῶν ὡς ἐπιπέλω· τὸ πανάγιον ἀπίσειλον οἰκίτημον· οἱ σοφοὶ μαθηταὶ· ἐβῶαν τὸ σοφίζον· ἔ σιωπέτιζον ἀπάντας· τὸς ἐν πίσει σεύμνῶντας.

Χεῖρας κροτήσατε· ἔ ἐθῆν· ἀλαλάξατε Θεῷ ἐν εὐφροσυνῇ· ἀνελήφθῃ ἰδὲ· ἐκκαθηταὶ ἐν δόξῃ· ἐν δεξιᾷ ὡς σῶθρονος· τῷ Πατρὸς εἰς τὸς αἰδῶνας. **Θ**εοτικόν.

Κόλπους πατρῶς μὴ κενώσας· ἐν τοῖς κόλποις σε ὁ Λόγος ἀνεκλήθῃ· ἀλογίας ἡμῶς· ρυστάμεν· Παρθένε· τῶν μελωδῶντας Κύριε· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στεδίτῃ. **Ω**δὴ, 5'· **Ἡ**· χ· γ·

Ο τῷ φλόγα δροσίνας.

Πᾶσα κτίσις σήμερον εὐφραμνέτω· ἐρετῶν τῷ πλήρωσι ἐκτελῶσα· ὁ βασιλεὺς γὰρ· εἰσεκλήθῃ· ἄνδον τῷ ἕρανδῶν Χριστὸς ἐν δόξῃ πολλῇ.

Τῇν Χριστῷ ἀνάληψιν ἀνυμνῶντες· τὸ φρικτὸν μυσῆριον σιωδάμεν· τὸν γὰρ ἀνδραπον.

σωκεῖ ἄσεν· ὑπὲρ τὸν ὕραϊν ἐν δε-
ξιᾷ τῷ Πατρὸς.

Ο Φωτὸς νεφέλῃ σὺ κατακαί-
νων· τῷ Μωσῆ φηγόμενον
τῷ νόμῳ· ἀνεφώτισεν· εἰς τὸς
ὕραϊς· ἐν νεφέλῃ φωτὸς αὐτὸς Χρι-
στὸς ὁ Θεός. **Τριαδικόν.**

Ε Ἐν Τριᾷδι ἓνα Θεὸν δοξάζω·
τὸν Πατέρα Υἱὸν τε καὶ τὸ
Πνεῦμα· μονάδα ἀπλῶ· Τριάδα
σιωπῶ· ἀρχῶ πρῶταρχον ὡς ὑπε-
ρέσιον. **Θεοτοκίον.**

Π Αναγία δέσποινά Θεοτόκε· τὰς
εὐχὰς τῆς δούλων σου δεχομέ-
νη· προσαιένεγκε· τῷ πάντων Θεῷ·
ἵνα σώσῃ ἡμῶς ἀπὸ παντὸς πει-
ρασμῶ.

Γωσὶφ. **Ωδὸν, ὕ.**

Επιταπλασίως κἀμῖνοι·

Ο Μορφωθεὶς ὡς γέγραπται·
ὑπὲρ ἑνὸς τὸ ἀλλότριον· καὶ
ἐξ ἑαυτῶν πᾶσι πιστοῖς ἀπάθειαν·
σφαλῶς δωρησάμενος· ἀπὸ τῆς γῆς
ἀνέρχεται· νῦν ἐμφανισθῆναι τῷ
Πατρὸς τῷ πρῶτῳ· Ἀγγέλων
Ἀρχαγγέλων· Θεόνων Κυριοτήτων·
αὐτῶν δοξολογιῶν· εἰς πάντας τὸς
αἰῶνας.

Λ Ευχειμονῶντες ἀγγελοι· ἀπο-
σόλοις ἐπίσταν· ἐπαπερσμέ-
νοις τῷ ἡμῶν Διάματι· τῆς οὐς ἀνα-
λήφειας· Λόγε Πατρὸς σὺ ἀνάρχε·

λέγοντες ὑμεῖς τί ἀτενίζοντες ὕψος·
θαμβεῖσθε εἰς τὸ ὕψος· Γουὸς ὕψος
πάλιν· ἐλθούσεται ὁν τεύπον· ὑμῶν τε
κρίναι κόσμον.

Π Ἄντα πληρώσας Κύριε· ὡς
Θεὸς ἀδύνατος· πρὸς τὸς ὕ-
ραϊς μὴ σαρκὸς ἀνέδραμες· κατη-
ρωταγίντων σοι· ἀγγελικῶν δυνά-
μων· καὶ χαρμονικῶς τῆς μεθυστῶν
ἀνυμνῶντων· ἔ φόβω μελωδῶντων·
ιερεῖς ὀλογοῦτε· λαὸς ὑπερυψῆτε·
εἰς πάντας τὸς αἰῶνας. **Θεοτ.**

Θ Εοκῶν ἕρ πάντα γε· τῆς ψυ-
χῆς μετὰ τρυφῆς· ἔ τῆς
ἀμαρτίας τὰς ὀχλὰς ἐξέλειψον· πη-
γαῖς ἀποσμήχου· τὰς ἐκ πλῆ-
ρῶς τῷ τὸν σου· καὶ τοῖς ἐξ αὐτῆς
ἀποκαθάρασα ρείθεις· πρὸς σὲ γὰρ
ἀνακέρω· ἔ πρὸς σὲ καταφύγω·
ἔ σὲ ὀπκαλῶμαι· τῷ μόνῳ περ-
σασίαν.

Στὸν δὲ τῷ. **Ωδὸν, ὕ. ὕχ. γ'.**

Τὸν δὲ ἀνάρχον τῷ Πατρὸς·

Τ Ἦν ἀνάληψιν Χριστῷ· πανη-
γυρίζοντες τοῖς ἄσμοισιν· ἐν
θωρία· ὑψιλῆ τὸ ὄμμα· τῆς καρ-
δίας ἀρωμῆν· τῷ φύσιν ἡμῶν φρι-
κτῶς· καθράντες ἐν Χριστῷ· ἀγγέ-
λοι ἡμῶν μόνῳ· ἔ προσκωμῶμεν·
εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Ω Σ ὅτι ὄρος Ἐλαιῶν· κτ'
ὀχλῶνται γενόμενοι· ἀκτι-

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΨΑΧΑ. εγ.

δῆλον· ἀποστόλοις· ἔφησαν οἱ ἀγγέλοι· ἔδωκεν δόξαν Χριστῷ· τῷ θεώσαντι ἡμᾶς· ὑμνεῖντες ὀλογοῦντες· ἔὑπερυψῶντες· εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Τὸν ἀπὸ γῆς εἰς οὐρανὸν· ἀνυψώσαντα τὸ γένος ἡμῶν· τῇ ἀπερείστῳ· αὐτῷ ἀναλήφει· καὶ ὡς δεξιᾷ τῷ Πατρὶ· κκαθηκόντα ἡμῶν· ὡς φιλένθεον Θεόν· ὑμνεῖτε ὀλογοῦτε· καὶ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας τὰς αἰώνας. **Τριαδικόν.**

Η Τρισυῶστατος Μονάς· ὁ Πατὴρ Υἱὸς καὶ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· μία θεότης· μία βασιλεία· σὲ αἰνεῖ τὸ ἄδυτον φῶς· ἀπέλων ἡ σεσπιὰ· καὶ ἡμεῖς οἱ ἐπὶ γῆς· ὑμνεῖμεν ὀλογοῦμεν· καὶ ὑπερυψῶμεν· εἰς πάντας τὰς αἰώνας. **Θεοτοκίον.**

Γ Δὲ πᾶσαι γενεαί· μακαρίζομίν σε Ἄχραυτε· ἡ μεγαλεῖα· σὰ σὰ καροῦντες· σὺ γὰρ στικτεῖς ὑπερυψῶς· τὸν τῷ παντὸς Πρωτοῦ Θεοῦ ὄντα καὶ βροτὸν· διό σε εὐλογοῦμεν· ἔὑπερυψῶμεν· εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Γωσφ. **Ωδὴ, δ'.**

Εφριξε· πᾶσα ἀκοή·

Α Πατερὶ πύλας νοιτῶς· ἐπὶ ἑσθίαι δ' ὠμέμεις ἀφίκεται· ὁ βασιλεὺς ἡμῶν· διητῶν ὄσια· ἀναλαβόμενος· καὶ εἰσελεύσεται Θεός·

ὑπάρχων καὶ Ἄνθρωπος· πρὸς τὸν Πατέρα αὐτῷ· ἐργασάμενος· φρικτὰ καὶ ὡς ἔδοξα.

Υ Ἀλάτε· πάντες σιωπετῶς· ἀλαλάξατε Θεῷ τῷ ποιήσαντι· ἔργα ὡς ἔδοξα· ἔανεληθόντι· πρὸς τὰ ὕψη· ἔἀποστόλοις τὸ σεσπὸν· Πνεῦμα καταπέμφαντι· τὸ ἀρίστον ἡμῶν· τὸς δεξάζοντα αὐτῷ κτὴν θεότητα.

Λ Ἐλυται· ἀδης σὴ ταφῇ· καὶ ἀνάστασις ἀνθρώποις δεδώρηται· τῇ ἀναστάσει σου· καὶ κατηγάθη· γὰρ ἔδοξα· τῇ ἀναλήφει σου Χριστῷ· μόνε ἀναλλοίωτε· καὶ παντοδύναμε· ὁ Δωτὴρ τῆς ἀγαθῶν καὶ Σωτὴρ ἡμῶν. **Θεοτοκίον.**

Φ Ὡνῶ σοι· τῷ τῷ Γαβριὴλ· καὶ πάντων τῶν ἀγγέλων προσφερόμεν· χαῖρε παλάτιον· τῷ βασιλείῳ· τὸ φατεινότεον· χαῖρε ἡ γῆν τοῖς ἔθροισι· παρθένη σωάφασα· δι' ἧς σαζόμεθα· οἱ εἰδότες σε ἀγνώθηοιμήτερα.

ΣΤΙΧΟΙΤΑ. **Ωδὴ, δ'.** ἡχ. γ'.

Εν Σιναῖ τῷ ὄρει.

Ο Περ πάλαι Δαβὶδ προοργέβουσε· νῦν πεπληρώται σαφῶς· τὸ ἐπάρθητε πύλας ἀγαθῶν· τῇ εἰλεύσει τῷ Χριστῷ· τῷ ἀγγέλων ὄντι δῆμοι· ἀντίφωνα ἔφαλλον· ξένα διαμένοι· τὸν πάλαι κερυχθέντα

Χριστόν · πεφλυότα σαρκί.

Η Πληθύς τῆς ἀγέλης ὑπόρμηται ἐν τῷ εἶδει τῷ Χριστῷ · ἐρωτώσα δὲ τί τὰ ἰμάτια · ἐρωθεύσας Ἰησοῦ · τὸ τοιοῦτόν ἐστι · θανάτου τὸ πάτημα · δι' ἧς καὶ σέσωκα · τὸν ἀπολωλότα Ἀδάμ · ἀριθμήσας ὑμῶν.

Ε Πί ὕρος ἐν πίσει περβαίνοντες · ἡμεῖς τῆς ἀρετῶν ὁφθαλμοῖς τῆς καρδίας ὀφόμεθα · τὴν ἀνάληψιν Χριστοῦ ἀγγελικῶς τὰ ὄτα φωνῶν ἐν χόρμινοι · ὡς οἱ ἀπέστολοι οἷς συμπροσκυνώσωμεν · τὴν δεωπότῳ Χριστόν.

Τριαδικόν.

Η Θεοότης Μονῆς ἡ Τριάς ἐστὶ · ὡς ἀδόξως συσσεφῶν · ἐν ἐμῶν τῇ φύσει μερίζεται · τοῖς προσώποις ἰδικῶς · μὴ τρωμένη γὰρ τμηταί · ἐν ἑσά τρισδύεται · αὐτῇ Πατὴρ ἐστίν · ὁ Υἱὸς ὁ Πνεῦμα τὸ ζῶν ἢ φερεῖσά το πᾶν.

Θεοτοκίον.

Π Αἰδοτόκον παρθένον τίς ἠκούσε · Μητέρα πλὴν ἀνδρῶς · Μαριὰμ ἐντελεῖς τὸ τερέσιον · ἀλλὲ φερέει μοι τὸ πῶς · μὴ ἐρόντα τὰ βῆθη · τῆς Διοσκίας μὲν τὸ πατάλητις · ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νῦν ἢ κατάλητις.

Τῆς β' περὶ τῆς Ν'.

Τριάδιον ὕχος, ἄ. Ποίημα Γωσφ.

Ὡδὴ, ἄ. Σὺ ἑταῖχθ.

Σ Οὐ τὴν ὅτι γῆς κρηνοπρεπῆ ἀγνοησάντων ἀγέλης κατὰ βασιον · ταύτῳ ἀναβαίνοντ' ἐν ἕρανοῖς · κρηνοπρεπῆ λέγοντες · τίς ἕως ὑπάρχει · ἡ Βασιλεῦς τῆς δυνάμεων.

Σ Ταύρωσιν ἐκείσιν Χριστὶ · κρηνοπρεπῆς ἀνέστης τριήμερος · αὐτῆς ἀνελήθησθε εἰς ἕρανοῦς · τῆς κρηνοπρεπῆ ὁράντων σε · ἡ ἐκπλητισμένων · τὴν ὑπὲρ νῦν διωασείαν σε.

Ν Εἶπει τὴν ἐπίβασιν αὐτῆς · παντὸς ὁράματι βελήσει τὴν ἐμῶν · ὁ ἀπὸ ἐνόησθε τῆς Ἑλαίων · ἡ ὄρος νῦν ἀνὶ δραμῆν · ἀναπρὸς τὸ ἕως · κελὴν περσοποχόμεν.

Θεοτοκίον.

Τ Ἀγμάτα ἀγέλης ἀληθῶς · ἐπ' ἕρανοῦ ἀγῆ ὑπερβέβηκας · Λόγον σωματώσασα τὴν Πατρός · ὅτι ἐκτενῶς ἰκέτωι · ὡς ἕξιαν ἀλόγων · ἡ μῆς ρυαθῆναι πανάμαμα.

Ἐπρον τριάδιον τῷ Στρωδίτῳ.

Ἡ' χθ, δ'.

Ὡδὴ, ἄ. Ἡ' περὶ τῆς γάλασα.

Τ Ἡ' ἀναλήξει σήμερον · σὺ Παμβασίλει · εἰ ἕρανοῖς ἀγαλλόντα · τὸν Δεωπότῳ κρηνοπρεπῆ αὐτῶν · ἐν σολῆ ἀσραπῆσθ τῆς χάριτος · ὅθεν σοι σωθῆς αὐτῆς ὅτι πᾶσα ἡ γῆ · ἡσραπῆ ἀναπέμωμεν.

Ὁ' πρὶ

Ο Πριν ὀφθεῖς Ἰερόσιος· ἀπὸ
τῆς Ἐδέμ· εἰς ἕρην ἀνέ-
ρχεται· τῷ Χριστῷ ἀναληφθέντος σαρ-
κί· ἐν αὐτῷ γὰρ Ἀδάμ ἐμφανίζε-
ται· σήμερον τῷ Θεῷ αὐτῷ ἔ Πα-
τρι· ἔ τῆς ἀρχῆς ἀπολλύεται.

Π Ἄλιν φρικτὸν μυστήριον· τῷ
Ἐμμανυὴλ· ἀναληφθέντος σή-
μερον· ἕρηνός τε καὶ ἡ γῆ ἐν αὐτῷ·
συνδφερόμενται ξένα θάμνοι· Ἀν-
θεσπον ὑπεράνω τῷ σερραφίμ· κε-
καθηκότα τῇ χάριτι.

Ο Καταβὰς τὸ πρῶτον· ἐκ
τῆ ἕρανδν· αὐτὸς νῦν ἀναβέ-
βηκεν· ὁ Χριστὸς ἀναληφθεὶς ἐν σαρ-
κί· συμπτεράνας τὸ μέγα μυστήριον·
ἄσατε τῷ Κυρίῳ πᾶσα ἡ γῆ· πάντα
ἔ ἐθνη κροτήσατε. **Τριαδικόν.**

Τ Ρίας ἡ ὁμοῖσιος· ἀτμητε με-
νάς Πατέρ Ζιὲ σω Πνύ-
ματι· ἡ ὁμοῖσιμ ἄρχῆ τῷ παν-
τός· τὸ ἀνώλεθρον κράτος καὶ ἀνερ-
χον· φύλαττε τῆς περσοκωδωντάς σε
αἰ· ἔ ὀρθοδοξία σε μέλποντας.

Θεοτοκίον.

Ο Λόγος σὰρξ ἐγένετο· ἐν τῇ
οῆ γασεὶ· σκλωώσας πανη-
μάμητε· ἔ τῷ φύσιν τῷ ἰδίῳ τρα-
πίς· ἀλλ' ἐνώσας αὐτῇ τὸ ἀνθεσ-
πινον· ὅθιν σε Θεοτόκον πανκλιτῆ·
ὁμολογῶμεν ἀνύμφυτε.

Γωσήφ. **Ω δὴ, ἡ.**

Τὸν τῆς ὑμολόγους.

Τ Ὁν πρὸς τὸν ἀρχίφατον Πα-
τέρα· ἀνεληθόντα ἐν δόξῃ· καὶ
κατέμψαντα· ἀποστόλοις τὸ Πνεύ-
μα τὸ ἅγιον· ὑμῶμεν· καὶ ὑπερυ-
ψῶμεν· εἰς πάντας τῆς αἰώνας.

Α Σατε ἔ ψάλατε Κυρίῳ· ἄλα-
λάξατε πᾶσαι· αἱ πατριαὶ τῆ
γῆς· ἀνελήθη ἐν δόξῃ γῆ σήμερον·
σωσάσας· τοῖς ἐπερηνίοις· ἡ μῆς εἰς
τῆς αἰώνας.

Α Ἄνδρες γαλιλαῖοι τί ὄραντες·
εἰς τὸ ὕψος ἐν φύβῳ· ὅπως ἐση-
κατε· μαθηταῖς οἱ ἀσώματοι ἔλεον·
ὄν τρέπων· βλέπετε ἔ πάλιν· Χρι-
στὸς ἐν δόξῃ ἦξει. **Θεοτοκίον.**

Η Ἀγιοεργήτως ἐκβλασθήσασα·
τὸν ἕρηνιον σάχω· τῆ ἕρα-
τρέφοντα· θικῆ δωασεία ἔ σύμ-
παντα παρθένη· ἐμπλησον πεινώ-
σαν· τῷ ταπεινῷ ψυχῶ με.

Στρωδίτ. **ἡ. δ. Ω δὴ, ἡ.**

Γῆ καὶ πάντα ἔ ἐν αὐτῇ.

Ν Ὑν κροτήσωμεν ψαλμικῶς·
ἄπαντα τὰ πέρατα τῆς γῆς·
ὅτι ἀνῆλθεν ὁ Χριστὸς· ὑποτάξας
πάντα τὰ ἐθνη· τῷ Πατρὶ σω-
δρόων· ὄν ἀγῆντες ὑμῶν μεν ὡς Κύ-
ριον· καὶ ὑπερυψῶμεν· εἰς πάντας
τῆς αἰώνας.

Τ Ἡ σολή σε ἐρυθεῖ· ἔφησαν
οἱ ἄγγελοι Χριστῷ· ληδὸν ἐπά-

τησα φησι· δεξά τῷτο ἔρυσθόμενος· ἀκελίφθην ἐν δόξῃ· ὃν ἀρῶντες ὑμῶ-
μεν ὡς Κύριον· Ἐὶ ὑπερυψώμεν· εἰς
πάντας τὰς αἰῶνας.

Ω Πραγματικῶν Θεωρητικῶν·
Κύριος ἀνέβη ἐν φωνῇ· ἀλα-
λαγμῶ εἰς ἕρως· προσκυῶσιν
ἀπὸ παντὸς· δεξιά καθεδέντα·
τῷ Πατρὶ τὸν Σωτῆρα Ἐὶ Κύριον·
ὃν ὑπερυψώμεν· εἰς πάντας τὰς αἰ-
ῶνας.

Τριαδικόν.

Α Δοξάζω ἅπῃ Πατρὶ· σύμ-
φωνα ἀπὸ ἅπῃ Υἱῷ· καὶ ἅπῃ
Πνεύματι ἁγίῳ· φύσιν κρείστος
πλὴν τῆς προσώπων· εἰς Θεὸς γὰρ
τὰ τρία· ὃν ἀρῶντες ὑμῶμεν ὡς
Κύριον· Ἐὶ ὑπερυψώμεν· εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ν Οὓς τὸ θαῦμα σὺν ἔχουρεῖ·
γλαῦσα δὲ εἰπέιν ἕξασωρεῖ·
ἅπῃ κῆεις ἀνὸ ἁπορεῖς· Ἐὶ παρῆν
μὲν τὸν τόκου· ἀληθῶς δεξαμένεις· ὃν
αἰῶντες ὑμῶμεν ὡς Κύριον· Ἐὶ ὑπε-
ρυψώμεν· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Γωσίφ. Ωδὴ, β΄.

Τύπων· τῆς ἀγῆς.

Π Ἄθος· Ἐσασθεν καὶ θάνατον·
ὑπὲρ ἡμῶν ὑπέστης ὁ ὑπερέχου-
σος· Ἐὶ ἕξασασὶς θεοπερεπῶς ἀνεκί-
λυθας· περὶ τὸν ἀναρχον Λόγον Πα-
τέρα σὺ· διό σὺ προσκυῶμεν· τὴν
ἀκατάληπτον θεότητα.

Κ Ράξει· Μαῦσῃς ἐν πνεύματι·
ἀπὸ πνεύματι δωάμεν ἐνισχυτέ-
τως· τῷ Παμβασιλεῖ σαματι-
κῶς ἀναβαίνοντι· ἀπὸ γῆς περὶ τὰ
ἀνω βασίλεια· Ἐὶ θεῶν καθεδῶντι·
τῷ πατρικῷ φύσιν τὴν ἑκείνων.

Π Ὑλαί· νοητῶς ἐπάρητε· περ-
φικτικῶς ἐβόα Δαβὶδ ἐν
πνεύματι· ὁ μετρογενὴς Υἱὸς Θεῶ
ἐβασίλευσεν· ἅπῃ πάντα τὰ ἐθνη Ἐ
ἀνεῖσι· σαρκενὴ περὶ τὸν Πατέρα· ὃν
κατεργάμενος σὺν ἔλιπε.

Θεοτ.

Ο Λαῶ· γλυκασμῶς καὶ ἔφε-
σις· ὁ σὸς Υἱὸς ὑπάρχει Χρι-
σὸς ὁ Κύριος· ἀρχαυτε ἀγῆ ὃν ἐκ-
τενῶς καθεδέου· σὺν τοῖς ἀνω ἀ-
πείροις στρατόμασι πικρίας ψυχο-
φθόρου· ἀμχετυμμάτων λυτρωθῆναι
με.

Στὴ δὴ τῶ· ἔχ. δ΄. Ωδὴ, β΄.

Σὶ τὴν θεοτόκην σκηνῶν.

Σ Οὐ τὴν ἀνάληψιν Χριστῶ· πάν-
τες ὑμῶμεν· διὲ ἡς ἀντι-
χρημεν· ἀπὸ γῆς εἰς ἕρως ἐν δόξῃ·
ὅθεν σὺ πάντες γηενεῖς μεγαλύνου-
μεν.

Τ Ἰς ἕξ Ἐδῶ μὲν ἡ σολή· ἄντως
ἄρως· Ἡσάσις κείραγε·
τὴν Χριστῶ ἀνάληψιν προγεράφον·
τὴν νῶν τῶν οἰπιστῶν μεγαλῶ-
μεν.

Ν Ὑν ἕρως τε Ἐ ἡ γῆ· ἔορτα-
ξίτω· ἰδὲ γὰρ ὁ Κύριος· ἀντι-
λί-

λίφθη φοβερὰ δυνάμει· πάντα ἔ-
 ἔστη φιλμικῶς μεγαλιώατε.

Τριαδικόν.

Ω Συναίδη Τριάς· μόνος ἀ-
 ρία· ἢ ὁμοβασιλείος· ὁ Πα-
 τὴρ Υἱὸς τε καὶ τὸ Πνεῦμα· πάντες
 ἑοῖα σε μᾶ μεγαλιώομεν. Θεοί.

Ν Εὖος πᾶσαι δυνάμεις Θεῶ· ὁφθης
 ἐν κόσμῳ· ἔξ ἄπολαύομεν·
 ἀθανάτη βρώσεως παρῆνε· ὅθεν σε
 πάντες γηγενεῖς μεγαλιώομεν.

Τῷ γ. πρὸ τῆς, Ν Τριαδικόν.

ἢ ΧΘ, β'. Ποίημα Γωσφ.

Ὡδὴ, β'. Ἰδέτε ἰδέτε·

ὅτι ἐγὼ εἰμι· ὁ ἐν θαλάσῃ σώσας·

Σ Υψουλιζόμενος· ἐν τεσσα-
 ράκοντα· τοῖς μαθηταῖς ἡμέ-
 ρους· μὴ τιμωθεῖαν ἐκ τάφου· Σά-
 τερ ἀνάσσειν· ἐ τὸ Πνεῦμα τὸ θεῖον·
 σωθήμενος αὐτοῖς· ἔξαποστέλλειν ἐμ-
 φαυῶς· ἀνελήφθης ἐν δόξῃ· ἐπ' ὠ-
 μοῖς χειρβικῶς· φρικτῶς ἐποχόμε-
 νος.

Π Ὑλως ἐπάρατε· γράτε πᾶσα-
 δόξα· ἀφ' νοερῆ δυνάμεις·
 ταῖς ἀνωτέρους ἐβόων· ὁ Βασιλεύς
 τῶ παντός· σῶμα γίνον φέρων· ἀ-
 νήλθε πρὸς ἡμῶς· εἰς τιμὴν ἀνάπαυ-
 σιν αὐτῶ· τὸς ἀνδρῶν πρὸς δυνάμεις·
 δι' ἀσπλαγχνίαν πολλῶ· καὶ ἄμε-
 ἔον ἔλεος.

Α Ποικυβλῶ αὐτῶ· σκότος ὁ
 θείμνος· τῆ ἀσωμάτω φύσει·
 ὅτι πᾶσιν ἀνεβόων· ἐ ὀρθογῶνα
 Θεός· σαρκωθεῖς ἐκ παρῆνε· νεφέ-
 λης φατεινῆς· ἐξ νεφέλης ἀπὸ γῆς·
 πρὸς τὸ ὕψος ἀνήλθην· ὁράντων τῶ
 μαθητῶν· τιμὴν ἔδοξον ἀνοδοῦ.

Θεοῦ ἑκόν.

Η Ἀγιώρητος· γῆ ἢ βλαστή-
 σασα· τὸν τῶ παντός Τρο-
 φία· τὸν ὑπενόιγοντα χεῖρα· ἐ ἑ-
 δοκία αὐτῶ· ἐμπιπλῶντα πᾶν
 ζῶον· ἰαχὴ θεῖκῃ· σῆριξον ἄρτω ζω-
 τικῶ· παρημένας καρδίας· τῶ κόρω
 τῶ δυαχεράν· ἢ μὴ πᾶσα πᾶσι·
 Ἐπρον τριαδικῶ τῶ Σιδαίτη.

ἢ ΧΘ, πλ. α'.

Ὡδὴ, β'. Ἰδέτε ἰδέτε ὅτι ἐγὼ εἰ-
 μι Θεός· ὁ σῶσα·

Τ Ης ἀναλήφως· ὅπτε ἔδου-
 τες ἐορτικῶ· Κυρίῳ· ἀλλογά-
 ξωμεν τῶ ἀναβεβηκότι· ἀπὸ γῆς εἰς
 ἔραυδς· ἐ συγκαθίσαντι ἡμῶς· σαρ-
 κὸς προσλήφει ἐν δεξιᾷ τῶ Πατρὸς.

Ω Ξένος θαύματος· τῆ ἀ-
 ναλήφει μυστικῶς· κατῆιδον·
 τιμὴν δδου πᾶσαν παρῆσιαν τῶ Κυρίου· οἱ
 ἀπόστολοι αὐτῶ· ὁμοερέπως γὰρ ἀ-
 τὸν· ἔφθισαν ἡκεῖν αὐτοῖς οἱ ἄγγελοι.

Α Ρμα μὲν πύρινον· τὸ τῶ Θε-
 σίτης Ἡλιῶ· Χριστῶ δὲ· ὡς
 Θεῶ μωρισπλάσιον τὸ ἄρμα· τῶ
 ἀπεί-

ἀπέλων ἢ πληθῆς· δι' ἧ ἀνέβη ἐν δόξῃ· εἰς τὰ ἐπέκεινα ὕψους καθεδρῆς.

Νῦν προσκυώσωμεν· σὺ ἀποστόλοις· εἰ ἡμεῖς· τῇ πίσει· κατιδόντες τὸν Χριστὸν ἀναληφθέντα· καὶ τὸν ἕν ὡς μεθυσταί· ἀρεταῖς ἐλλαμφθέντες· ἄσωμην ἄσμετα χαρισηρια.

Τριαδικόν.

Ομοβασιλεῖ· ἢ τρισυπέτατος μονάς· Κυρία· βασιλεῖα ἡμῶν αἰώνων σε δοξάζει· τὸν Πατέρα καὶ Υἱὸν· ἐπὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα· πληθῆς ἀπέλων καὶ πᾶσα φύσις βροτῶν.

Θεοτοκίον.

Σε τὸ πανάρετον· κλέθ τῶ γένος ἡμῶν βροτῶν· ἡμῶν· δὲ σὺ ἡμῶν ἐφώθημεν παρθένη· ἐπὶ τὸ ἔτεκες ἡμῶν· τὸν Σωτῆρα καὶ Θεὸν· Χριστὸν τὸ λύσαντα ἡμῶν κατὰρσι ἡμῶν.

Γωσφ. Ωδὶ, η'.

Γιδάλματος χεουδ'.

Τὴν φύσιν τῆ Ἀδὰμ· προσλαβόμεθα· ἐταύτιω θείως Λόγε· πρὸς τὸν ἀρχίφωτον ἀεὶ γαγίς σε Πατέρα· καταπλαγείσης· πάσης ἀσωμάτων τάξεως· καὶ ἀναβοώσης· ἡμῶν τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις· ἐπὶ πρυφύτω· εἰς πάντας τὸς αἰώνας.

Ηλίος προτυπῶν· τὴν φρικώδη σου ἀνάβασιν Ζωοδότα·

θείω ἐν Πνεύματι ἐδέχθη ἀρματιλάτης· καὶ πρὸς τὸ ἕψος· ὅλος ἀπὸ γῆς ἐφέρετο· μέλπων σοι τῷ Κτίσει· ἡμῶν τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις· καὶ ὑπερυψύτω· εἰς πάντας τὸς αἰώνας.

ΑΓίνεσατε Θεὸν· ἀλαλάξατε ἡμῶν κροτεῖτε χεῖρας συμφώνως ψάλατε ἐν δόξῃ Χριστὸς ἀγγελοῦ· ὁ βασιλεύων· ὅθεν πρὸς ἡμῶν ἐλήλυθε· σῶσαι τὸς βρωτῶν· ἡμῶν τὸν Κύριον πᾶσα κτίσις· ἐπὶ πρυφύτω· εἰς πάντας τὸς αἰώνας.

Θεοτοκίον.

Κυρίας σε ἀγνή· καταγέλλοντες δοξάζομεν Θεοτόκον· σὺ γὰρ τὸν ἕνα ἀπικύησας τῆς Τριάδος· σεσαρκωμένον· ὃν σὺ τῷ Πατρὶ ἐπνεύματι· πίσει μελωδῶμεν· ἡμῶν ὡς Κύριον πᾶσα κτίσις· καὶ ὑπερυψύτω· εἰς πάντας τὸς αἰώνας.

Στρεβίθ. ἦχος, πλ. α'.

Τοῖς Ποιτικῶ τῆς κτίσεως.

Τὴν ἀναλήψει σήμερον· ψαλλομένως κυμβάλοις ἀλαλάξαμεν· ἀνυμνολογῶντες· Χριστὸν εἰς τὸς αἰώνας.

Σὺν ἀποστόλοις σήμερον· θωροί τῆς θείας ἀναλήψεως· γενώμεθα πίσει· Χριστὸν δοξολογῶντες.

Χριστὸς ἀναλαμβάνεται· εὐφροσύνης ἅπαντα πεπλήρωται·

αὐτὸν ἀνυμνῶντα· εἰς πάντας τῶς
αἰῶνας.

Τριαδικόν.

— Εἰνοπρεπῶς μερίζεται ἡ Τριάς
— καὶ μένει ἀμερῆς ὁ Θεός· ὃν
ὑπερυψώμεν· εἰς πάντας τῶς αἰῶ-
νας.

Θεοτοκίον.

Π Ἀρθένος βρέφος τέτοκε· Θεὸς
γὰρ ἐκ ταύτης ἐλυθούπησι·
πᾶσα σὰρξ ὑμνείτω· αὐτὴν εἰς τῶς
αἰῶνας.

Γωσὶφ. Ὡδὴ, δ'. Α' πορεῖ πᾶσαι·

Ο Μετὰ δόξης ἄρτι ὄψβαί-
ων νεφέλη· τίς ἄρα πίλει·
ἐφισαν ἀνώτερον αἱ τάξεις ταῖς βωό-
σαις· πύλας νοητὰς διαγράτε· Θεὸς
ὁ μόνος· ἔα ὅτι γῆς σιωάνηας σε-
πῶδος τοῖς ἔρανοις· τῆ πα· μεγαλο-
σωκω ἡ δόξαν· φόβω προσάξωμεν.

Η Α' πωθεῖσα φύσις ἐν Ε'-
δὲμ καθορᾶται· ἐν τοῖς ὑψί-
σοις· θεῖα πατρικῶ ἐνιδρυμένη πα-
ραδόξως· ἐπ' προσκυωμένη πᾶν ὄ-
τε· ὑπὸ ἀγγέλων· ὑπὸ ἀρχαγγέλων
θεῖων δυνάμεων ἀρχῶν· δόξα· τῆ
ὑδοκίησαιτι ἕτως· μόνω Θεῷ ὑμῶν.

Ο Ρᾶτε ἐφης Λόγε μαθηταῖς
λυωμένοις· τῆ σῆ ἀνάδω·
καθηθε προσμένοντες ἐν πίσει ἕως
ἔλθῃ· θεῖος πρὸς ὑμᾶς Παράκλη-
τος· ἐκ τῆς ὑψίστων· τῆς χαρισμά-
των πάντων ἡ ἀφθονος πηγῆ· ἕτος·
ὑμᾶς διδάξει ἔα πάντα· ὡς ὑπερέ-

γατος·

Θεοτοκίον.

Ω Ρᾶσον κάλλει· τίποκεν ἄρα
σε κόρη· ὃν καθορᾶσα· εἶδος
ἐν τῶ πάθειν ἔδὲ κάλλει· κεκτη-
μένον· Σώτερ θρηωδῶσα ἔλεγεν·
ἐκπλήτομαί σε· τὴν ὑπὲρ νῦν Υἱέ
μα ταπεινώσιν δι' ἡς· σώξεις· τα-
πεινωθεῖσαν τὴν φύσιν· τῆς ἀνθρώ-
ποτητι·

Στὸ δὲ τε. ἦχ·, πλ'. α.

Ἡσαία χόρβου· ἡ παρὴν·

Α Γαλλιασώμεθα· τῆ Κυρίῳ·
ἀδύτε γυγενεῖς· τὸν πάντων
γὰρ ἐχθρῶν· θεούσας σατανᾶν· ἐκ
γῆς ἐπανέρχεται· πρὸς ἔρανον· ὡς-
περ βασιλεύς· ἀκαταμάχητος· ὃν
ὑμνῶντες μεγαλύτομεν.

Η Σαῖα βόησον· τίς ἕτος· νῦν
ὁ ἐλυθητός· ὡρεῖος τὴν σο-
λῶ· μέγας τὴν ἰσχυῶ· Χριστὸς ἐν
σώματι· ἀταληφθεῖς· ἐν τοῖς ἔρα-
νοῖς· ὃν πάντες ἄσμασι· σὼ ἀγγέ-
λοις μεγαλυώμεν.

Τ Ἡ πρὸς γῆν ὁ Κύριος· ἐκ-
πληρώσας· νῦν διατριβῶ·
ὅτι τὸν ἔρανον· πάλιν ἐνδημῶ·
προσφῆξαν τὸν ἀνθρώπον· ὃν ἔλα-
βε· δῶρον τῆ Πατρὸς· ὃν πάντες
ἄσμασι· σὼ ἀγγέλοις μεγαλυώμεν.

Τριαδικόν.

Ο Μοσοιότητι· ἀνυμνῶ σε·
ἀναρχε Τριάς· σεπῆ ζωαρ-

πρὸς ἑβραῖους ἀνερχόμενα · ἔλεγον οἱ
ἀγγέλοι ὃν ὄρατε · πάλιν ἔτος μέλλει
ἔρχεσθαι · κρίναι πᾶσαν κτίσιν · Κρι-
νῆς πάντων ὑπάρχων.

Πνεῦμα τὸ εὐθὲς Πνεῦμα θεῖον ·
Πνεῦμα τὸ σωθὸν σοὶ ἀμερί-
σως ὡς ὑπάγῃ · πέμφον ἡμῖν ὁ ταῖς
νεφέλαις · δόξῃ ἐποχόμενον · Θεῶ
Λόγε · θεοὶ ἀπόστολοι ἐκράζον · ὅπως
σε ὑμῶν μεν · εἰς πάντας τὰς αἰῶνας ·

Θεοτοκίον.

Εκ σὺ τῷ Θεῷ ἡ σοφία · οἶκον
ἐαυτῇ δομοσαμένη ἐσαρκώθη ·
ἀπορήτω συγκαταβάσει · Κύριον ἀ-
πειράγαμιν σὺ γὰρ μένη · πάντων γε-
νεῶν ἐκπέλεξαι · ἀφθονοῦ ἀφθόρου ·
εἰς κατοικίαν Λόγου ·

Στὸ δὲ τὴν ἴχθυον, τὴν β.

Κ. κεκαταῖ · ἑκατόν.

ΠΝόμισθηκώς ὡδαῖς ἐορτά-
ζοντες · ἀλλοτρίωμεν Χριστῶ ·
πάντες γηγενεῖς · τῆ ἀναβεβηκίῃ ·
εἰς ἑβραῖους ἐν δόξῃ · ὅθεν ἤξει κρίναι ·
καὶ σύμπαντα εἰς τὰς αἰῶνας ·

ΩΣ ἀληθῶς Χριστὸς ἐκνεύνη-
κεν · εἰς ἑβραῖους ἐν σαρκί · νεῦ
ἀναληφθεῖς · ἔθραυσε τὸ βελεῖον ·
καὶ κέρτη ἐκ τῶ πόδα · πάντας εἰρη-
νεύσας · τὰς ἐπὶ γῆς εἰς τὰς αἰῶνας ·

Τὸ ἐν σαρκί · μέγα καὶ ὡδα-
δοξον · μυστήριον ὁ Χριστὸς ·
ἐκπεπληκώς · εἰς ἑβραῖους ἀνέβη · διὸ

ἀγαλλιάται · πᾶς ὁ ἀνω κόσμος · ἐ
προσκυβεῖ εἰς τὰς αἰῶνας ·

Τριαδικόν.

ΕΝα Θεὸν κατ' ὅσιον σέβο-
μαι · τρεῖς ὑποστάσεις ὑμῶν ·
διοριστικῶς · ἄλλας ἀλλ' ἐν ἀλλοίαις ·
ἐπεὶ θεότης μία · ἐν τρισὶ τὸ κρά-
τος · ἐ γὰρ Πατὴρ Υἱὸς ἐ Πνεῦμα ·

Θεοτοκίον.

ΕΚ φατεινῶς · περὶ τῶν νεύων
σε · ὡς νεμφίον ἐκ πεσῶ ·
ἐλαμψε Χριστὸς · φῶς τοῖς ἐν σπύτι
μέγα · ἐ γὰρ διημοσούης · Ἡλιον
ἀστέρας · ἐφώτισεν ἀγνὴ τὸν κόσμον ·
Γωσφ · Ὡδὴ ὁ Καὶ τὸ θαῦμα ·

ΟΜετὰ δόξης ἐν ἀλαλαγμῶ ·
ἀνερχόμενον ὡς ὁ προφή-
της πάλαι φησὶν · ἔτος πάντων Κύ-
ριος · ἐστὶ ἐ Δεσπότης · ψάλατε ἔθνη
πίσει τῶτω ψάλατε · ἐ τρέμω ἐν-
τὸν δοξολογεῖτε · τὸν ἐργασάμενον ·
ἀνεξιχνίαστα καὶ ἀπορήτα ·

ΚΑτιφάσιν · ἐφη μαθητῶς ·
ἐ χαρίζομαι εἰς τὸν αἰῶνα ὁ-
λως ὑμῶν · εἰ ἐ πρὸς τὸν πέμψαν-
τα · Πατέρα ὑπάγω · ἀπτε κόσμον
ὅλον μαθητεύσατε · γινώσκον Θεὸν
ἀληθινόν με · τὸν ἐργασάμενον · ἀ
ἐπίσασθε καὶ ἠκούσατε ·

ΕΡρήνω πᾶσιν ἐφισας Χριστῶ ·
ἐ νεφέλι σε ὑπολαβῶσα αὐ-
θις φωτὸς · πάντων κατ' ὁρώντων · ἀπὸ

Δ Ιφρελάτους ὁ Ἡλίας· τὸν ἀθή-
ρα διήρχετο· περὶ τυπῶν σὺ
πάλαυ· Λόγε τῷ Θεῷ τὴν ἀνάλη-
ψιν· ὡς γὰρ ἐν ἄρματι Σάπερ· ἐπο-
χόμενος· τῇ νεφέλῃ πρὸς τὸς πα-
τρικῆς· κόλπῳ ἐφθασας.

Μ Αθητῶν ἀπειζόντων· τὸ φρι-
κτὸν τῆς ἐπάρεως· καὶ ἐκ-
πληθισμένων· θεῖοι προσεφθέποντο
ἀγγέλοι· ἄνδρες ὑμεῖς γαλιλαῖοι· κα-
θῶς βλέπετε· ὅπως ἤξει πάλιν ὁ αὐ-
τὸς· κρῖναι ἀπέμειπας.

Θεοῦ ἰσχύϊον.

Α Ναπλάψεις σωτηριβεῖσαι·
ἐφθραῖ ἐσοκύψασαι· τὴν
βροτείαν φύσιν· ἀχραντε Θεὸν σα-
ματώσασα· ἐπὶ ὑπὲρ φύσιν τεκῶσα·
ἀπειρέγασα· ὡς κραυγαζόμεν δόξα
Χριστὶ· τῇ δωάμει σὺ.

Ἐτερον Τριῶδιον τῷ Στδδιδτς.

ἢ χθ· βαρύς· Ωδὴ δ'.

Τὴν ἑσπερινὴν· περὶ σὺν Χριστῷ.

Σ Υμπλήρωσιν· ἀπασιῶν τῶν
ἐορτῶν· τελῶν τῶν σὺ· τὴν ἀ-
νάληψιν Χριστὶ· βοάμεν σοι· δόξα
τῇ δωάμει σὺ.

Δ Οξάσωμεν τὴν ἀνάληψιν Χρι-
στῷ· χορεύοντες· ἐν αὐτῇ γὰρ
τὸν Ἀδάμ· κικῶθηκε· πάντων ὑπε-
ρένωθεν.

Ν Ενίκηκεν· ὁ Χριστὸς ἀναλη-
φθεῖς· ἐσπίλυται· ὁ ἐχ-

θρῶς ὁ δυσμενῆς· ἀγάλλεται· πάν-
τα νῦν ἐπὶ πέρατα.

Η Λάλαξαν τῶν ἀγγέλων οἱ χο-
ροὶ· ὀρῶντες σὺ· τὴν ἀνάλη-
ψιν Χριστῷ· ἐκείραζον· δόξα τῇ δυ-
νάμει σὺ.

Τριῶδιον.

Μ Ονάδα σε· καὶ φύσιν ἀνυ-
μνά· Τριάδα δὲ· τοῖς ἁγί-
σώποις διμερῶ· Πάτερ Υἱὸ· καὶ
Πνεῦμα τὸ πανάγιον.

Θεοῦ.

Ε Κύνσας· Κόρυ ἀναυρε Θεὸν·
πανάμωμε· τὴν κατέχοντα δρα-
κὴν· ἐπὶ πέρατα· ἐπὶ πάντων ἀρχαίον-
τερον.

Γωσφ. Ωδὴ, ἢ Παῖδας ἀναγῆς.

Ο Περιπατῶν ἐπὶ ὑπερένωθεν·
ἀνέμων νεφέλῃ ἐποχόμενος·
νῦν ἀναλαμβάνεται· εἰς τὰ ἔπι-
ερένια· ὅσα ὑπὲρ ἑπέρτερον· ἐπὶ τὸν
Παράκλητον· ἐκπέμπτει μεθυστῆς
ἀνυμνῶσι· καὶ ὑπερυψῶσιν· αὐτὸν
εἰς τὸς αἰῶνας.

Σ Ταυρὸν ἐταφῶν καθευπομεί-
νας· ἐθλήσει ἀνέστη παντῶν
ναμε· ἐπὶ τοῖς ἀγαπῶσι σε· ὅτι τει-
σαράκοντα· ἡμέρας ὑπῆλθόμεν·
ἐχαροποῖεις αὐτὸς· εἰδ' ὅτι τε αὐ-
τὸς ἐβλογῆσας· πρὸς τὸν σὸν Πα-
τέρα· ἀνῆλθες καὶ δόξης.

Μ Υἱὸς σαφῶς τὰ ὑπὲρ λόγον·
ὁ Λόγος τῶν θεολόγων ἀνα-
βέβηκε· πῶς ὡς ὑπέλαστο· ὅτι

μαθητὰς αὐτῶ· τὸ παντὸς γὰρ καὶ
σωθῆσθαι· Πνδύμα βουδύσας αὐ-
τῶ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα· Ἐ
ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας τὰς αἰώνας·

Θεοτοκίον.

Η Πύλι Θεῶ ἡ κεκλινομένη· ἡ
μόνος διδάσκουσα ὁ Ὑψιστος·
ἰδουων πρὸς τρίβους με· θείας καὶ
δύναμις· τῆς σωτηρίας πύλας μου·
Θεοχαρίτωτε· πρὸς σὲ γὰρ καταφύ-
γω παρεγένε· μόνη πρῶτασία· τῶ γέ-
νης τῶ ἀνθρώπων·

Στρεδίτα· ὕψος, βαρῦς·

Τὸν μόνον ἀναρχον·

Τὴν νῦν πανήγυριν ἀποπλήρω-
σιν ἔσαν· τῆς πρὸς ὑμῶς ἑπι-
δημίας τῶ Λόγου· τελείωσιν· ὡδὲς
ἀναλήψης· κραυγάζοντες φη-
θῶς· λαὸς ὑπερυψῶτε· Χριστὸν εἰς
τὰς αἰώνας·

Μέγας εἶ Κύριε· ὁ τῆ σῆ ἀ-
ναλήψης· κεκαθικὸς ἐφ' ὑ-
ψηλῆς σε καθεδρῶς· τὸν ἀνθρώπων·
διὸ πάντες βουδύμεν· ὑμνεῖτε ἱερεῖς·
λαὸς ὑπερυψῶτε· Χριστὸν εἰς τὰς
αἰώνας·

Τὴν τῆς δούτερας σε· περὶ
σίνας εἰκόνα· οἱ μαθητὰί σε ἐν
τῆ σῆ ἀναλήψης· περὶ βλέποντες·
μὴ φόβος ἐβόων· ὑμνεῖτε ἱερεῖς·
λαὸς ὑπερυψῶτε· Χριστὸν εἰς τὰς
αἰώνας·

Τριαδικόν.

Ω· Ομοῦσι· ὡς Τριάς πανα-
γία· Πάτερ Υἱὲ ἔ τὸ πανά-
γιον Πνδύμα· θιότητι· ἀμερές σε
τὸ κρῆτος· δοξάζω καὶ ὑμῶν· τῶ
μία βασιλείαν· εἰς πάντας τὰς αἰώ-
νας·

Θεοτοκίον.

Η· Ἀπεργαμος· πῶς γεννᾶς
καὶ φύσιν· ἔ ὑπὲρ φύσιν ὄλα-
μνεις παρῆνος· ἀμφοτέρα· ἀληθεία
πισδύων· Θεὸν τὸν ἔξ ἐμῶ· ἀπόρως
γεννηθέντα· ἀνύμνει εἰς αἰώνας·

Γωσήφ· Ὡδὸν, δ'.

Λίθη ἀχειρόμητη.

Ε· Ὡς ἀν ἐνδύσασθε ἔφης· τοῖς
μαθητῶς θένος ἔξ ὑψῶς· κα-
θισθε ὁμῶ σωτηγμένοι· ἐγὼ γὰρ ἦδη
ἀναλαμβάνομαι· ἔ τῶ Πατὴρ τὸν
σωθῆσθαι· ἀποσελά ὑμῖν Παρῶ-
κλιτον·

Δ· Εὔτε μωτικῶς σωελθόντες·
πάντες εἰς ὕψος θειρίας· ὁμ-
μασι κατίδωμεν νοὸς· ἀναληφθέντα·
ἔ καθεζόμενον· ἐν δεξιῶν ὡς σω-
θῆσθαι· Πατὴρ τὸν Λόγον τὸν αἰδίον·

Η· Ἄλιος ἐν τάφῳ ὡρεῖος· ἔξα-
νατείλας ὁ Δεσπότης· ὡσπερ
σελασφόρος ἀκτῖνας· τῆ οἰκημένη·
πάση ἔξέλαμψεν· τὰς ἀποσόλας
φάμοντας· ἔ τῶ ἀχλω ἀποδία-
κόντας·

Θεοτοκίον.

Φ· Εἰσὶ με Χριστὸν ὅτ' ἀν ἔλθης·
κρῖναι τὸν κόσμον μὴ δόξης·

λυσον τῶν ἀχλῶν τῆς ψυχῆς μου·
ταῖς ἰκεσίαις· τῆς κησάσεως σε· καὶ
κληρονόμην ποίησον· τῆς ὑστερίας βα-
σιλείας σου.

ΣΤΑΘΙΤΕ. ἦ ΧΘ, βαρύς.

Τῶν ὑπὲρ φύσιν Μιτῆρα·

Τοῦ μυστηρίου τοῦ πέρας· τῆς
καθ' ἡμᾶς σωτηρίας· τῆ ἀνα-
λήφει Χριστῷ· ἑπιτελῶντες· αὐτὸν
ἡμεῖς ὡς Θεὸν· καὶ Σωτῆρα μεγα-
λύνομεν.

Τὸν ἐν νεφέλῃ ἀρτήντα· εἰς ὑ-
στερίας μὲν δόξης· ὡς Ἡλίον
ἀληθῶς· δικαιοσύνης· τὸν βασιλεία
Χριστὸν· προσκυνοῦντες μεγαλύνομεν.

Αλαλαγμῶ ὀφροσύνης· ταῖς
σεαυτῶν τῆς ἀπείλων· τῆ ἀ-
ναλήφει Χριστῷ· συμμνησθεῖσα· ἀ-
γαλλιάδα ἡ γῆ· τὸν Σωτῆρα μεγα-
λύσασα.

Εν τῇ Χριστῷ ἀναλήφει· συνε-
παρτήντες τὰς φρένας· μικροί
τῶ ἑπὶ γῆς· πιστοὶ φρονῶμεν· τῶν κε-
φαλῶν δὲ ἡμεῶν· Χριστὸν βλέποντες
δοξάζομεν.

Τριαδικόν.

Ο ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις·
εἰς τῆ ὑσία ὑπάρχον· Θεὸς
τῆς ὕλων ἁφῶς· ἡ δεσποτεία· Πα-
τῆρ μῆτε ἡ Υἱὸς· καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ
ζῶν δόξα σου.

Θεοτοκίον.

Ασποροσύλλητων βρέφος· σὺ
ἀπειμήσας μῆνη· Θεὸν τῆς

ὕλων ἀγνῆ· Διό σε πᾶσαι τῆς γενεῶν
γενεαὶ ἐπαξίας μακαρίζομεν.

Τῆ, σ. πρὸ τῆς, Ν. Τριῶντος.

ἦ ΧΘ, πλ. β'. Ποίημα Γωσῆφ.

Ὡδὴ, ε. Περὶ σὲ ὀφείζω.

Θ Ἀνάτα κράτος· θεῖα δωα-
σεῖα· κατὰ τῶν ἑξουσιῶν· τριή-
μερος Χριστῷ μου· καὶ περὶ ὑστερίας·
μὲν δόξης ἀνήλθης τῆς σῶν μαθητῶν·
ἀνυμνῶντων· Θεόν σε καὶ φιλό-
θεσπων.

Η Μᾶς μὴ λίπης· ὀφθαλμοὶ οἱ
κίτρυον· ὡς ὑπέλαξ δὲ πέμ-
ψον· τὸ ἅγιόν σου Πνεῦμα· οἱ σοὶ
μαθηταὶ· Λυθῶντα προσεφώνον ἡμῶν·
κα ἐκ γῆς· ἀνερχόμενοι· ἴδον σε
φιλόθεσπε.

Ι Δὲ τὸ Πνεῦμα· μέλλει κατέ-
ναι ἑπὶ γῆς νῦν ἐν γλώσσαις· πυ-
ρίναις ὅπως δείξῃ· πυρίνους σαφῶς·
τῶν πηλίνων τῶ Λόγῳ σεπῶς μα-
θητῶν· καταπέλλοις· τῶτον ὡς
φιλόθεσπον.

Θεοτοκίον.

Β Ροτείαν φύσιν· ἐκ τῆς ἀπει-
ράνδρα· ἐνδυσάμεν ἡ Λόγε·
δι' αἴφρα ἐκπλαγχνίαν· βεβαίαν ἡ-
μῶν· ταύτῳ δέδωκας σκέπην ἡ τεῖ-
χος αἰ· τοῖς εἰδόσι· Θεοῦ σε καὶ φι-
λόθεσπον.

Ἔτερον τριῶντος τῶ Σταθίτε.

ἦ ΧΘ, πλ. δ'. Ὡδὴ, ε.

Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Α Γάλλεται ἅπαντα· τῇ ἀφράσῳ σε ἀναλήξει Χριστὲ ὁ Θεός· οἱ ἕβραιοὶ μὲν σαρκί σε· ἴδον ὑπολαβόντες· ἡ γῆ δὲ πᾶσα τῇ σῇ· εὐλογηθεῖσα παλάμῃ· σωὲ τοῖς ἀποστόλοις σε.

Ο Ὑκ ἐπίκυριεύει· τὸν Πρωτόπλασον δι' ἀπάτης ὁ πάντων ἐχθρός· τῇ γὰρ Χριστῷ ἀναλήξει· τὰς ἐν γῆ ὑπαλλάξας· δολοφρονῶν ὁ Ἀδὰμ· τὸς ἕβραῖοὺς ἐμψατύνει· χαρᾶ ἀυλιζόμενος.

Πληθύνωμεν εὐφροσύνης· βασιλεύσαντες καθοράντες τὴν φύσιν ἡμῶν· Χριστῷ γὰρ ἀναλυθέντες· ἐν τῇ μερῇ τῷ δόλῳ· ἡμεῖς ἐσμεν ἐν αὐτῷ· ἐν ἕβραίοις εἰς αἰῶνας· σαφῶς ἀυλιζόμενοι.

Τριαδικόν.

Τριάς ἡ παναγία· ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς τε καὶ Πνεῦμα τὸ παντεργόν· ἡ μακαρία Θεότης· ἡ ἀναρχος ὁσία· τὸ τριλαμπέστατον φῶς· τὸ πανδρακίστατον κρείττον· τὸς δόλους σε φύλαττε.

Σταυροῦ.

Σταυρῷ σε κατεπίδυσσας· κατεδικῶς ἐμπεπαρμένοι ἡ Μήτηρ σε Χριστὲ· ἐκ πλούτου ζωῆς σε· ῥυὲν αἴμα ἐξ ὕδατος· κατεπιτρέσκειτο· τῇ μητρικῇ συμπαθείᾳ· Υἱὸν γὰρ σε ἔγνω αὐτῆς.

Γωσῆφ. Ωὖν, ἡ.

Νόμων πατρῶν.

ΤΑἱ διεσῶτα ἀγαθότητι· ὅπως σωθήσασιν Λόγε πανυπεράγαθῃ· ἐπατάξας τὸν πολέμιον· τῷ πάθει τῆς σαρκὸς σε· πρὸς τὸν Πατέρα· ὃν περὶ ἑκτέλιπες ὥστε· μὴ δόξης ἀνέδραμες· τῆς μαθητῶν ἐοόντων· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἅ ἐργα· ἐὺπερυψῶτε· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Καπελεύσας ὅς ἠγάπησας· κεκακωμένους Σαδτερὲς ἐχθρῶς δεινότητι· Ἐλαιῶν ἐξ ὄρους Δείωστα· βλεπόντων ἀνελήφθης· τῆς μαθητῶν σε· πῶς μὴ σαρκὸς θαυμαζόντων· σὲ νεφέλη ὑπελαβὲ· χερσibus ὡς θεός· διὸ σε σωὲ αὐτοῖς ὀλογῶμεν· καὶ ὑπερυψῶμεν· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Οὕκ καταλείψω ὀρφανὸς ὑμᾶς· υἱοὶ ἐκ κληρονόμοι τῆς βασιλείας μου· ἀνεληθῶν δὲ τὸν Παρηνκλιτον· ἀποσελά ἐξ ὑψους· ἡμᾶς μυνόντα· ἅ ὑπὲρ κατέλιψεν ἑνὸν· ἐπυρίνους δεικνύοντα· μετῆξει τὸς πηλίνους· ἐβόας μαθητῶν σε οἰκτιρῶμεν· ὅθεν σωὲ αὐτοῖς σε· ὑμῶμεν εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων δόξα Κύρη φύσεων· τὸν Νομοδότην ἴκτεῖς νόμος ἐξαίρουτα· τὸ σιαδὲς ἐκ τῆς χαριτος· δωρῶμεν ἡμῶν τὸ φέγγος· διὸ τῷ νόμῳ· τῷ τῆς ἀμαρτίας με ἀγνή·

χαλεπῶς νῦν ἔσπόμενον· ἐλάβη-
 ρωσον ψάλλειν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε καὶ
 ἔργα· ἔσπευψθε· εἰς πάντας τὰς
 αἰῶνας.

ΣΤΥΔΙΣ. ἤχος, πλ. δ'.

Αἱ ἑλπί καὶ ἔρανοι·

Ο Χριστὸς ἀναληφθεὶς· ἐν τοῖς
 ἑπταεταίοις σωκεθήσιν· ἡ-
 μῶς ὡς Παῦλος γράφει ὁ ἀπίστος·
 ἐλογυνέας ὑμῶν· καὶ ἔσπευψ-
 θέντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Πρὶν ᾧ δάδεισον οἰκῶν· εἰς ἔρα-
 νὸς ἐνδοῦθε μοτοκίζεται·
 Χριστὸς τῇ ἀναλήφει ὑπρωτόπλαστος·
 διὸ πάντες ὑμῶν· ἔσπευψμεν
 αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Ω Θαυμάτων φοβεράν· Χρι-
 στὸν τῇ ἀναλήφει ἀναφώθη-
 μεν· ἔσπευψθ' ἑδείχθη ἔρανος ἡ-
 μῶν· διὸ πάντες ὑμῶν· ἔσπευψ-
 θέντες αὐτὸν εἰς τὰς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

ΕΓὸς Θεὸς ἔν ἡ Τριάδι· ἔσπευψ-
 τὸς ἐκείντος εἰς ἡγήματα· ἔ-
 δὲ Υἱὸς ἑαπέντος εἰς ἐκωρόβουσι·
 ἀλλ' ἰδία καὶ ἄμφω· φῶς Θεὸν καὶ
 τρεῖς δοξάζω εἰς αἰῶνας. **ΘΙΟΤ.**

Μὲν ἄφθορος κῆρις· μόνι θη-
 λάξεις βρέφος μὴ λοχούσα·
 μόνι τὸν Κτίσιν τίκεις καὶ Δει-
 αῶν τῶ σ· ἡ ἑ Μήτηρ ἑ δ' ἄλη· σὲ
 παρθενο μῆτρ ὑμῶν εἰς αἰῶνας.

Γωσήφ. Ὡδὸν, δ'.

Αἱ πορεῖ πᾶσα· γλάσσα.

Η Πορημένω· καὶ κικακωμέ-
 νω τῶ κτίσιν· κατελείσας
 μένος ὡς ὑπάρχον· ἐλεήμων ἑ οἰκίρ-
 μαν· σάρκα ἀνθρώπινω εἴληφας· ἔ-
 δὲ, πάθης· τὸν ἰσχυρὸν δεσπόσας
 ἀνέδραμις Χριστὸς· ἄνω πρὸς τὸν Πα-
 τέρα πληρώσας· δόξης καὶ σύμπαντα.

Τὶ ἀημεῖτε· τί δὲ ἐνθαμβεῖ-
 θε ἑ βόων· τοῖς ἀποστόλοις ἀτ-
 γελαι ισάμενοι· σὺ τῆτοις ἐν τῶ
 ὕρει· ἔσπευψθ' ἰσοῦσ' ὄν βλέπετε· ἀνα-
 ληφθέντα· ἔσπευψθ' ἐν δόξει πάλιν ἐλεύ-
 σεται πολλῇ· κρῖναι τῶ οἰκισμένω
 καὶ πᾶσι· νεῖμαι τὰ ἄγια.

Ο Τῶ εἰρήνω· δὲς τοῖς ἱεροῖς
 μαθηταῖς σ· τῶ Πνεύματι
 σὺ πάντας ἐλογήσας· οἰκίρμον Θεὸς
 Λόγε· ἐν τῶ πονηρῶ σωθήρησον·
 ἀπὸ ἑσθ' ἔσπευψθ' ὅπως τὸ σὸν ποιήσαν-
 τες δέλημα Χριστὸς· πάντες τῆς βασι-
 λείας σὺ ἄμα· ἀξιώθειμεν.

Θιοτοκίον.

Φωτὸς δοχεῖον· πᾶσαν τῶ φα-
 τίσαντες κτίσιν· ἐδείχθη μῶ-
 νι ἄχραυτε πανάμαμε· Μαρία Θεο-
 τόκε· ὅθεν δυσαπῶ σε φώτισον· τῶ
 σκοπιθεῖσαν· πᾶς ἡδοναῖς τῶ βίος
 ἀθλίαν με ψυχῶ· ὅπως ὡς ἐν ἡ-
 μέρα τῆς θείας· τρίτοις πορεύωμαι.

ΣΤΥΔΙΣ. ἤχος, πλ. δ'.

Εὐλογητός εἶ Κύριε · ὁ Θεός .

Εὐλογητός εἶ Κύριε · ὁ σαρκὶ ἀναληφθεὶς · εἰς ἕρανός · ἐν θρηνώσας ἡμῶς · ἐν τῇ Πατρικῇ νῦν καθεδρᾷ σου · δεξιᾷ τῆς ἀγίας σου σαρκὸς · ἐν ἣ καταλλαχάντες · τὰ Πατρὶ δόξαζόμεν · τὴν σὺν ὑπαπαλαχίαν .

τες οἱ θνητοὶ · ἐ ἀθανατοθάπτες · εἰς ζωὴν αἰώνιον · ἐπαναβιῶμεν .

Τὸ σαββάτω τῆς, Ν. μνημε τῆς ἀγίας ἐσδομῆκοντα ἐπιστολαί.

Κάθισμα περὶ ἡχο, ε. πῶς τὸ . Τὰ διόβρυτα .

Τὴν διόπνευσον · τῷ Παρακλήτῃ χάριν · δότω εἰσοδεξώματα · ἐν καθαρᾷ καρδίᾳ · πάντες σω ἀποστόλοις · ἐορτάζοντες ἐν ἁσμοσι · κατέρχεται γὰρ · ἔξ ἕρανὸς ἐν δόξῃ · καθάπερ Χριστὸς · τοῖς ἀποστόλοις ἔφη · ἀναληφθεὶς ὁ φιλαγαθώτατος · ἀλλ' ἐν ὑφροσῶν οἱ γηγενεῖς · πανηγυρίσωμεν αὐρίον .

Ἄλλο ἡχο, δ. πῶς π. Ο' ὑψοθεὶς ἐν τῷ σερῷ .

Τὴν ἐκκλησίᾳς τῶς σεπτάδς μεργαρίτας · ὡς ἀποστόλους τῷ Χριστῷ ὑψημῶμεν · μεγαλοφώνως κερῶντες ἐ λέγοντες · λύσιν ἔσταιτύσασθε · τῷ ὑμῖν ἐπασισμίμων · πάσης ἐκλυτρεύμενοι συμφορᾶς ἐ κινδύων · ὡς εὐεργέται πάντων τῷ πιστῶν · ἐ κυβερνήται σοφοὶ ἐβδομήκοντα ,

Ἄλλο ἡχο, ε. πῶς τὸ . Τὴν τάφου σου Σαπῆ .

Α' Πόσολοι Χριστῷ · ἐβδομήκοντα θεοὶ μῆ τῆς ἰεραῆς ἐ σεπῆς δωδεκάδς · Χριστὸν ἱκατεύσατε ·

Ω" Παραδόξῃ θαύματος · ὁ ἀγῆρ διδοῦτός · ἐγεγῆνει ἐν τῇ ἀναλήφει Χριστῷ · σωτρεῖ χροσιν ἀγγελοὶ ἅπαντες · ὡδὴ ὀπνίμιον αὐτῷ · πυκνῶς ἀναφωνῶντες · διὸ πάντα γίγητε · καὶ πανηγυρίζει .

Τὰς τῷ ἁσμίτων σάλπιγγας · ἀνκρόσωμεν φωνῶντες · τῷ Σαπῆρος · ἀνυμνολογῶντες Χριστῷ · τὴν εἰδοξον θεῶν ἀνάληφιν · δι ἧς τὸ πολίτευμα ἡμῶν · ἐν ἕρανῶς ὑπάρχει · καὶ τὸν ἀπόστολον · ἐκ τῆς γῆς ἀρῆντων . **Τριαδικόν .**

Τριάς ἀγία δόξα σοι · ἡ ὁμότιμος μονὰς · μία φύσις · μία βασιλεία φρικτῆ · Πατὴρ ὁ Υἱὸς σὺ τῷ Πνεύματι · τὸ φῶς τὸ ἀπέσειτον ὁμῶ · ἡ ἀναρχος θεότης · σῶσον τῶς λατρεῦσῶν · σοὶ τῷ Κτίσῃ πάντων . **Θεοτοκίῃ .**

Ν Ἔως ἡμῖν παρῶδεῖς · ἀνεδείχθης ἀληθῶς · Θεοτόκε · ξύλον γὰρ βλασάνει ἐν οἷ · ζωῆς ὁ Υἱὸς σου ἐ Κύριος · ἀφ' οὗ περ φαγῶν

τῶν ὑμῶν μακαρίζοντας· πάσης ῥύ-
σαοθῶ· ἀμαρτιῶν καταγίδος· ἀξιά-
σαι πε· καθαρωτάτη καρδία· τὸ
Πνεῦμα εἰσδέξαοθῶ.

Σπχ καὶ εἰς τό. Κύριε ἐκείραξα.

ἤχθ, ἀ. πρὸς τό.

Γὰν ἑραίων ταγμαίων·

Τοῦ Παρκλητή τῶ χάριν·
περιορτάσωμην· ἐμιστικῶς
τῶ τῆς· παρσίου ἐξ ὕψους· δε-
ξώμεθα ἐν πίσει· ἔρχεται γῶ· ὡς ἐν
εἶδει πυρίων γλωσσῶν· τοῖς ἀποσό-
λοις φοιτῆσαι διοπρεπῶς· διὸ πάν-
τες ἀλαλάξωμεν.

Ὅμοιον.

Προερτάσωμεν πίσει· ὡς θεῖον
ἀθροισμα· καὶ εὐφρανθῶμεν
πάντες· καθαροῦς ταῖς καρδίαις· τὸ
Πνεῦμα γῶ τὸ θεῖον· μέλλει φοιτᾶν
τοῖς σοφοῖς ἀποσόλοις αὐτῶ· συμ-
πληρῆμεν τῆς θείας Πεντηκοστῆς· ἐν
πυρίαις γλώσσαις αὐρίον.

Ὅμοιον.

Χρισῶ φωτὶ τῶ μεγάλῳ· θεῖοι
ἀπόστολοι· ἐπὶ τῆς γῆς ὄφθηντι
μαθητεύσαντες ὄντως· εἰδείχθητε
φωστῆρες· διοφειπῆς· πᾶσαι κτίσιν
φωτίζοντες· διὸ φωτίσατε πάντας
τῶν νῶ ὑμῶν· εὐφημῶντας ἐβδο-
μήκοντα.

Τῶ σίχ· ἤχ· δ· πρὸς τό.

Ὁ ἐξ ὕψους.

Δεῦτε συμφάνως τῶν θεῶν ἀ-
ποσόλων· ἐν ὕμνοις δοξάσω-

μεν· τῶν ἐβδομήκοντα· τῆς κατ'
ὄνομα σίφαιτες· Κλήμιω καὶ Κρή-
σκῶ· Ἐρμῖν Ἀσύκριτον Σίλαω
Ρῥῶφον ὁμῶ· Ἀμπλίαν Φιλήμωνα·
Κῆαρον Ἐρασον Εὐῶδον Στάχω·
Ἀρίσταρχον· Τερσίμω Μάρκον Γῆ-
σον Φίλιππον ἔ Νικάνορα Ἐρμῶν
τὸν θεῖον· Οὐρβανὸν Ἀπελλῶν
Ὀλυμπῶν Ἀρεμεῶν Γάσονα· ἔ Φι-
λόλογον ὕμνοις· καταχεῖρας μακαρί-
σωμεν.

Ὅμοιον.

Λοῦκῶς ὁ θεῖος ἐν ὕμνοις δοξα-
ζέτω· Στέφανος Γάκιος·
Κάριος καὶ Νάριος· Ζηνᾶς Βαρ-
νάβας Ματθῆας τε· ὁ Διονῆρος·
Θαδδαῖος Ἀγάβος ἔ Ἀνδρόνικος·
Σωσίπατρος Μάρκος τε· Κηφᾶς
Κλεόπας ὁμῶ· Οἰνοφιόρος ὁ ἐνδο-
ξος· Φλογέας Πάδης· Παρμενᾶς
Λίτος Ἀχαικὸς Ἀπολλῶς· οἷς καὶ
βοῶμεν· μαθητῶν Χριστοῦ διηγήροι
αὐτὸν ἱκετεύσατε· ἐλεῆσαι καὶ σω-
σαι· καὶ φωτίσαι τὰς ψυχὰς ἡ-
μῶν.

Ὅμοιον.

Επαινετὸν Ἀριστοβουλον Σωδέ-
νιω· Μάρκον Ἡρωδῶνα· Σι-
λανὸν Ἀπελλῶν· Ληκῶν Τερέντιον
Τίμανα· Λέκκιον ἄμα· ἔ Παύστρω
Ἀνύλαι πημῶμεν· Ἀρίσταρχον
Πρόχρον· ἐνδοξον Γάιον· Ροδι-
να Ἐπαφροδίτην· σὺ Φορτῆνα·
ἔ Τυχικὸν Πάδω Ἀναίαν τε· τῶν

4.

σφαιρίτας· ἐβδομήκοντα σραπιά-
 τας Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· πρὸς αὐ-
 τὸς ἐκβοῶντες· ἱκετεύσατε σωθῆναι
 ἡμῶς·

Ο κτανὸν, φέρον ἀκροσυχ.

Χριστῷ μαθητάς δδύτέρως ἐπαινέσω·
 Γωσιφ. **Ω** δὴ, α. ἡχ. δ.

Ανοιξω τὸ στόμα μου·

Χριστῷ μαθητῶσάντες· τῷ δὲ
 ἡμῶς ἕλη στόματός· φανέντι
 πανεύφημοι· κατεφατίσατε· κόσμον
 ἅπαντα· ἀκτίσιν εὐσεβείας· τὸ σκό-
 πος μειώσαντες τῆς ἀθεότητος·

Ρεόντων ἀφέμνηοι· τὸ πεφυρ-
 μένον ἐ ἀσάτον Χριστῷ ἡκολύ-
 θησαν Κρήσκος ἐ Πέυχρηθ· καὶ
 Ἀνδρόνικος· Θαδδαῖος ἐ Νικάνωρ·
 φασηρὲς γενόμενοι· σοσιδέσασθε·

Ισχίω τῷ ἀλάστορος· κατεπα-
 λαίσατε ἐνδοξοι· ἰαχί τῷ Πνδύ-
 ματός· τὸς τῆς μαρτίαι· τῆς ἀθείας·
 τελείως παρεγένεας· ἰαχίος ἐπλήσα-
 τε· καὶ θείας γνάσιος·

ΣΑρκὸς ὀμοιάματι· ἐπφανέν-
 τα τῷ Κυρίον· Ἀμπλίας ἐκή-
 ρυξε· Στάχυς ἐ Φίλιππος· ὡς ἀ-
 πόστολοι· ὡς θεῖοι ἱεράρχαι· ὡς ὄν-
 τως ὀγκόμοι· τῷ ὑπὲρ ἔνιαιον·

Θεοτοκίον·

Τοῦ θεῖον παλάτιον· τῷ βα-
 σιλέως τιμώσων· ἐν ᾧ κατε-
 σκήνωσεν· κατὰς ἡγέλιος· τῷ ἀπέι-

ραυδρον· ἐ μόνω Θεοτόκον· δι ἧς ἐ-
 ἰσώθημεν· ὑμολογήσωμεν·

Ω δὴ, γ. Τὸς σὺς ὑμολόγησες·

Ο Λόγος ἀπίσειε πανσόφος·
 ὑμῶς εἰς τὰ πέρατα τῆς γῆς·
 πληρῆντας ταύτῳ πάνσοφοι· ἀρ-
 δείμας θεῖας Πνεύματος· ἐ τὸν φλο-
 γμὸν ἐξοάρουσας· τῷ ἀθείας ἐν χάριτι·

ΥΜνήσωμεν Τίμονα τὸν θεῖον·
 τὸν Σίλαον ἐ τὸν Σιλβαῖον· ἐ
 πίσει ἐπαινέσωμεν· Ἐπαινετὸν τὸν
 ἐνδοξον· καὶ Οὐρβαῖον ἐ Ἀζαβον·
 τὸς ἀληθῶς Χριστουήρυκας·

ΜΑκάριοι ἦδη γεγονότες· ὡς
 ὄντως μακάριον Θεὸν· διδά-
 σκαλον κτησάμενοι· τὸς πρὶν ἀθλίως
 πάνσοφοι· μετόχως ἀπιδείξατε·
 ἐν τῷ μακαριότητος· **Θ**εοτοκίον·

ΑΓνή πρὸ τῷ τόκῳ καὶ ἐν τό-
 κῳ· ἐ μὲ τὸν τόκον ἀληθῶς·
 Παρθενομῶθρ πέφωλας· Θεὸν γὰρ
 ἀπεκύησας· ὃν ἀποστόλων σύλλογος·
 πεδαιαῶς ἀνεκέρυξεν·

Ω δὴ, δ. Τῷ ἀνιξιχινίαςον·

Θ Ἀλασσαν ἐτάραξαν τῷ τῷ
 ἐθῶν· ταύτῃ ὀπβάντες οἱ
 πάνσοφοι· κατὰ πρὸς ἴω ποι· τῷ Σω-
 τῆρος μαθηταί· ἐ τὸς πιστῶς διέσω-
 σαν· ὑδατι ἀγίῳ καὶ Πνεύματι·

Η Στραφῶν ὡς ἦλος ὅπῃ τῆς
 γῆς· Πέδης Ἀπλλῆς ἐ Φι-
 λόλογος· καὶ Ἡραδίω· Ρ' ἔφος τε
 καὶ

ἔ Παύβῦς · ἔ τὸς πῖς ἰφώτισαν
 σκότῃς ἀγνωσίας ῥυσάμενοι.

Τείνας ἔχαπίσειε βέλη ὑμῶς·
 ὡς ἠιοημένα ὁ Ἄσπλιχος·
 βέλη σωθλῶν ἄς · τῷ ἔχθρῷ καὶ
 τὸς δεινῶς · τραυματιδέν ἄς ἔδδο-
 ξοι· χάριτι Θεῷ θεραπεύοντες.

Αἴνεσιν προσάξαμεν τῷ Αὐτῷ·
 τῷ ἄνυμολογῶντες Ρ' οὐά-
 να· τὸν θεητόρον· ἔ Ἐρμῖν τὸν ἄ-
 κληῖ· ἔ τὸν σφόν Ἀσύγκριτον· Λί-
 νόν τε τὸν θεῖον ἔ Γάιον. **Θ.ο.θ.**

Σε μακαριώτατος πάλα χρ-
 εῖς· τῷ περφητόντων ἐν
 Πνεύματι· θεηγορίας· ἱερῆς θεο-
 πρεπῶς· κατόνομῶζει Πάναγε·
 πύλλω τε ἔ ὄρος κα τάσιον.

Ωδὴ, ε. Ἐξίστη ἔ σίμπαντα.

Δεομῖν τε πανεύφημοι· καὶ
 λύνει ὡς ἄσπολοι· λαβόντες
 ὑμεῖς τῷ ἔχθρῶ· τὸς δεδεμένους
 κακοπιστίας δεομῶ· ἐλύσατε ὅθεν τῷ
 ὑμῶ· μνήμῳ ἐορτάζοντες· πιστῶς
 περφητόμεν.

Ενηθίς Ἀρείσερχος· τιμῶσθε
 μελαθήμοσιν· Γάσων Τερίν-
 πος Σωθένος· Διόπτης ἔ Μάριος
 Ληκῆς Σωσίπαυτος· Κῆρτος ἔ θεῖος
 Ἀ' πολλῶς· Κλήμης Ἐπαφροδίτος·
 ἔ ὁ πάνσοφος Ἐξασος.

Υμῶς ὡς τὸς δώδεκα ἄπίσει-
 λεν ὁ Κύριος· πᾶσαν ἐκρῖζεν·

ἄς ἀθῖαν· πᾶσιν ἀνθρώποις κατα-
 φυτεῖον ἄς· γῶσιν θεῖκῶ περφα-
 νῶς· ἔδδοξοι ἄσπολοι· περφητόν
 τῷ ἔχθρῶ ὑμῶ. **Θιοποκίον.**

Τὰ ὄμματα φάτισον· Παρ-
 θῖνε τῆς καρδίας μῶ· λάμ-
 φον μῶ ἀκτίνα μετανοίας· σκότῃς
 μερῦσαι διακονίζοντες· πύλλω τῷ φω-
 τῶς χριστιανῶν· πάντων τὸ περφη-
 τῶν· τῷ πιστῶ ἀνυμνῶντων σε.

Ωδὴ, ε. Τῷ θεῶ τῶ τῶ.

Εἴς πάντα κόσμον ἐρχάτε· τὸ
 ὑδωρ τῆς ζωῆς τὸ σωτήριον· τε-
 φέλαι ἐμψυχοι· ἀναδειχθέντες ἄ-
 σπολοι· ἔ τῷ πιστῶν καρδίας· κα-
 τεδροσίσατε.

Ρημάτων θεῶν ἢ δυνάμεις·
 ὑμῶ τῷ τῷ ῥητόρον ἐνίκησε·
 πολλῶ δεινότητα· καὶ τὸς ἀσφῶς
 ἐσφῶσε· μαρτυρομένους γῶσῃ· τῆς
 πλάνης πάνσοφοι.

Ο Θεῖος Πέδης ἔ Τερόφιμος·
 Φιλήμων ὁ κλεινός ἔ Ἀρείσερ-
 χος· Ὀνησιφόρος τε· ἔ Τυχιμὸς ὁ
 πανέρισος· ὡς μαθητῶ τῷ Λόγῳ·
 μεγαλωέδωσαν. **Θιοποκίον.**

Υμῶ σε Κόρη πανύμνητε· δὲ
 ξάξω σε αἰεὶ Θεοδόξατε· ἔ μα-
 καρίζω σε· ἦν γενεῇ μακαρίζοσι·
 τῷ γενεῶν παρθένη· Θεομακάρισε
 Στῆδῖτε, τὸ τῷ ἔχθρῶν. **ἢχ. ε.**

Τὸν περφητῶ τῶ τῶ.

ΕΝ Δυσίμα ἐορτῇ· ὠφρα-
 ῶμην μυσικῶς· ὁ φιλέορτ
 λαὸς· τοῖς αὐτόπαισι τῷ Χριστῷ· ἐλ-
 πίζοντες· τῷ θεῷ Πνεύματι τῷ
 ἐνεργεῖον.

ΠΡοιόρτος ἡμῖν· νῦν ἐπέση ἐορ-
 τῇ· ὠφραῶμην μυσικῶς·
 ὁ Παράκλητος φρικτῶς· ἐκπέμ-
 πεται· πυρίνας γλώσσαις τοῖς ἀπο-
 σόλοις Χριστῷ.

Τὴν ἀνέκφραστον πίσω· τῆς ἀ-
 νόδου τῷ Χριστῷ· ἐορτάσαντες
 χαρᾶν· ὀπιχθῶμεν τὸ λοιπὸν· πεσο-
 δέξαοι· τῷ Παράκλητῳ τῷ χά-
 ριον αἴριον.

Τοῖς πατήμασι Χριστῷ· συμ-
 μορφόμενοι πίσως· ταῖς βα-
 σάνοις τῷ ἔχθεον· σὺν ἐκάμφθη-
 τε τὸν νῦν· ὡς μάρτυρες· διὸ ἐνίκης
 σίφος ἐλάβετε. *Τριαδικόν.*

Τὸν Πατέρα ἐν Υἱὸν· καὶ τὸ
 Πνεῦμα τὸ εὐθὲς· πεσοκυ-
 νήσωμεν πίσω· τρισυπόστατον φύσιν·
 ἀμέρισον· βοῶντες δόξα τῷ ἐν Τριά-
 δι Θεῷ. *Θεοτοκίον.*

Πῶς σωίλαβες εἶπε· ὃν σὺν
 ἔπειρε Πατὴρ· πῶς ἐγέννη-
 σασ Υἱὸν· ἐνέμεινας ἀγνή· Θεὸς
 φησὶν· ἔδειξ ἄλλος οἶδε τὸ πῶς
 ὀπι γῆς.

Ὡδὴ, ξ', ἡχθ, δ'
 Οὐκ ἐλάτρευσαν.

ΣΑγινεύσαντες τῷ λόγῳ ἀνειλ-
 κύσατε· τῆς ἀπίεος βουδῶ·
 ἐθνη πολυάσπρα· σημεῖος ἐπέρασιν·
 ὀπισηρίξαντες· τῷ φρονήματι· τῶ-
 των σοφοὶ ἀπόστολοι· ὀδηγοὶ πε-
 πλαιμημένων.

Εμβιβάσαντες πρὸς ὄρμον γα-
 ληνότατον· τῆς θαλασσιεύοντος·
 τῇ ἀλμῇ τῷ δυαχρῶν· σωτήρες ἐ-
 δείχθητε· καὶ κυβερνήται σοφοὶ· ἀ-
 ναμέλωντες· ὁ τῷ πατέρων Κύριος·
 ἐν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Πᾶντες Εὐάδον ἐν Κάρπον μα-
 καρίσωμεν· ἐν Τυχηκὸν ἐν Κη-
 φᾶν· Ἰῆσον ἐν Ἀρεμῶν· Ζηνᾶν τε
 τὸν ἄνδοξον· ὡς τῷ Χριστῷ μαθητᾶς·
 ἀναμέλωντες· ὁ τῷ πατέρων Κύ-
 ριος· ἐν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ασφατόμορφοι τῷ Πνεύματι
 γενόμενοι· Χριστῷ ἀπόστολοι·
 τῆς κρατῆμενης νυκτὶ· ἀγνοίας ἐρ-
 ρίσασθε· καὶ πρὸς τὸ φῶς τῆς ζωῆς·
 ὀδηγήσατε ἀναβοῶντες πάνσοφοι· ὁ
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ. *Θεοτοκίον.*

ΙΔασήριον Πανάμωμε γενένη-
 σαι· ἀμαρτανόντων αἰεὶ τεκθ-
 σα ὑπερφῶς· τῷ κόσμῳ τὸν ἀβρον-
 τα· τῷ ἀμαρτίαν Χριστὸν· ὡς κρο-
 γάζομεν· ὁ τῷ πατέρων Κύριος· ἐν
 Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Στρωδίτη· εἰρήμὸς ἀλλθ
 τῷ τετραδίου· ἡχθ, ἀ.
 Τῆς

Τὴς ἐν καμίνω παιδάς.

Τ Οὔ παναγίς Πνεύματος ἡμῶν· ἢ κάτοδος· πῆμπεταμ ἕξ ὑψους ἀληθῶς· καθὼς Χριστὸς· τοῖς μαθηταῖς ἠδὲ περιέφι· ἀναλαμβάνομενος· εἰς ἕρανθὸς ἀπὸ γῆς· μὲν σαρκὸς ἐμφανῶς.

Τ Ἦν τελουτάμην πάντες ἐορτῶν· δεξόμεθα· τῆς ἐπαγγελίας τῆς Χριστῶ· πῆμπεταμ γὰρ· ἕξ ἕρανθὸς τὸ θεῖον Πνεῦμα· τῶ πυρὶ τῆς χάριτος· τῶς ἀποσόλους ποιῶν· γλώσσαις πυρίναις λαλεῖν.

Τ Ὡν φιλιόρτων πάντες οἱ χοροὶ· ἐφρανήθητε· ἔπεροτομμάθητε λοιπῶν· ὅτι Χριστὸς· τοῖς μαθηταῖς νῶν ἕρανθὸς· πῆμπετὸν Παράκλητον· φωταγωγῶν δι' αὐτῶ· ἕξ ἐθνη ἅπαντα.

Τ Ἦ τῶ σαυρῶ δυνάμει ἀνδρῶν· φραξάμενοι· μέρτυρες ἀήθητοι Χριστῶ· τῶς τῶν ἐχθερῶν· πολυειδεῖς ὑπενεγκόντες· ἀλγυδῶνας ἄριστοι· εἰς ἕρανθὸς ἀληθῶς· σωδιετῶδε αὐτῶ. **Τριαδικόν.**

Τ Ριαδικὴν βοήσωμεν ὡδὴν· διαξάζοντες· ἀναρχον Πατέρα καὶ Υἱόν· Πνεῦμα εὐθῆς· μοναδικῶ μίαν ὕστα· λῶ τρισῶς ὑμνήσωμεν· ἅγιος ἅγιος· ἅγιος κεῖζοντες. **Θεοῦ.**

Τ Ὁ ὑπὲρ νῶν μυσῆριον τῆς οἴης· γεννήσεως· τίς ἐκδηγήσεται

ἀγνή· ὅλον φρικτὸν· ὅλον σεψῶν ἐξίνον· ὅλον ὑπὲρ νόοισιν· Θεὸς γὰρ ἦν καὶ εἰς· ὁ σὸς Παρθένη Υἱός.

Ὡδὴ, ἢ. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ν Εῶσαντες φρένας χερσωθείσας· ἀρέτρω τῶ Λόγῳ παναοίδιμοι ταύτας ἕξ σωτήρια· ἀπίσματὰ ἐσπείρατε· ἔ εὐσεβείαις ἀσάχω· ἐκατσεύοντα· ἐδρέφαθε τῶ ἀνασωθέντων· τῶ πληθῶ Κυρίῳ· ἀσώσοιλοι πανσόφως.

Ε Πάνοις Γάκωβον ἐνδέως· Κλειόπαν Βαρυάκου τε ἔ Στέφανον· Νάρκισσον τὸν πάνσοφον· Μάρκον Ἀριστόβυλον· ἔ Ἀπελλιῶ πημήσωμεν· τῶς ἀποσόλους Χριστῶ· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντες· ἔ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας τῶς αἰῶνας.

Σ Ταυρὸν ἀντὶ θῶρακος φορῶντες· περὶ πάσας ἀνδρείως ἐχωρήσατε· φάλαγγας τῶ δρεκόντος· πάνσοφοι ἀσώσοιλοι· ἔ ταύτας δρελίσαντες· ἔς ἡχμαλώτθωσεν· ἀνδρεπῆς σωελάβιαθε πίσει· ἔ τῶ Ζωοδότῃ· περοσῆγατε θεοψῆα. **Θεοῦ.**

Ω Ὡμα ἐπέκεινα θαυματῶν· πῶς τίπτεισ καὶ μένεισ παρθεύουσα· πάντα γε Θεόνυμφε· Λόγον γὰρ ἐγέννησας· τὸν τῶ Πατρὶ σωἀναρχον· ὦ πάντες ψάλλομεν· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε ἕξ ἔργα· ἔ ὑπερυψῶτε· εἰς πάντας τῶς αἰῶνας.

ηλ'.

Στὸ δὲ τῷ· εἰρήμῳ ἄλλο
τῷ τε Ἐσφάδῳ· ἦχ'· ἄ.
Ὁν φρίψῃσιν ἀΐλαι·

Α Γάλλεται σήμερον· ἔα πέρα-
τα τῆς γῆς· ἐλπίζει γὰρ αὐ-
ριον· ἐν δόξῃ φοβερά· τῷ Πνεύμα-
τῷ ὄντως· τῷ ἀγίῳ τυχεῖν· καὶ
σωρευορτάσαι· τοῖς θεοῖς ἀποσόλοις·

Ε Ξάρξατε σήμερον· φιλόχριστος
λαός· τὸ Πνεῦμα γὰρ ἔρχεται·
ὡς ἐφ' ἡμῶν Χριστὸς· τοῖς φίλοις ἔμ-
σαις· φωτισμὸν ἔξω· τοῖς πιστοῖς
παρίχον· δὴ γλασσῶν πυρίων·

Τ Ὁ θεῖον ἐπάγγελμα· πλη-
ρῶν ὁ Ἰησοῦς· τῷ Πνεύματι
αὐριον· τὴν χάριν περὶ φανῶς· ἐν εἰ-
δει πυρίων· ἀποστέλλει γλασσῶν·
τῶν πιστῶν φωτίσαι· ὡς καὶ τῶν ἀπο-
σόλων·

Τ Υεάνων ἐμότητα· μὴ πῶ-
ξαντες σοφοί· ἔα σώματα εἰ-
λεαθε· βασάνοις καὶ πυρὶ· περὶ ἔσθαι
γενναῖοι· ἀθλοφόροι Χριστοῦ· ἀλλὰ
δυσωπείτε· ὑπὲρ ἡμῶν ἀπαύτως·

Τριαδικός.

Μ Ονάς ὑσιούτητι· ὑμνεῖτω ἢ
Τριάς· τριάς ὑποστάσεις·
τὴν μὲν ἢ μονάς· ὡς μία τῆ φύσει·
τοῖς προσώποις δὲ τρεῖς· ὑ διακερμέ-
νη· ὑ σωμαλειφομένη· **Θιοτ.**

Ο Ὑ γράφα θεότητα· μὴ ψά-
διαι τυφλοῖ· ἀπλῆ γὰρ ἀ-

ρατὸς· ἀνείδος ἐστίν· σαρκὸς δὲ τὸν
τύπον· ἰσορῶν προσκυῶ· καὶ πίσει
δοξάζω· τὴν τεκῆσαν παρθένον·

Ὡδ'· δ'· Ἀΐπας γαγγυῖς·

Ι Ἀσαι ἡμῶν· Χριστὸς ἔα σωτῆρι-
μα· τῷ καρδιῶν προσδυ-
χῆς· τῷ ἀγαπησάντων σε· ἔ κη-
ρξάντων· ἐν πᾶσιν ἐθεοῖν· Θεὸν
ὁμῶ ἔ Ἀνδρῶν· Δημιουργὸν τῷ
παντός· καὶ εἰδώλων· πᾶσαι ἀμα-
ρτία· διαξάντων φωτὶ τῷ κηρύ-
ματῷ·

Ω Σπερ ἄσρα πα· τὸ κόσμῳ
ἐξέλαμψαν· Λυκῶς ὁμῶ ἔ
Ἐρμῆς· Μάρκος Ἀναΐας τε· καὶ
σὼ Ματθαῖα· ὁ ἱερεὺς Ὀλυμπῶς· ἔ
τῷ πῶν τὸ πλήρωμα· σαφῶς ἐφώ-
τισαν· ἔς ἐν πίσει· σήμερον τιμήσω-
μεν· ἱεροῖς ἔ σεπτοῖς μελωδήμασιν·

Σ Τάμεν ὀσσεβάς· ἐν οἴκῳ Θεοῦ
ἡμῶν· ἔ μακαρίσωμεν· τῶν
ἱεροκήρυκας· ἔ διδασκάλους· ἔ με-
γαλόφρονας· ἔ πλυστῆρας σωτηρίας
τε· ἔ ἀντιλήπτορας· ἔ προσάτας·
πάντων χερματίζοντας· τῷ τιμῶν-
των αὐτῶν ἔ μνημόσυνα·

Η Στραφῆν φωτὶ· αὐτῶ τῷ
Πνεύματῷ· Ἀκύλας Ἀ-
χαϊκός· Λύκιος ὁ ἑνδοξος· ἔ Φορ-
τῆνάτος· σὼ τοῖς ἐξήκοντα· καὶ ἔξ
Χριστοῦ θεράπῃσιν· καὶ ἱεροῖς μαθη-
ταῖς· ἔ καρδίας· πάντων κεταυρά-

ζῆσοι τῆ φροσφώρα αὐτῶν μνήμη
σήμερον.

Θεοτοκίος.

Φ Εἶλος ἀσραπῆς τῆ τόκος σε
ἐλαμψε καὶ κατεφρόνισεν
πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καὶ τὸν προσά-
την τῆ σκότους ἄλεσε. Θεογενεῖτον
πάνανη. ἀπέλων καύχημα. ἑάν-
θεσῶπον. πάντων τὸ δόξασμα.
τῆ ἀπώσοις φωναῖς ἐφηνέκτων σε.

Στηδίτθ. εἰρμὸς ἀλλο

τῆ πεξαφίλ. ἤχθ, α.

Εἰπίσειε κρεῖτθ.

Μ Εθέρτος αὐτῆ τῆς ἀνόδης
τῆ Χριστῆ. ἐφείσκει τῆ κό-
σμου εὐφροσύνῃ. τῆ Πνεύματος ἡ
ἐλπίς. ἢν αὐτὸς τοῖς μαθηταῖς. ἐν
ὄρει ποτὲ τῆς Ελαιῶν. ἐμπέμπειν
πρὸς ἐφάνει. εὐδοκία πατρικῆ. διὸ
εὐφροσύνῃ.

Α Γάλλος ἑτέρπης. πούλις Γε-
ρσαλήμ. εὐτρέπιζε τὸ θεῖον
ὑπερῶον. τὸ Πνεῦμα γὰρ τῆ Θεῆ.
ἐν αὐτῶ τοῖς μαθηταῖς. ἐν γλώσσῃς
πυρίναις τηλαυγῆς. μέλλει ἐμφανί-
σθῆναι. ὄντως ἀκροσμα φρικτὸν.
ἀληθῶς καὶ ξένον.

Τ Ἦν σάρκα θιώσας τῆ ἐγέρ-
σει σε Χριστῆ. ἀνήλθης διπὸ
γῆς ἐν τοῖς ὑψίσοις. σὺν ταύτῃ κερ-
θικῶς. δεξιόθεν τῆ Πατρὸς. διὸ ὡς
πρὸς φῆς τοῖς κλεινοῖς. ἑ θείοις ἀπο-

σέλοισ. ἔλαπώσειλον ἡμῖν. τὸ εὐθεῖς
σε Πνεῦμα.

Τ Ων πόνων λαβόντες. ἀμε-
βὰς πᾶσα Χριστῆ. τὴν θείαν
ἐν ὑψίσοις βασιλείαν. ὡς μέγυρες
παμφαεῖς. ικετεύσατε αὐτὸν. εἰρή-
νῃ τῆ κόσμου πᾶσαχῆν. εἰλικρινῶς
ἀγῆμην. ἑ ἡμῖν τὸν ἰλασμὸν. ταῖς
ὑμῶν πρεσβείαις.

Τριαδικόν.

Δ Οξάσωμην πάντες. ἡ τρισά-
χου Θεὸν. ἀφύρτως ἀμερίτως
ἀσυγχύτως. ὁμολογῶντες αὐτὸν.
ὡς ἑ ἀνω σεραθῶμ. Τριὰς γὰρ δοξά-
ζεταί αἰε. ἐν μιᾷ τῆ ὕσια. ὁ Πα-
τήρ ἑ ὁ Υἱὸς. ἑ τὸ θεῖον Πνεῦμα.

Θεοτοκίος.

Ε Ρπὶ πῶς θηλαζεις. τὸν Τροφία
τῆ παντὸς. πῶς γάλα ἐκ μα-
ζῶν σε Θεοτόκε. παρέχεις τῆ χο-
ρηγῶ. τῆς ζωῆς τῆς γυνεῶν. ὡς
οἶδεν ὁ βλύσας ποταμὸς. τῆ ῥάβδῳ
τῆ Μωσέως. ἐν ἐρήμῳ τῆ λαῶ. ἐκ
τῆς πίστες ὕδαρ.

Στιχηρὰ εἰς τὴς αἴνας.

ἤχθ, δ. πρὸς τὸ.

Ὡς γεννάει ἐν μέγυσι.

Ο Νεφρὸς ἑρδυνάμηνθ. ἑ
καρδίας ἑ κρύφια. καὶ ἀπάν-
των ἔχων τὴν γῶσιν Κύριθ. ὁ τῆ
Πατρὸς ὁμοσίθ. Υἱὸς τε ἑ σω-
θῆνος. μερφοθεῖς τὸ καθ' ἡμῶς.
ἑ γενόμηνος Ἀνθεσῶπος. ἔλεξεν.

πο· ὡς Ὁθεὺς ὡς γοναίους ὡς ἀξίους·
κοινωνῶν τῆς βασιλείας· Ἐὰν ἀποσώσῃς
ἀνέδειξεν· **Ὁμοιον.**

Τ Οὐ ἐν ἡσ κηρίγματα· γιωρ-
γὸς ἐκλεξάμεθα· εἰς τὴν
οἰκὴν μένω Χριστὸς ἀπίσει· τὸ δυ-
σμενῶν ὑπεκτέμνοντες· Ἐὰν κἀκεῖτα
σπέρματα· Ὀυσεβείας δὲ κερπὸς·
γιωργῶντας ἀπόστολοι· ἐβδομήκοντα·
ὀπαδοὶ ἤνῃ μεγίστων ξενιοθέντες· ἐ-
πληρώσατε περὶ τῆς χάριτος· τὰς ἀποστο-
λῆς τῆς χάριτος·

Ὁμοιον.

Ω Σ ὀπλίους ἀπόστολοι· παν-
τάχια τὸ Πνεῦμα·
θαράκισας ἐδόξοι ἔξαπίσει· περὶ
τὰς ἀρχὰς ᾤδρατάξαοι· τὰς τὸ κο-
σμοκράτορα· Ἐνίκησαντας Χριστὸς·
σεφαίτας ἀνέδειξεν· ἐβδομήκοντα·
τὸ ἐχθρὸς τὰς διωάμεις κητελόν-
τας· ὅθεν πάντες ὀφειμῶμεν· ὡς
ὑπερέτας τῆς χάριτος·

ὁ δὲ ἀποστόλος τῶν ἐπισημοῦντων τῶν ἀποστόλων

Τῆ, γ. μὲ τὴν, Ν. Τριώδιον,

ἢ χ. β.

Ὁ δὲ, β. Θεὸς ἀληθινὰ.

Τ Ο Πνεῦμα τὸ εὐθὺς· ὁ δὲ εὐ-
θεῖα· ὁ δὲ γησον· τὸς σὲ δο-
ξολογῶντας·

Ο Ἐκ τῆς ἕρανδαν· ὁ πηδμή-
σας· Παράκλητε· σῶσον τὸς
σὲ ὑμνῶντας·

Ζ Ὁ ζασποῖος· καὶ φὰς ὑπαρ-
χει· Παράκλητε· φάτισον
τὴν ψυχὴν μου· **Θεοτοκίον.**

Θ Ἐὸν ἀληθινὸν· Παρθενομήτορα·
ἐγέννησας· εἰς ἡμῶν σωτη-
ρίαν·

Ὁ δὲ, ἡ. Τὸν ὄν κεμίαν.

Ε Ν ὑπέρω τῶν σφάν· σωτη-
ρίαν μαρτυρῶν ἄφθισαν
ἄφθα· μεριζόμεναι γλασσαι· ὡσεὶ
πυρὸς καὶ πονοῦς· βίασας· ὁ ἕχθη
ἠκέτο· τοῖς ὑπερψῶσι· Χριστὸς εἰς
τὸς ἀλδνας·

Α Ἄλλον Παράκλητον ἡμῶν· ὁ
Παράκλητος Χριστὸς ἀγα-
θοδότος· ἔξαπίσει Πνεῦμα· τὸ ὄν
περὶ τῆς λαλῶν· καὶ γλασσαι·
πυρίαις φητῶμενον· τὰς τῆς δι-
γρῶν· Ἐ σοφάν ἀποσώσαν·

Τ Ὁν χαρισμάτων ἡ πηγή· ἀ-
γαθῶν ὁ χορηγὸς ὁ πηροϊντή-
σας· ὁ Παράκλητος ἄλλος· τοῖς
τὸ Χριστὸ μαθηταῖς· κηκίσας· ἀ-
τὸς ἀνεκάνισε· φέθη· εὐσεβείας·
δὲ αὐτῶν ἀπαράφας·

Θεοτοκίον.

Ε Ζαθενεὶ με νῶν ὁ νῶς· εἰς τὴν
βάθη ἰμπισῶν τῆς ἀπιδίας·
ὡς ἐντεῦθεν ποικίλοις· ᾤδρατεῖναι
κακοῖς· ἀλλὰ σὺ· Παρθένη θεράπων
σοῦ· τῶ τῆς ἀπαθείας· φωτὶ ᾤδρα-
βαλῶσα·

Ὁ δὲ,

νή· σιωδξάζετα. **Θεοτοκίον.**

Ε΄ Πεισίασε τὸ Πνεῦμα· ὅτι σὲ τὸ πανάγιον· παναγία κόρη· σὲ Διοπρεπὲς ἐνδιάτημα· τῆ σωματώσει τῷ Λόγῳ· ἐραζόμενον· ἐπιτήδιον τῷ ἔργων· ὑψηλότερον.

Ωδὴ, ἡ. Λιξυτὰ τῷ πατρὶ.

Α΄ Θυμίας ἀχλὺ δάσκει δασον· ὡσαυκλίσει τῆ σῆ Ὑπεράγαθε· τῆ εὐσεβῶς ὑμνύντων σε ἑπισῶς μελωδῶτων· πάντα τὰ ἔργα· εὐλογεῖτε Κυρίε τὸν Κύριον.

Ο΄ Βελήσει τῆ σῆ ἑα χαρίσματα· δακνίμων οἷς θελεῖς Παράκλητε· τοῖς σὲ Θεὸν γινώσκουσι· τὴν σὺ χάριν ὡσαυκλίσει· πῶς βοάσιν· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ω΄ Σ Θεὸς ἀληθῆς ὁ Παράκλητος· πεσοκωεῖται πισῶς· ἑλατρεύεται· τοῖς εὐσεβῶς δοξάζουσι· ἑβοάσιν ἀπαύτως· πάντα τὰ ἔργα· εὐλογεῖτε Κυρίε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Η΄ Θεὸν σαρκωθέντα κηύσασα· τῆ παθῶν με κατεύνασον πάραχον· καὶ τὴν ψυχὴν με φώτισον· ἀναμίλπειν ἀξίως· πάντα τὰ ἔργα· εὐλογεῖτε Κυρίε τὸν Κύριον.

Ωδὴ, 2. Ἐνα μὲν τῷ τῶς.

Πνεύματος ἡ θεία δωρεά· ἐκκέχεται ὅτι πῶσαν τὴν πισύσασαν· σάρεκα ὡς πάλαι ὁ περφή-

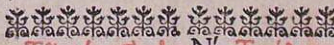
της· ἐνθεσιακῶς περκατήγειεν· ἡμεῖς δὲ τῆ περρρηθέντων τὴν ἑκάσιν· νῦν καθοράντες φωτιζόμεθα.

Τοὺς σὲς θεηγῆρας μαθηταῖς· ἐνέπλησας παναγίῃ· Σάτερ Πνεύματ· κόσμω τῆς ὡς βολίδας· τὸ φάς τῆς εὐσεβείας περσιύοντες· ἀπίσειλας ὡς Δεσπότης ἑ Κύριος· ὅθεν σε πάντες μεγαλιώμεν.

ΠΥρκαθηρτικὸν τῆ μαθητῶν· ἐδρόσεισε τὰς καρδίας· ἡ τῆ Πνεύματ· πίπασα δρόσ· ἔραυθεν· τῷ Λόγῳ τῆς αὐτόφας ἐπύρσδυσε· τῷ κόσμω θεογνωσίαν ἀρεάτωντας· τὴν τῆς Τριάδος ἀποσίλβασα.

Θεοτοκίον.

Ε΄ Κ Πνεύματ· ἀγίῃ ἀληθῶς· σωέλαβες τὸν ἀζρόνας· ἀναλάμψαντα· Λόγου Πατρὸς ἑξ ἀγεννήτη καὶ τῷ ὄν σαρκωθέντα γεννήνητας· δι ἀκραν φιλανθρωπίας χρησότητα· Θεογεννητορ μητρὸς παρθενε.

Τῆ, 2. μὲν τῶν, Ν. Τριάδιον, ἡ Χ·, πλ. ἄ.

Ωδὴ, ἡ. Ὁ ἀναβαλλόμενος.

Τὸ ἐκπορδύμενον· ἐκ τῆ ἀνέρεκα Πατρὸς· ἀδρασατώως· ἐν τῷ Υἱῷ δὲ· ἐπαναπαυόμενον· πανάγιον Πνεῦμα· πισὸὶ δδοξολογήσωμεν.

ξ.
Τὸ ἐγκακηζόμενον ἐν ταῖς
 καρδίαις ἡμῶν· ἔναντιζον·
 καὶ ἀγιάζον· τὸς ἐν οἷς οἰκίζεταί·
 σωὲ τοῖς ἀποστόλοις· φημιδὲως ὑποδεί-
 ξόμεθα.

Τὸ ἀπειροδώμων· τὸ παν-
 ποδώμων· τὸ τὸς φηρέν-
 τας ἀνακακηζόν· ἔ φημιδὲως ἀ-
 παντα· πανάγιον Πνεῦμα· ἔ φημιδὲως
 διαλογώσωμεν.

Θεοτοκίον.

Οὐρος ἐμφανέσατον· ὄρος κα-
 τάσκιον· τὸ πῖον ὄρ· πη-
 τυρωμένον· ὁ Θεὸς ἠγάπησεν· ἀγία
 παρθένη· δέξασσον τὸς δέλας οὐ.

Ωδὴ, ἡ. Σοὶ τῷ παντοεργῷ.

Η Διαμονή· ἡγεγεγονότων
 πάντων· αὐτὸς εἶ Παρθέλι-
 πη· εἶ ἡ συντήρησις· σῶξε τὸς φύσει·
 σὲ Κύριον ἡμῶν· καὶ ὑπερυφῆν-
 τας· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Η Διανομή· ἡγεγεγονότων
 δάρον· καὶ χάριτ· πέλ-
 γος· καὶ πλῆτ· ἄφατ· σὺ εἶ
 τὸ Πνεῦμα· τὸ ἅγιον ἔ θεῖον· σὲ ὑ-
 περυφῆμην· εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Τὴν ζωαρχικὴν· εἶ ζωαφόρον
 χάριμ· τὴν ἀνακακηζύσαν·
 ἡμῶς ἐπίπνοια· Πνεῦμα τὸ θεῖον·
 εἶ αὐτὸν ἡμῶν· ἔ ὑπερυφῆμην·
 εἰς πάντας τὸς αἰῶνας.

Θεοτ.

Η Δημιουργός· Θεὸς σοφία κῶρη·
 καὶ ἀνοδόμωσεν· ἐν σὲ τῷ

σώματ· σῶσαι τὸς πίσει· θε-
 λήσσα βοδντας· σὲ ὑπερυφῆμην·
 Χριστὴ εἰς τὸς αἰῶνας.

Ωδὴ, δ'. Ἡ σοφία χερόε.

Τὴν ἡμῶν περὶ ἡμῶν· τῷ
 Πατρὶ οὐ· Σάπτε ἀπαρχῶ·
 ἔ φύσας θεϊκῆς· πλῆτον ἀντιδῶς·
 ἡμῶν ἔ φημιδὲως· τὸ ἀγαθὸν· καὶ
 ζωοποιόν· Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἔ συ-
 νάναρχόν οὐ Δέσποτα.

Α Παρχῶ θεότητ· νῶ
 δωρεῖται· φύσει χριτῆ· τὸ
 Πνεῦμα τὸ τῷ Πατρὶ· εἶ Μονο-
 γενῆς· ἐν ἀλλοτριόμενον· ἀλλὰ
 σωὲν· ὡς ὁμοφύς· ἔ ὁμοῦσιον· ἔ
 ὁμότιμον καὶ σωῶζονο.

Οὐρανὸς ἀνείδειξας· τὸς οὐδῶς
 Λόγε· θεῖος μαθητῶν· λα-
 λῶντας γλώσσασι πνεύς· οὐ τὴν
 πνεύς ἡμῶς· φημιδὲως συγκατάβα-
 σιν· νῶ ἐπὶ αὐτῶς· τὴν φωτο-
 ποιόν· πέμψας ἐνέργεια· ἔ φημιδὲως
 τὸν Παρθέλιτον.

Θεοτ.

Τὸ ἅγιον Πνεῦμα· Θεο-
 τόκε· γέγονας πατῶς· ἔ φημιδὲως ὁ
 Δημιουργός· Λόγος τῷ Πατρὶ·
 περὶ ἡμῶν ὡς ἀνθρώπος· ἔ ἐν ἡμῶν·
 σωαλασεφείς· νῶ ἐφανέρωσ· τῆς
 Τριάδ· τὴν ἐπίγνωσιν.

Τῷ σαββάτῳ τῷ τῷ, Ν'.

Τεσσαρόν, ἡχ· πλ. β'.

Ωδὴ,

Ωδὴ, ε'. Τῶ βίβ τῶ θαλάσσαν
Ε Νήρησιν πεύπερον· ἐν ἀγί-
 λων σεαπιάς· ἀγιομὸν δωρῆ-
 μλνον· ἔ φωτίζον θιότιτ· ἄσεα-
 παῖς· τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον· καὶ τη-
 ρῶν ἐν μνήμῃ· ἀγιότητι.

Π Ροφήτας ἀνέδειξας· διωα-
 μένους πευροῶν· τῶ πῶ μελ-
 λέντων πεύγνωσιν· ἐν ταῖς καρδίαις
 τῶτων ὡς ἀγαθός· οἰκήσας Παρά-
 κλητε· καὶ τῶ πῶ πειβλέπειν·
 παρεσπεύσας.

Ε Κ γῆς ἀνυψόμενοι· δι' ἐνθῆς
 ἀρετῆς· οἱ τῶ Χριστῶ ἀποσό-
 λαι· ἔραυθῶν τὸ Πνεῦμα δικαιοτυκῶς·
 φοιτῆσαν ἐδέξαντο· καὶ θιότιτ·
 ἀγλή· κατελάμνοντο. **Θιοτ.**

Τ Ο' Πνεῦμα τὸ ἅγιον· ἔπι σέ
 τὸ καθαρὸν· τῆς παρθενίας τέ-
 μεν· καταβάν ἀπειργάσατο τη-
 λαυγῆς· ἔ πάνταγον σκῆνωμα· τῶ
 Υἱῶ τῶ Υψίστῶ· παμμακάριστε.

Ωδὴ, ζ'. Δροσβόλον μὲν τῶν.

Τ Οὐν παναίστιον Πατέρα καὶ
 Γεννήτορα· μόνον τῶ περ ἀγά-
 νων Υἱῶ· καὶ Προβολία τῶ ἀγίῳ
 Πνεύματι· πιστοῖ· βοδῶντες δοξά-
 σωμεν ἀεὶ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ
 πῶ πατέρων ἡμῶν.

Ο Παράκλητ· ἰδίωμα θιό-
 τυτ· φέραν νῶν ἐπιδή-
 μισει· ἀποσόλοις γῶν ἐν πυρίναις

γλώσσαις ὁμιλῶν· Θεὸς ἀναδέδει-
 κται σαφῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ
 πῶ πατέρων ἡμῶν.

Ο Υραυῶς ἀεικνήτης ὑμῶνίμα
 σα· Πνεύματι ἐσπεύσας·
 τῶς μαθητάς· σε σὲ τὸν μέγαν ἡλίον
 Χριστῶ· φημδῶς ἀνατέλλοντα ὑμῶν·
 εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς· ὁ πῶ πατέ-
 ρων ἡμῶν. **Θιοτοκίσι.**

Σ Ωματώσιω τῶ Λόγῳ σε εἰρ-
 γάσατο· νυμφάνα παναμά-
 μητε· ἐποικιάσαν τῶ Πατρὶ τὸ
 Πνεῦμα τὸ εὐθῆς· διὸ σοι βοδῶμλν οἱ
 πιστοῖ· εὐλογημένη ἡ Θεὸν· σαριῶ
 κῶσασα.

Ωδὴ, η'. Ἐκ φλογῆς τοῖς ὁσίοις.

Ε Κ Πατρὸς ἀπορρύπτως· ἐν-
 περβόμλνον· ἐν Υἱῶ ἀσυγ-
 χύτως· ἀναπαυόμενον· Πνεῦμα τὸ
 εὐθῆς· θεῖον ἔ παυτοδωῶσμον· ὁ ὑπε-
 ρυψῶμεν· εἰς πάντας τῶς αἰῶνας.

Υ Ψυχικῶν μελυσμάτων· ἡμῶς
 καθάρισον· ἀμαρτίας τὸν ρῦ-
 πον· ἡμῶν ἀπόπλων· δὸς ἡμῶν εὐ-
 θῆς· ψυχῆς ἐγνησμιζόμενον· Πνεῦ-
 μα σωτηρίας· Χριστῶ εἰς τῶς αἰῶνας.

Τ Ο' τῶς πάφης οἰκῶντας· ἀ-
 νακαλόμενον· καὶ τὸ πρῶσω-
 πον πάσις· ἀνακαμίζον τῆς γῆς· ἀεὶ
 ἔπι τῆς γῆς· ἡμῶν μέλη θανάτωσαν·
 πῶ σὲ περσοκωδῶντων· εἰς πάντας
 τῶς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ο Ψραυός ανέδειξας· ἀγνή ἐ-
πίγει· τὸν ὑράνιον Λό-
γον· γασεὶ χρησάσα· τοῖς ὅπῃ τῆς
γῆς· σαρκὶ προσωμλήσαντα· ὃν ὑ-
περυψῆμεν· εἰς πάντας τὰς αἰώνας.

Ωδὴ, 2'. Θεὸν· ἀνθρώπους.

ΠΥεὺς· ἐν γλώσσαις Ξανῶς
φθελόμενοι· οἱ μαθηταὶ· τῷ
πλάνῳ τῷ εἰδώλῳ κατέφλεξαν·
τῷ πιστὶ δὲ πὰς ψυχὰς κατύγα-
σαν· τῷ φωτιστικωτάτῳ· θεῖον ἐ-
νέργειαν· τῷ τῷ Παρακλήτῳ ἐμ-
φανῶς ὑποδεξάμενοι.

ΑΓνά· δοχεῖα τῆς θείας χά-
ριτ· ἐπὶ θεϊκῆς· ἀκτῖν·
ἀκηλίδοτα ἴσω· τὰς σοφῶς μα-

θητάς σὺ ἀνέδειξας· τῷ θαρραλῶ-
τάτῳ· Πνεύματ· ἔλλαμψιν· τῷ
τοῖς ἀποδείξας ἀγαθῶ· ὡς πολυέλεος.

ΤΥχεῖν· τῆς θείας μακαριότη-
τ· τὰς ὑμνητάς· τῆς σῆς
ἰσχυρῶς Παράκλητε· ὡς πηγὴ
τῷ ἀγαθῶν εὐδύνισον· τῷ πανολ-
βιωτάτων· δώραν τῷ μέγιστον· ὡς
ἀγαθοδότης χρησῶν· μόνε φιλέν-
θεσπε.

Θεοτοκίον.

Εὸν· ἀνθρώποις ἀγνή κατήλ-
λαξας· ὑπερφῶς· αὐτῷ τε
ὡ ὑμῖν μεσιτεύσασα· ὅτι σὺ γὰρ πᾶ-
ναγενε σωῦλλον εἰς ἐν· πᾶ τὸ πρὶν
δυσῶτα· τῆς ὑραίνῃ γὰρ· θείας κλυ-
ραχίας καὶ τρυφῆς· κατηξιώθημεν.

Τίτλ· σωθ Θεῶ ἀγίῳ τῷ Τριωθίων μὲ τὸ Ἀντιπᾶρα, εὐρεθέντων
ἐν τῷ παλαιῷ βιβλίῳ, C. 24. φύλλ. 83. τῷ Πεντηκοσαρίῳ
τῆς παλαιᾶς Μοῦσῆς τῆς ΚΡΥΠΤΟΦΕΡΡΗΣ.

Ἐτέρα, γ'. τιθεῖται εὐρείντα ἐν ἄλλῳ βιβλίῳ 195. φύλλ. 38. 99.
 @ 126. τῷ βιβλιοφυλακίῳ τῷ Βαρβερίῳ.

Τῷ σαββάτῳ τῆς, β'. ἐβδόμῃς. Τεσσαρόν, ἦχ. α'.
 ἦ ἡ κροστιχίς. Πρῶτον μέλω μέλω. Ποίημα Γωσήφ.

Ω δὲ, σ'. Ἐκώλωσεν ἡ μῆς.

Προσίλωσαι σαυρῶ σε οἱ πῶδ' ἀνόμοι· ἐβροῖοι τὸν μακρόθυμον· ὧν ὁ ἦλιος τὴν πόλιν κατὰ ἄν· αὐτῆς ἔσειλην τὸ φῶς ἔδυσαν· ἔοι νεκροὶ· Ἰσακασάντες Χριστὸν ἐμνησαν.

Ρ' Ἠξάτω γλυκασμὸν ἡ ὄρη σήμερον· βουνοὶ ἀγαλλιάσασαν· Ἰσραὴλ γὰρ τριήμερος Χριστὸς· λύσας τῷ θανάτῳ τὰς ὁδῶνας δι' αὐτῶ πιστοὶ· συμφώνως πάντες αἶνον προσάξωμεν.

Ως ὤρθησαν Χριστὸν ἐπὶ τὸ μῆμά σου· γωαῖκες αἱ θεόφρονες· ἴδον ἀγγέλους μιμύοντα αὐταῖς· σὺ τὴν φωτοφόρον Ἰσραὴλ σῶσαι· καὶ προσφανεῖντα· μύρα τῶ ζῶντι τίνω κομίσετε. **Θεοτοκίον.**

Τὴν μῆτρά σου ἀγνή μὴ λυμηνάμενος· ἐπέχθης ὡς δούδουκῃ· ἔμην λύσας τὰς σφραγίδας ἀγαθῆ· τάφος Ἰσραὴλ ὡς ἠθέλησε· πάντα γὰρ δρᾶ· ὡς Ζωοδότης ἔπαν· Ἐδωάμενος.

Ω δὲ, ζ'. Σὲ νοητῶ·
 Θεοτόκε.

Ο Σταυρωθεῖς· μύροι δύο Δείωποτα· ληστῶν καὶ ὄξος ποτιθεῖς· καὶ ραπίσματα ἑσπασῆς· δι' ἡμῶς μακρόθυμοι· γέλων πάντα ἡνεγκας· καὶ Ἰσραὴλ τριήμερος· ὁ αἶνετός· τῷ πατέρων Θεὸς καὶ ὑπερένδοξος.

Νεκροπρεπῶς· Γωσήφ καθεῖλε σε· ἀπὸ τῷ ξύλῳ ἔταψῃ· πῶδ' ἀδέδωκε ποθινῶς· σὺ μὲν σὺ τὸ ἀχραντὸν· εἶναι προσφωτισμένος· ἔγνωσῶς κραυγάζων σοι· ὁ αἶνετός· τῷ πατέρων Θεὸς ἔνδοξος.

Μετὰ νεκρῶν· τί τὸν ζῶντα ἔλεγει· ὅτι ζῆντε ὡς θνήτῳ· ταῖς κλαιῶσαι σε γωαῖξί· τί μύρα κομίσετε· ἀγγέλους ἀλλ' εἴπατε· τοῖς μαθηταῖς αὐτῷ ἀπτε· ὁ νεκρωθεῖς· Ἰσραὴλ Χριστὸς μικεῖτε κρύπτειτε. **Θεοτοκίον.**

ΕΝ γωαῖξί· μόνῃ κεχαρίτωσαι· τὸν χορηγὸν γὰρ τῆς χαρῆς· Ἀρχαγγέλους δὲ τῆ φωνῆ· γνωσῶς ἔτεκες· ὅθεν σε προσφωτισμένος· ἔτῳ Υἱῷ σου κραυγάζωμεν· ὁ αἶνετός· τῷ πατέρων Θεὸς ἔνδοξος.

Ω δὲ, η'.

Ωδὴ, γ'. Ἐν κλίματι παίδος.

Λ Ἄδς Σάτερ πλὴν σε ἀπειθῶν·
ἐβρολίαν συλλαμβάνει· καὶ
φθόνῳ προσαναρτᾷ σε τῷ σαυρῷ μα-
νωδῶς· μὴ θίλοντες μέλπειν σοι·
εὐλογεῖτε· πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον
ὑμνεῖτε· ἔ ύπερυψῶτε· εἰς πάντας
τὰς αἰῶνας.

Π Ἰλάτω πόθῳ Γωσὶφ· ἐπὶ σῶμα
ἔξαιτεῖται· καὶ μνήματι κα-
τατίθηται ὡσπερ θνητὸν σε· αὐτὸς δὲ
κατέβη· τῷ θανάτῳ· πάντα τὰ
κλείθεα μαχλῆς τε καὶ τὰς πύλας·
καὶ τριήμερος· ἐπὶ νεκρῶν Σωτῆρ
ἀνέστης.

Ω Σ ὑπάρχων μύρον νοητὸν·
ὄρεθου βαθείως ἤλθον· μωρί-
σαι τὸ σῶμά σου γυναικῶν ὁ χορὸς· εἰ
ἄβρον τὸν ἀπῆλόν· ἐμβοῶντα· ἥ
ἐκζητεῖτε νεκρὸν ὡσπερ τὸν ζῶντα·
μᾶλλον ἀνυμνεῖτε· αὐτὸν εἰς τὰς
αἰῶνας.

Θιοτοκίον.

Μ Η' Ἐκπένητα τέτοικας Υἱὸν·
τῆς θεικῆς ὕσεως· Μαρία
εὐλογημένη εἰς ὧσθη δι' ἡμῶς· σαρ-
κὴ ὡς ἠυδύκησεν· ὧ βοῶμεν· πάντα
τὰ ἔργα τὸν Κύριον ὑμνεῖτε· ἔ ύπε-
ρυψῶτε· εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωδὴ, δ'. Τύποι.

τῆς ἀγνῆς λαχείας σου.

Ε Στῆς· ὅπῃ ξύλα Δέσποτα·
σαυρῷ ἔ πάντα πρὸς ἐπίγνωσιν

εἰλκυσας· ἔδνη Κύριε ἔ τὸν ᾠδραδέω-
σον ἠνοίξας· ὃν ἀπὶ κλεισαι πλὴν οἱ
περπ' ἄθρες· τῇ γεύσει τῇ τῷ ξύλῳ·
διό σε πάντες μεγαλιώμεν.

Λ Ἀκκῶ ὡς θνητὸν κατέθεντο· εἰ
τῆς ζωῆς τὸν πρῦταίν ἔ τα-
μείαν Χριστῷ· πάλαι ὁ Ὀυαχίμαν Γω-
σὶφ ἔ Νικόδημος· γυναικῶν δὲ τὸ
κλήθες σωμείπετο· εἰ γοερῶς θρηνη-
σαι· θρωπερῶς σε ἐμεγάλωον.

Ο Λος· φωτισμὸς ἔ ἔφεις· ὁ-
λος Σωτῆρ μὲ θυμηδία ἔ εὐ-
ριγμα· πᾶσι γέγοτας τοῖς Ὀυσεβῶς
ἐορτάξουσιν· τῷ ἀγίῳ τριήμερον
ἔ γερσιν· τῷ σὸν μόνε οἰκτιρμέν· δι
ἧς σε πάντες μεγαλιώμεν.

Θιοτοκίον.

Σ Ἄρεκα· ἐπὶ τῆς σῆς πανάμω-
με· μῆσες ἐκὼν ἀείληφεν ὁ
παντέλειθ· ἐνθεν ἀλυθῶς ἐμψυ-
χμένῳ ἔ ἰδρυται· τῷ πατρώῳ ἐν
θρόνῳ πανάχραυτε· ἐν τοῖς ἐπ' ἔρα-
νίσις· μεθ' ἧς ἔ πάλιν ἐπελεύσεται.

~~~~~

Τῷ σαββάτῳ τῆς, δ'. ἐβδουμάδος.

Τὸ ἔξωδιον, ἔχ. γ'. ὁ ἠάκροστιχίς.

Τρίτος ἦχος πέφινε. Ποῖημα Γωσὶφ:

Ωδὴ, ε'. Ἀβυσοῦ· ἰσχάτι.

Τ Ἐΐσσοι· τῇ λόγῃ θείαν
πλάθει· καὶ τὸν ἔσθῆντα
Ζωοδότα ἰατρούσας· ᾠδραβάσει ἀν-
θρωπων· τοῖς θείοις σε παθήμα-

ΜΕΤΑ ΤΟ ΑΝΤΙΠΑΨΧΑ.

ρί.

σιν· ὅθεν Δείσαστα· ἀνυμνῶμεν τὸ
κράτῳ σου.

Ρ Αἴψομα· ὑπὲρ γῆρας Ἰησοῦ·
ἀπορραπίξαν ἅ τῷ ἁδ' βασι-
λεια· ἔμαχλῶς σωτέριδας· χειρὶ
παναλημιάτη σου· σώσας ἀπαντας·
καὶ ἀνέστης τριήμερον.

Ι Στασο· περὶ βήματ' ὡς κρι-
τὸς· Πιλᾶτος πᾶσαι ὁ τῷ γῆν
κρίνων Κύριε· θελὼν ὄνπερ ἔπλασας·
τῷ ἁδ' ἐκλυθῆσαι σου· καταβέβη-
κας· πρὸς αὐτὸν μένει Ὀσπυλαγχε.

Θιοτοκίον.

Τ Ἐτοκας· ὠδίνων ἀνὰ Υἱὸν·
τὸν περὶ αἰῶνων ἐν Πατρὸς
γεννηθέντα Ἀγνὴ· ὄνπερ ἤλγεις
βλέπ' οὐρα· σαρκὶ σαυρῶ κρεμῶμενον·
ἀναστάντα δὲ· ὡς Θεῶ συνηγάλλῃ
αὐτῷ.

Ωδὴ, ζ. Τὸ πρὸς εἰκόνι.

Ο Χερσβίμ καὶ Σεραφίμ· ὑ-
πέρευον ἀπερσιτ'· σαρκὶ
σαυρῶν ὑπέμεινας· δὴ, ἀπλάγχενα
ἐλέγς ἵνα σώσῃς· τὸν φθαρέντα ἐν
Εἰδ' ἐμ· τῇ πρᾶβάσει.

Σ Υ' καταβάς μετ' ψυχῆς· πρὸς
τὸν ἁδ' ἔλυσας· αὐτῷ τὸ
κράτ'· Δείσαστα· ἅ τῷ γῆρας τὸς
ἐν αὐτῷ δεσμίαις· ἀνυμνῶντάς σου τὸ
κράτ'· Ζωοδότα.

Η Ρῆθ τῆς λύπης ἅ συνα· μι-
ροφόροι ἀπόσχετε· τὸ μνήμα

καταλάβετε· καὶ ἐν τάφῳ Χριστὸν
ἔξανασάντα· διασάμηναι κηρύξατε
τῷ κόσμῳ.

Θιοτοκίον.

Χ Ριστὸν ὃν ἔτεκες Ἀγνὴ· κατα-
τρέπ' οὐρα βλέπ' οὐρα· ἀναστάντα
τριήμερον· μετ' ὁδοῦ ἐκ τῆς νεκρῶν
ὡς Μίττυρ· καὶ ἰκέταυ αὐτὸν· ὑπὲρ
τῷ κόσμῳ.

Ωδὴ, η. Ἀσίκτη πυρὶ.

Ο Πᾶσαι πνοὴν κτίσας Λό-
γον· ὑπὸ ἰσδαίων σαρκι-
κῶς τε ὅπι ξύλα· ἐκὼν κρεμῶται ἔ-
χολῶ· ποτίζεταυ ἔδρασα κτίσις·
πᾶσα ἐκυμαίνετο· τῷ τῆς ἀχαρί-
των· θρηῦσα παροίαν.

Σ Ε' τὸν ἀρχηγὸν καὶ Σωτῆρα·
κόσμου ὡς βροτὸν ὁ παμφά-
γον· καταδέχεται ἁδ' ἡς· ὃν δεσμίαις
ὁ Κύριος· ἔδ' οὐρα πάλαι εἶχε· ὑπὸ
δυῶς ἔλαβις· καὶ σωεξεγείρεις·
τριήμερον ἐν τάφῳ.

Π Ατεὸς μὴ λιπὼν θείας κόλ-
πης· σάρκα δὲ ἡμῶς ἐν παρ-
θένῳ προσελάβις· καὶ θάνατον ἐκὼν
ὑπέστης· περὶ δὲ ἐν μνήματι ἔξα-
νέστης· Λόγε τῷ Θεῷ τριήμερον· ὅ-
θεν σε ὑμνῶμεν· ὡς μένον Ζωοδότην.

Θιοτοκίον.

Ε Τεκες Ἀγνὴ τὸν περόντα· ἁ-
νὰθεν ὠδίνων σωὸ Πατρί τε ἔ-
Πνύματι τῷ ἀγίῳ· ὃν σαυρῶ κρε-
μῶμενον· καθ' ὁδοῦ ἤλγεις· αὐτῆς
ἀνα-

ἀνασάντα δὲ · τάφῳ κειθιδῶσα ·
συγαίρεις εἰς αἰῶνας .

Ποῖνμυ Γωσιφ .

Ωδὴ, σ'. Οὕτω σοὶ · μὴ φαῖης .

Φ Ωσῆρες Χριστὲ · ἰδόντες σε σω-
ξῶ σακεῖ κριμάμηνον · σωί-
σειαν τὸ φάος · εἰ λησὺς ἐράν θεο-
λογεῖ · ἢ γῆ δὲ πᾶσα κλονεῖται · καὶ
καταπίετασμε · διαρρηγυμῆνον βωᾶ·
τὸ μακρὸ θυμόν σου Δείπωτα .

Α Πλώσας · ἐν σαυρῷ τὰς ἀ-
χράντας παλάμας σου · τὸν
νοητὸν ἐξέπασω · Ἀμυλῆκ τῆ θεία
σου δωασεῖα · καὶ τὸν κόσμον · ἐλυ-
ξῆστω δαγλείας Χριστὶ ὁ Θεός .

Η Σὺ Βασιλεῦ · κατάβασις
φρικτῆ ὄντως γεγίνηται ἐν
τοῖς καταχθονίοις· τῆ γὰρ ἀδύ πύλας
ἐμοχλῆς · σωτρίδας ἕς εἶχε δε-
σμίως εἶλες αὐτῷ · καὶ ἐξάνεσης κρα-
ταγὸς · οἱ Θεοὶ σε ἀνεκέρηξαν .

Δ Ονίσας · τῆ φρικτῆ καταβά-
σει τὸν ἀδύην Χριστὲ · ἕωπερ κα-
πεῖχες δεσμῖες · θεικῆ ἐξέπασας
δωασεῖα · καὶ ἀνέσης · ὡς Θεός ἐκ
τάφῳ τριήμερῳ .

Ν Εκρόν σε Χριστὲ · καθεῖλεν Γω-
σιφ ἀπὸ τῆ ἐξύλα-πιστῶς · καὶ
σμήρη εἰ ἀλή· ἐσωδόνι πόθῳ εἰ
χαρᾶ· εἰλύσας χεῖρ δακρύων · λιβά-
δας καὶ ὡς νεκρὸν · μνημείῳ τίησει
βοᾶν · σωῶ αὐτῶ σε μεγαλιώμεν .

Ω Σ ἤλθον · περὶ τὸ μῆνμα
γυναικίως μύρισαι σε · σὲ τὸ ἀ-
πίμητον μέρου · περὶ αὐτὰς ὁ Ἀθε-
λος ἀνεβῶα · μὴ θηλωεῖτε · ὃν θηνηῖ-
πι ἀνέση ὡς Κύριε .

Ε Υφραμῆν Ἀγνή · ὄρασα ἐκ νε-
κράν τὸν σὸν Υἱὸν εἰ Θεοῦ · ἐν
δόξῃ ἀνασάντα · μωροφόροις ἄμω γυ-
νωξί· ἐἰεροῖς ἀποσόλοις · καὶ Γωσιφ
τῶ κλεινῷ σωῶ ·· Νικοδήμου · τῆ-
τον μεγαλιώσα .

Μ Ηκίετι · Θεομῆτρ παρθένη
σκυθεφῆπαζε · ὁ γὰρ Υἱός σου
ἀνέση · ὡς Θεός τριήμερῳ ἐκ τῆ
τάφῳ · ἀλλὰ χαῖρε · ἐδυσώπει αὐ-
τὸν τῆ σωθῆναι ἡμῶς .

Θεοῦκίον .

Ε Ωδὴ, ζ'. Οὐδὲκασίας ἐν πυρὶ·
Ν τῶ κρανίῳ δὲ ἡμῶς · μίσου
τῆ λησῶν ἀνηρηθῆς · ὅτι σαυ-
ρῆ καὶ τὰς ἀρχὰς τὰς τῶ σκότους ἐν
τῶ τῶ κατήρησας · πανθὸ δώα με
Κύριε · ὁ Θεός ὁ τῆ πατέρων ὀλο-
γητὸς εἶ .

Τὸ σαββάτω τῆς, ι. ἑβδομάδος .
Τιςκαθῶν, ἡχ. δ'. ἔ ἡ ἀκροστιχίς .
Αἰὼν μῶς τί. α. ἴν .

Λ Οἴχη πλῆρα ἐν διατριβῆς·
ἐβλυσας ἡμῖ ζωοδῶτα · τη-
γῆν αἰῶναον τὸ σὸν θεῖον αἴμα Χρι-
στὲ

στὶ τοῖς κραιβάζουσιν ὑπερῷ μνητε
Κύριε ὁ Θεὸς ὁ πᾶσι πατέρων ἐλλο-
γητὸς εἶ.

Ο Κατασθέντων τῆ σολῆ ἄγ-
γελος θρωύσους ἐβόα τῆς
γυωαιξί τί ὡς θνητὸν μὲν μύρων
ζητεῖτε τὸν ἔχοντα τῆς ζωῆς τὰς
ἠνίας Χριστὸν Ἰερανεῖ κατῶς εἶπε ἔ
περὶ τῶ πάθους. **Θεοτοκίον.**

Σ Ωμυ ἀνείλιφεν ἐν σῶ ὁ
παύκρατων κτίσιν πᾶσαι ἔ
γῆς τὰ πέρατα Ἀγνὴ καὶ θωαῖν
δι ἡμῶς κατεδέξατο ἐν ἐράσῃ αὐ-
φρανήτη μὲν δόξης ἐκ τάφου Ἰε-
ναςάντα.

Ωδὴ, ἡ. Χείρας ἐκπιτάσας.

Τ Ω μώλοπι Δέσποτα τῶ σῶ
ὄλλω ἰάτρούσας τὴν ἀνθρω-
πώτητα Σωτῆρ ἠνέχῃ δὲ θάνατον
καὶ τὴν τῆς ῥύμνῳ ἐσῆσας τῶ σῶ
θανάτῳ Ἀγαθὴ ἀθανάσιος ἡμῶς
τὸς βοδνῆς πάντα ἔργα ὑμνεῖ-
τε τὸν Κύριον.

Ε Υφραμίνατε πάντες οἱ λαοὶ
γῆ χαῖρε πᾶσα νῶν ἔ τὰ ἔ-
ράνια ὁ ζωοδότης γὰ Κύριος Ἰερα-
νεῖ ἐκ τῶ μνήματι Ἰερανεῖσας
τὴν ἡμῶν φύσιν κραιβάζουσαν ἐυ-
λογεῖτε πάντα ἔργα ὑμνεῖτε τὸν
Κύριον.

Τ Υρανον ἐδέσμοσας Χριστὴ
τῆ καταβάσει σῶ πεθεῖς ἐν

μνήματι νεκρὸς Ἰερανεῖσας ἀπαν-
τας ἔχαρίσας ἀνυμνεῖν τὰς σε τὸν
Εὐεργέτην τῶ παντός ἔ παντοκρά-
του ἔ βοδνῆς πάντα ἔ ἔργα
ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Α Δάμ τῶ πεισόντος ἐν Ἐδέμ
λῦσαι τὸ φύραμα Ἀγνὴ βε-
λέμνῳ ὁ παντοκράτωρ Κύριος
ἐσαρκώθη ἐν σῶ πᾶναγε ἔ σαυρα-
θεῖς τε ἔ ταφεῖς ἀνέστη σώζων ἡμῶς
τὸς ἐκ τῶ πάθους σὲ ἀνυμνεῖν τὰς Μαρία
Θεούμφι.

Ωδὴ, δ'. Εὐα μὲν τῶ τῆς.

Ρ Ἦσεται τῆ σῆ ἐν τῶ σαυρῶ
μακρόθυμη ἀναρτήσει κατα-
πίτασμη ἡλίῳ κρύπτει τὰς ἀκτί-
νας χιζόμελαι δὲ πέτραι ἐδείκνυον
τὴν ἀδικον σφαγλὴν ἐν ἀπνεύγῃς
ὑπερ τῶ γένους ἡμῶν Δέσποτα.

Τ Εἶσσαι τῆ λόγῃ Ἰησοῦ
φιλένθρωποι ἔ ξύλα καὶ
ἰάτρούσας τὸν πληγωθέντα ὡρα-
βάσει Ἀδάμ ἐν ὡραθείσῳ μακρό-
θυμη πεθεῖς δὲ ἐν νεκροῖς ὁ ἀθάνα-
τος πάντας ἐξῆσας ἀνυμνεῖν τὰς σε.

Ο Πάντα δρακὶ παύκρατων
ὁ νεύματι διδωῶν τὴν ἰ-
φίλιον πῶς ἐν νεκροῖς κατελογίσθης
θνητὸς κατὰ περ δέλων λιθραῖ
τὸς δόγματι πληγωθέντας τῶ ὄφεις
σὲ ἀνυμνεῖν ὡς φιλένθρωπον.

Θεοτοκίον .

Ν Εκεῖν ὃ γυμνὸν τὸν σὸν Υἱὸν ·
 κρεμάμενον ἐπὶ ξύλου · ἤλγεις
 βλέψασα · αὐτίς δὲ τὸ ἴσον ἀναστάν-

τα · τριήμερον ὄρασα ἀφράνη-
 τι · πανάμωμε ὡς Μητήρ καὶ πρέ-
 σβυς · ὑπὲρ πάντων πίσει γενομέν-
 των σε .

Τέλος, καὶ τῆς Οἰᾶς δόξης τιμῆς, καὶ περισκωήσεως σου .

